

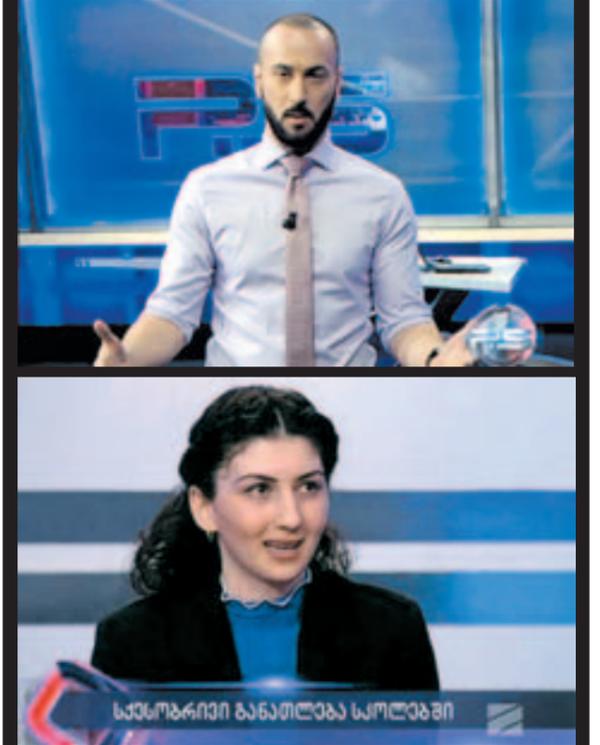
6 ვიქნებით ასე, კაკუნ-კაკუნში, სანამ თავში არ ჩაგვიკაკუნებენ და გვეტყვიან, რომ უნდა დავინეროთ

5 ერის გარყვანისა და გადაგვარების გეგმა განათლების რეფორმის ეგიდით

«ბიჭებს ამზადებენ იმისთვის, რომ მათში მამათმავლური მიდრეკილებები გააღვივონ და ეს – მამათმავლობა – შეეძგომე ნორმად აქვთონ»

«ჯულიანტონა», ხაბინა, თახსირი ევროპა და...

4 დასჯეული საქართველო

3 ამერიკელები ქართველი «გუანიდოების» გამოზრდას იწყებენ

2 «არ შეიძლება, უფლება ენოდოს შიშველი მამაკაცების ტანტალსა და სვევენ-კოხნას!»

8 დაპირებები გასცა და შემთხვევის აღბილიდან მიიგალა...

10 რუსეთი და ბელარუსი თანასწორობის პრინციპით ერთიანდებავენ

„ჩვენი ერის დაცემაზე მიუთითებს ის, რომ ნაციონალიზმის პროპაგანდის საშუალება (ტელევიზია, პრესა) ასრულებს ცინიკური კომისიების დავალებას. მინდა ვურჩიო ამერიკელ და ევროპელ „პარტნიორებს“, თუ ძალიან უნდათ ჩვენი დახმარება, პედაგოგები კი არ გამოგვიგზავნონ საქართველოში, არამედ ჩადონ თავიანთი ინვესტიციები ქარხნების, სხვადასხვა ინსტიტუტისა და სოფლის მეურნეობის განვითარებაში. ჩვენ კი ჩვენს ლგბტ-ს თვითონ მივხედავთ“.

მამია გიორგი (რაზმაძე):

არ შეიძლება, უფლება ენოდოს უიშველი გაგაკახსების ტანტალსა და სვეპნა-კოხნას!

19 თებერვალს საქართველოში მოქმედმა (უცხოეთიდან დაფინანსებულმა) სხვადასხვა ლგბტ ორგანიზაციამ და მათმა აქტივისტებმა (რომელთა „სექსუალური იდენტობის“ აღმნიშვნელი უცხოურ აბრევიატურას ლათინური ანბანის კიდევ ორი ასო QI დაემატა და ოთხის ნაცვლად ან უკვე ექვსნიშნა გახდა), მიმდინარე წლის ზაფხულში თბილისის მასშტაბით LGBT +QI პრაიდის საზეიმო კვირეული დააანონსეს. შესაბამის განცხადებაში, რომელიც აღნიშნულმა ჯგუფებმა მედიის გარდა სოციალურ ქსელებშიც ელვისებურად გაავრცელეს, ნათქვამია, რომ კვირეული 18-დან 23 ივნისამდე გაიმართება. მათივე ცნობით, დაგეგმილ ღონისძიებებს, ადგილობრივებთან ერთად, უცხოელი აქტივისტები და საერთაშორისო უფლებადამცველი ორგანიზაციების წარმომადგენლები დაესწრებიან (როგორც ჩანს, ძირითადად, „დამკვირვებლის“ და „შემფასებლის“ სტატუსით, რათა „მშენებარე ქართულ დემოკრატია“ თმის ღერიც არ ჩამოუვარდეს).

განცხადებაში ხაზგასმითაა აღნიშნული, რომ „რადგან ეს კავკასიაში პრაიდის ჩატარების პირველი მცდელობაა, ორგანიზატორებს სურთ, საქართველოში უმასპინძლონ ლგბტ ადამიანებს სომხეთიდან და აზერბაიჯანიდანაც“ (თუმცა ვერჯერობით უცნობია, რა ოდენობის გეიაქტივის ვიზიტავთ იმ დღეს თბილისში აღნიშნული ქვეყნებიდან). მოკლედ, „ლონისძიება“, როგორც ჩანს, ერთობ პომპეზური იქნება, კვირეულის დასასრულს კი ქუჩაში დემონსტრაციული მსვლელობა, ე.წ. ღირსების მარში მოეწყობა. რაც შეეხება უშუალოდ მსვლელობის კონკრეტულ ადგილს, „ლონისძიების“ ორგანიზატორები ჯერჯერობით ვერ თუ არ ასახელებენ ქუჩას ან უბანს, სადაც ეს მსვლელობა უნდა გაიმართოს, მაგრამ პერიფერია მათთვის კატეგორიულად მიუღებელია. როგორც ერთ-ერთმა ორგანიზატორმა მედიასთან განმარტა, მსვლელობა კვირეულის მთავარი ნაწილია, ამიტომ მისი ცენტრიდან შორს გამართვა და აქტივობა პოლიციის კორდონის მიღმა ვერ ჩაითვლება გამოხატვის თავისუფლებად...

რას ესაზურება გეიალღუმი ჩატარების მცდელობა თბილისში და რა პროცესები შეიძლება ამას მოჰყვეს ქვეყანაში, „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ავტორის წმინდა ქეთევან წამებულის ტაძრის წინამძღვარი მამა ბიორბი (რაზმაძე).

— მამაო, 18-23 ივნისს თბილისში გარკვეული არასამთავრობო ორგანიზაციების მიერ ლგბტ ღონისძიებების კვირეული დაგეგმილი. კვირეული ე.წ. ღირსების მარშით, ანუ გეიალღუმით უნდა დასრულდეს. თქვენ, როგორც სასულიერო პირი, როგორ ფიქრობთ, რაზე რეალურად ეს მცდელობა გათვლილი და ვინ არის ამ ყველაფერზე პასუხისმგებელი, გარდა უშუალოდ ორგანიზატორებისა?

— ყველაზე დიდი უბედუ-

რება არის ის, რომ ხელისუფლება ამასი ჩართული. მათი ნებართვითა და ხელშეწყობით ხდება ყველაფერი, რაც, ფაქტობრივად, საზოგადოების დაცინვაა. რაც შეეხება შეკითხვას, რაზე შეიძლება ეს ყველაფერი გათვლილი იყოს, პოლიტიკურად გაკოტრებულ „ოცნებას“ თავის დასავლელი მამა-მარჩელების წინაშე ტესტის ჩაბარება უნდეს. ჩაბარებენ, მიიღებენ რაღაც დივიდენდებს და ამით ცოტა ხნით გაიხანგრძლივებენ არსებობას. ვერ ჩააბარებენ? — აგერ „ნაცმოძრაობა“ და მისი განაყოფი პარტიები ძალაუფლების რიგში დგანან. ორივე შემთხვევაში ქვეყანას დიდი გამოცდა ეყოს. ჩვენ მზად ვუნდა ვიყოთ ყველაფრისთვის და მათ შორის სერიოზული რეპრესიებისთვის იმ ხალხის მიმართ, რომელიც რამე ფორმით წინ აღუდგება ამ პროცესებს.

— დივიდენდები ახსენეთ, „დემოკრატიზაციის“ პროცესის ეფექტიანად წარმართვით ხელისუფლებამ შეიძლება დასავლეთის კეთილგანწყობა მოიპოვოს, მაგრამ საზოგადოების ნდობას ხომ უფრო მეტად დაკარგავს?

— საქმეც ის არის, რომ, თუ სააკაშვილი რაღაც ზღაპრებს მაინც ყვებოდა და ასე ცდილობდა მხარდაჭერის შენარჩუნებას, ამ ხელისუფლებისთვის არაფერს ნიშნავს საზოგადოების განწყობა. ამით სწორება დასავლეთისკენ აქვთ. ახლა რით არის ეს განპირობებული: პირველი — ამ ხელისუფლების თავკაცის — ბიძინა ივანიშვილის მთავარი იდეოლოგია ფული. ივანიშვილის ფინანსებისა და კაპიტალის მნიშვნელოვანი ნაწილი კი, მოგეხსენებათ, დასავლეთშია...

მეორე — ის, როგორც ჩანს, საერთოდ ვერ გრძნობს საზოგადოების კონტროლს და გამჭრალი აქვს განცდა, რომ საზოგადოებას რამე შეუძლია. არჩევნების პერიოდში ყოველი შემთხვევისთვის მას მომარჯვებული აქვს თანხები, რათა

«უშუალოდ ივანიშვილსა და შინაგან საქმეთა მინისტრს დაეკისრებათ პასუხისმგებლობა, თუ საქართველოში ეს ორგანო ჩატარდება»

«არ შეიძლება, გამოხატვის თავისუფლება ენოდოს ივანს, როცა კახი თავს ქალად ასაღებს და კახაში გამოეყოფილი ქაჩაში ზეიმს აწყობს; არ შეიძლება, უფლება ენოდოს უიშველი გაგაკახსების მსვლელობასა და სვეპნა-კოხნას. ასეთი ადამიანები ქაჩაში მსვლელობას კი არ უნდა აწყობდნენ, საზოგადოებრივ ან ფსიქიატრიული უნდა მკურნალობდნენ. როცა ადამიანი ავბობს, რომ ის ნაპოლან ბონაპარტა, მაშინვე გააგანესაგან ფსიქიატრიული და, როცა კახი ავბობს, რომ ქალია, მისი ადგილი სად არის?!»

მყისიერად მოიპოვოს საზოგადოების რაღაც ნაწილის მხარდაჭერა და სასურველი შედეგი მიიღოს. ოღონდ აქ მნიშვნელოვანია ის, რომ ამ ფულს პროპაგანდაში ან პიარში კი არ ხარჯავს, პირდაპირ უყრიან ადამიანებს, როგორც მათხოვრებს. დამოკიდებულება თვითონ მაჩვენებელი იმის, რომ ამ ადამიანს ქართველი ხალხი უღირსებობდად მიაჩნია. საერთოდ, ოლიგარქებისთვის დამახასიათებელია, რომ როგორც ჩანს, ის, რომ ჰგონიან, ფულით ყველ-

აფრის ყიდვა შეიძლება, ამიტომ არ ინუხებენ სოლიდარული თვისების კეთილგანწყობის მოპოვებით. დასჭირდა კი — მოგაპუვებს ფულს და მოგიპოვებს. რააღუარად რას ფიქრობს ადამიანი, რომ დასაფრთხილებს, არ აინტერესებს. აი, ამ პრინციპით იმართება დღეს საქართველო და არ არის გასაკვირი, რომ ყველაფერი საზოგადოების ნების საწინააღმდეგოდ კეთდება. ისე, მე ხელისუფლების წარმომადგენლებს მინდა ვპითხო, განსა-

კუთრებით პარლამენტარებს — ვინი მხარდაჭერით მოხვებით თავის დროზე ქვეყნის სათავეში: ლგბტ-პის თუ ქართული ხალხის? ვინ იყო თქვენი ამომრჩეველი? რაც შეეხება დაანონსებულ ლგბტ კვირეულს, რომელიც უკვე ძალიან ცუდად მოქმედებს საზოგადოებაზე. რა თქმა უნდა, ყველაფერზე პასუხისმგებელია „ქართული ოცნება“ და პირადად ბიძინა ივანიშვილი. სხვათა შორის, მისმა შეიღმა ჩანერა ამასნი-

ნათ რაღაც კლიბი ე.წ. ტრანს-გენდერებთან და მერე ინტერნეტში ატრიალეს... ცხადია, ეს არის წმინდა წყლის პროპოკაცია. ეს ერთი და მეორე — კლიბის გადაღება, მოგეხსენებათ, სერიოზული თანხა ჯდება. თუ ამდენი ფული აქვს ამ დალოცვილს, რომ არ ენადვლება წყალში გადასასაყრელად, „ტრანს-გენდერებთან“ და სოლომონ-გომორული ცოდვით შეაყრუოთ ადამიანები, მათი რა იტყვას, მათი რა იტყვას, მათი რა იტყვას?

— თქვენი აზრით, საჭიროა თუ არა საზოგადოების მასობრივი პროტესტი, რომ გადაგვარებული ადამიანი არ ჩატარდეს?

— პირველ რიგში, უნდა ითქვას, რომ ყველა ვემიჯნებით ძალადობას. არავინ არავის დევნისა და დაწვევის მომხრე არ არის, მაგრამ ერთი უფლებები და მეორეა, რას დავარქმევთ ამ უფლებას. მე ადრეც არაერთხელ ვთქვი და კიდევ გავიმეორებ, რომ არ შეიძლება, გამოხატვის თავისუფლება ენოდოს ივანს, როცა კახი თავს ქალად ასაღებს და კახაში გამოეყოფილი ქაჩაში ზეიმს აწყობს; არ შეიძლება, უფლება ენოდოს უიშველი გაგაკახსების მსვლელობასა და სვეპნა-კოხნას; ასეთი ადამიანები ქაჩაში მსვლელობას კი არ უნდა აწყობდნენ, საზოგადოებრივ ან ფსიქიატრიული უნდა მკურნალობდნენ. როცა ადამიანი ავბობს, რომ ის ნაპოლან ბონაპარტა, მაშინვე გააგანესაგან ფსიქიატრიული და, როცა კახი ავბობს, რომ ქალია, მისი ადგილი სად არის?!

— თუმცა ღონისძიების ორგანიზატორებმა განაცხადეს, რომ ეს მსვლელობა არ იქნება საზეიმო. მათი თქმით, ლგბტ-ებს დღეს არ ეზიზღებათ.

— დღეს არ ეზიზღებათ, მაგრამ იბრძვიან იმისთვის, რომ ხვალ ეზიზღებოდეთ. რასაც ნიშნავს მათთვის საზეიმო განწყობა, ყველა ვიცით — როცა მათი „ყველა უფლება დაცულია“, როცა ერთმანეთზე ქორწინება შეუძლიათ, როცა შვილის აყვანის უფლება აქვთ, როცა პირადობის დამადასტურებელ დოკუმენტში თვითონ შეუძლიათ სქესის განსაზღვრა და ა.შ. აი, ამ ყველაფერს რომ მიადგინებ, მერე იქ-

ეს არ არის პირველი პროექტი, რომელსაც USAID ახორციელებს საქართველოში. 2018 წლის ნოემბერში ცნობილი შეიქმნა, რომ ვაშინგტონი ქართულ არასამთავრობო ორგანიზაციებს 18,5 მლნ დოლარს გამოუყოფს ეკონომიკის განვითარებისთვის. იმავე USAID-ის მონაცემებით, საქართველოს მოსახლეობის დაახლოებით 20 პროცენტს სიღარიბის ზღვარს მიღმაა და დღეში 2,5 დოლარით ცხოვრობს, პროგრესს კი, საბუნებრივ აზრით, ხელს უშლის, რა თქმა უნდა, რუსეთი.

ამერიკელი «დახმარება»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ნება ზეიმით — ტანგინი კაცების კარნავალი და ბტუნაობა ქუჩაში.

რაც შეეხება საზოგადოებას, ვინც როგორც უნდა, ისე გაიგოს და აღიქვას, რასაც ვიტყვი, მაგრამ ვფიქრობ, ჩვენმა საზოგადოებამ არ უნდა დაუშვას გარყვნილების პროპაგანდის ასე ღიად გამოტანა ქუჩაში. ამაზე თითოეული ჩვენგანი ვართ პასუხისმგებელი. სხვათა შორის, ბოლო პერიოდში ისევე აქტიურად მიდის სკოლებში ე.წ. სექსუალური განათლების შემოღებაზე საუბარი, რაც პირდაპირ მიმართულია იმისკენ, რომ მომავალ თაობებს მიანოდონ გარკვეული პროპაგანდით გააღებინოს „განათლება“. რასაც გულისხმობს თანამედროვე „ლიბერალური“ გაგებით განათლება, ყველამ ვიცით. ყველაფერი ცუდი და ამორალური, რაც დღეს მიუღებელია საზოგადოების უდიდესი ნაწილისთვის, სურთ, ნორმად დაინერგოს, მინაიდან ამ ყველაფრის მიუღებლობა თურმე არის სინამდვილე და ჩამორჩენილობა...

— ეკლესიის პოზიციაზეც ვისაუბროთ. თქვენი აზრით, რა უნდა გააკეთოს ეკლესიამ? — სმა უნდა აღიმალოს. ეს საკითხავია?! შემირცხვენია მე ის სასულიერო პირი, ვინც ამაზე ხმას არ ამოიღებს და სიმართლეს არ იტყვის... რაც შეეხება ისევე შინაგან საქმეთა სამინისტროსა და პოლიციებს: ხელისუფლებას მინდა შევხსენო, რომ სააკაშვილის სისხლიანი რეჟიმის აღსასრული დაიწყო მანამ, როცა მოახდინა 7 ნოემბერი. იგივე ხადი არ განიზარდონ ამათაც და სამართლებრივად არ მიჰყვანონ წინაშე...

— ბოლო პერიოდში უკრაინაში განვითარებულ მოვლენებზეც გკითხავთ: რამდენიმე დღის წინათ საპატრიარქოში გაავრცელა განცხადება, რომელშიც აღნიშნულია, რომ ტომოსის გადაცემის შემდეგ უკრაინაში გახშირდა მრევლს შორის ეკლესიების კუთვნილებიდან გამომდინარე კონფლიქტი. თქვენ თუ გაქვთ ინფორმაცია მსგავს ფაქტებზე? — დიდი ხანია, იქ ეს დაპირისპირება მიდის და ჩვენ ამაზე ადრეც არაერთხელ გვისაუბრია, მაგრამ ტომოსის გადაცემამ, ბუნებრივია, კიდევ უფრო გაამძაფრა დაძაბულობა. შედეგად, იქ ახლა უკვე მასობრივად ხდება სასულიერო პირების დაპატიმრება, დაბარებები დაკითხვაზე, გაძევება და სხვადასხვა სახის ზეწოლა, რაც კონკრეტული ფაქტებით მტკიცდება... სხვათა შორის, ტომოსის გადაცემის შემდეგ ბართოლომეოსის ხელდასმულ ეპისკოპოსებს მიითება ჰქონდათ, რომ ჩასულიყვნენ საბერძნეთში და ათონის მთაზე ჩაეტარებინათ ღვთისმსახურება, მაგრამ იქ მხოლოდ რამდენიმე მონასტერი აღმოჩნდა, რომელშიც ისინი შეუშვეს. დანარჩენებმა, მაგალითად ფილოთეოსის მონასტერმა, კარი დაუკეტა, ასე მოიქცნენ სხვებიც.

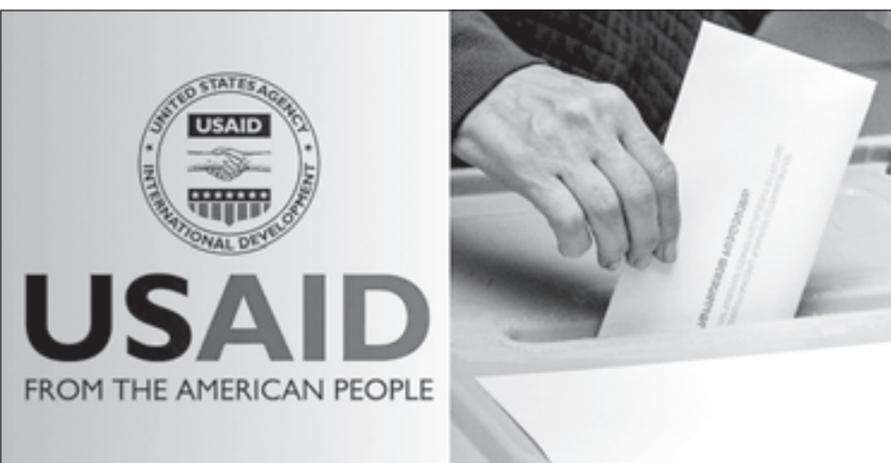
რატომ ვყვები ამას და რისთვის მომყავს ათონის მთის მაგალითი: ბართოლომეოსმა, ფაქტობრივად, გააკეთა ის, რომ მონასტრებს, რომლებმაც უარი თქვეს უკრაინის ავ-

ტოკეფალიის მხარდაჭერაზე, დაუზავანა აგენტები. ეს კი პირდაპირ თუ ირიბად უკვე არის იმის მცდელობა, რომ მან და მისმა გარემოცვამ მოკავშირეები გაიჩინოს ამ მონასტრებში. შეიძლება ითქვას, უკვე ღიად მიდის კონკრეტულ ეკლესიებში დაინტერესირების პროცესი და განხორციელების პროცესი. ამათ შორის პრობლემატური მონასტრები, რომელნიც დაახლოებით ათონის მთის ვატოვადის მონასტრები, რომელნიც მონაზონმა დატოვა და განხორციელების რუსულ მონაზონებში გადავიდა.

მოკლედ, რევევა და განხორციელება, რომელიც მსოფლიო საპატრიარქოში დათესა სრულიად მართლმადიდებელ სამყაროში, ახალი არ არის. უბრალოდ, უკრაინა ახლა გარკვეულწილად ეპიცენტრია ამ მოვლენების და მწვავედ იგრძნობა იქ ეს ყველაფერი. აღსანიშნავია ისიც, რომ სულ ორ პროცენტს შეადგენენ უკრაინის მოსახლეობისა ის ადამიანები, რომლებიც აგრესიით გამოირჩევიან და, ნებისთნე უნებლიეთ, მსოფლიო პატრიარქის ბრმა იარაღს წარმოადგენენ. დანარჩენი უკრაინა, რა თქმა უნდა, რჩება კანონიკური ეკლესიის მხარდაჭერად და რა პროპაგანდაც უნდა მიმდინარე ე.წ. მოსამართლეთა პროცესს, რომელმაც ბოლო პერიოდში დიდი მითქმამოთქმა და დაპირისპირება გამოიწვია. რამდენიმე დღის წინათ პირადად ვიხილე თბილისში ტომოსის მიწვევის ნაკვეთი უგვანი მუწუკი პრაქტიკის დამსახურებით, რომელიც ამყავდა გვიყვებოდა, როგორც უნდა იყვნენ თანამედროვე მოსამართლეები. აქ კომენტარიც ზედმეტია... ვიტყვი მხოლოდ იმას, რომ უძალო ქვეყანაში კატეხი ყვეფენ. ჩვენი ერის დაცემასე მიუთითებს ის, რომ ნებისმიერი პროპაგანდის საშუალება (ტელევიზია, პრესა) ასრულებს ცისფერი კომისრების დაფალებას. მინდა, ვურჩიო ამერიკელ და ევროპულ „პარტნიორებს“, თუ ძალიან უნდათ ჩვენი დახმარება, შედეგსაღებები კი არ გამოგვიგზავნონ საქართველოში, არამედ ჩადონ თავიანთი ინვესტიციები ქარხნების, სხვადასხვა ისტიტუტისა და სოფლის მეურნეობის განვითარებაში. ჩვენ კი ჩვენს ლებტ-ს თვითონ მივხედავთ. ბატონ ბიძინასა და გახარიას კი ერთ კონკრეტულ რჩევას მივცემ: ივანიშვილმა შუშის სასახლეში მიიწვიოს მთელი „შპანა“, გახარია კი გარედან უყარაულოს, ხელი რომ არ შეეშალოს.

ეს ტრადიციულად ასეა აშშ-ისთვის — ის ერევა ყველა სხვა ქვეყნის არჩევნებში, რომლებიც ამის უფლებას აძლევენ, და ცდილობს, გააკეთოს ეს ყველაფერი, სადაც ამის უფლებას არ აძლევენ. ამ შემთხვევაში საქართველო აძლევს ამის უფლებას... ამერიკელებს სურთ, რომ ოპოზიციის კიდევ უფრო მეტად იყოს დამოკიდებული მათზე. დაყავი და იბატონე — ეს ვაშინგტონის ტრადიციული პოზიციაა ისეთი პატარა და არცთუ ძლიერი ქვეყნების მიმართ, როგორც საქართველოა. — განაცხადა ჰუმანიტარულ-პოლიტიკური კვლევების საერთაშორისო ინსტიტუტის წარმომადგენელმა ვლადიმერ ბრუზმერმა.

ესაუბრა ჯაბა შვანიძე

ამერიკელები ქართველი «გუაიდაუოს» გამოზრდას იწყებენ

აშშ-ის საერთაშორისო განვითარების სააგენტო (USAID) აპირებს, „გაფართოოს“ ქართველების საარჩევნო უფლებები, მოამზადოს მომავალი პოლიტიკური ლიდერები და თვალყური ადევნოს არჩევნების პროცესს ქვეყანაში. ამისათვის კი აშშ მზად არის, დახარჯოს 4-5 მლნ დოლარი. როგორც აღნიშნულია განცხადებაში, ვაშინგტონს, აგრეთვე, განზრახული აქვს, 2024 წლის საპარლამენტო არჩევნების წინ ახალგაზრდებს შეასწავლოს „დემოკრატიული მმართველობის პრინციპები“.

რუსეთი. „ეკონომიკური გამონეგები ღრმადდება რუსული პროპაგანდით, რომელიც მიმართულია ევროინტეგრაციის მხარდაჭერისა და დასავლური ორიენტაციის წინააღმდეგ“, — ნათქვამია დოკუმენტში.

USAID საქართველოში მუშაობს 1992 წლიდან. ამ ხნის განმავლობაში სააგენტომ პროექტებზე დახარჯა დაახლოებით 1,8 მლრდ დოლარი. „როდესაც აშშ რალაციით არის უკმაყოფილო... იწყებს ახალი პოლიტიკური ძალის აღზრდას, რასაც ფულადი ინექციებით განამტკიცებს“, — განუცხადა პოლიტოლოგმა იმორ გპრითიშვილმა Russia Today-ს. პოლიტოლოგ ალექსანდრე ასაფომის აზრით კი, მსგავსი სცენარის რეალიზაციას ვაშინგტონი ბევრ ქვეყანაში ცდილობს.

„ჩვენ ვხედავთ, რომ „ფერადი რევოლუციების“ პოპულარული სცენარის გამოყენებას ბევრ ქვეყანაში ცდილობენ. ამის ბოლო მაგალითია ვენესუელა, სერბეთი, ზიმბაბვე... — სრულიად განსხვავებული ქვეყნები დედამიწის სხვადასხვა ნერტილი“, — დასძინა პოლიტოლოგმა.

ინტერნეტში გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა ბიორბი განვინილაკა

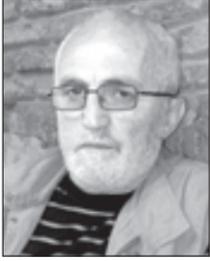

«პოლიტიკურად გაკოტრებულ «ოხნებს» თავის დასაპლავი მამა-მარჩინებლის წინაშე ტანტის ჩაბარება უნდა. ჩაბარებან, მიიღებან რაღაც დივიდენდებს და ამით სოტა ხნით გაიხანგრძლივებან არსებობას. ვერ ჩაბარებან? — აბარ «ნახმოკარობა» და მისი განაყოფი პარტიები ქალაუფლების რიგში დგანან. ორივე შემთხვევაში ქვეყანას დიდი გამოცდა ელის. ჩვენ გზად უნდა ვიყოთ ყველაფრისთვის და ამით შორის სერიოზული რაკონსილიაციისთვის იმ ხალხის მიმართ, რომელნიც რამე ფორმით წინ აღუდგება ამ პროცესს»

«ეს ტრადიციულად ასეა აშშ-ისთვის — ის ერევა ყველა სხვა ქვეყნის არჩევნებში, რომლებიც ამის უფლებას აძლევენ, და ცდილობს, გააკეთოს ეს ყველაფერი, სადაც ამის უფლებას არ აძლევენ. ამ შემთხვევაში საქართველო აძლევს ამის უფლებას... ამერიკელებს სურთ, რომ ოპოზიციის კიდევ უფრო მეტად იყოს დამოკიდებული მათზე. დაყავი და იბატონე — ეს ვაშინგტონის ტრადიციული პოზიციაა ისეთი პატარა და არცთუ ძლიერი ქვეყნების მიმართ, როგორც საქართველოა.»

აპი პესაიუი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ანტისემიტიზმის თეორიის მიხედვით, რაც კი რამ ცუდი ხდება მსოფლიოში, ყველაფერი ებრაელი ხალხის ბრალია. სწორედ ამ თეორიის პრაქტიკაში დანერგვამ მიიყვანა კულტურული კაცობრიობა ჰიტლერის რეჟიმის დანაშაულებათა ფილმ „ჰოლოკოსტამდე“, რომელსაც გერმანელმა ფაშისტებმა 6 მილიონი ებრაელი, დიდი თუ პატარა, ჯერ ბაზის კამერებში მოაშთეს და შემდეგ კრემატორიუმებში დაწვეს. ახლაც თითქმის ანალოგიური შინაარსის კინო მიდის. თითქმის, რადგან მსოფლიო ფილმის რეჟისორები და აქტორები შიშვალანე, სცენარი, სიუჟეტი კი იგივეა — ოღონდ ებრაელები რუსებმა ჩანაცვალეს და ახლა, რაც კი რამ ცუდი ხდება მსოფლიოში, ყველაფერი რუსების ბრალია.

დასავლეთში უახლესი ისტორიის გადაწერას რომ ცდილობენ, არ ახალა. მაგალითად, ამ, უკაცრავად და, ისტორიკოსების „კვლევების“ მიხედვით, ფაშისტური გერმანია და სტალინური სსრკ, ჰიტლერი და ფაშისტებისგან მსოფლიოს მხსნელი სტალინი ერთნაირი ბოროტებია; მეორე მსოფლიო ომში გამარჯვების ავტორები აშშ და დიდი ბრიტანეთია, ხოლო სსრკ, რომლისთვისაც ფაშისტთან ბრძოლა დიდი სამამულო ომი იყო და, რომელმაც სტალინის სარდლობით ფაშისტებზე გამარჯვებას 30 მილიონი ადამიანის სიცოცხლე შეწირა, „რაცხას ფაფხურობდა...“

ისტორიის გაყალბება აქამდე, ძირითადად, სსრკ-ისა და მისი სამართალმემკვიდრე თანამედროვე რუსეთის მიმართ ხდებოდა, მაგრამ, როგორც ჩანს, ყალბის ქმნა ჩვევაში გადაზრდა იცის და ახლა დასავლეთის კინემატოგრაფმა საკუთარი ისტორიის, რბილად რომ ვთქვათ, ფალსიფიკაციას მიჰყო ხელი — შარშან ვენეციის კინოფესტივალზე შედგა ბერძნული წარმოშობის ბრიტანელი რეჟისორის, იოსტონ ლანტიმოსის, „ისტორიული“ ფილმი — „ფაფორის“ პრემიერა, რომელმაც კინოკრიტიკოსთა დიდი მონივნება დაიმსახურა და ნლეულს ეს ფილმი ოსკარის მოპოვების ყველაზე რეალური პრეტენდენტია. ფილმი ეძღვნება დიდი ბრიტანეთის ერთ-ერთ წარმატებულ დედოფალს ანას, რომელიც XVII-XVIII საუკუნეებში ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა. ეს არის დედოფალი, რომელმაც შეძლო ბრიტანეთის ქვეყნების ერთ სამეფოში გაერთიანება; დედოფალი, რომელიც ცნობილი იყო, როგორც ქრისტიანული მორალის დამცველი, უყვარდა მეუღლეს და მასთან იყოფდა სარეცელს, ფილმის მიხედვით, გათახსირებულ-გარყვნილი ლესბოსელია. ეს, ისტორიის ფალსიფიკაციასთან ერთად, სტიუარტთა სამეფო დინასტიის უკანასკნელი დედოფლისა და ყველა პატრიოტი ბრიტანელის ბინძური შეურაცხყოფაცაა.

ახლა ვითომ, რა? — იკითხავს მკითხველი, — ინგლისელებს რაც უნდათ, ის უქნიათ, განა ჩვენ ცოტა გვაქვს თავში საცემი, ბრიტანელებზე რომ არ ვიდარდოთ? არადა, ხუმორ არ თქმული პირდაპირ თუ ირბად ქართველებსაც შეიძლება შეგვეხოს, თუ უკვე არ შეგვეხო...

წინამდებარე წერილის დაწერის საბაბი შეიქნა ა.წ. 19 თებერვალს „რუსთავი 2“-ის პირდაპირ ეთერში გასული სიუჟეტი, რომელშიც **გიორგი „ჯულიანტონა“ ბაბუნია** გრაფიკის მოშველებით დანერგვებით აღწერა ქალის სასქესო ორგანოს დეტალები და მათი დანიშნულება. იქვე ამ შინაარსის ვიდეოგაკვეთილების ავტორი, ვინც **ხატია ახალაია** (როგორც ამბობენ, ლგბტ-სექსის აქტივისტი) წარმოგვიდგინა, რომელსაც, სანამ იმ ვიდეოგაკვეთილებს სოციალურ ქსელში განათავსებდა, მანამდე ამ სიბინძურით საკუთარი 4 წლის შვილი „გაუნათლებია“ და იმავს ჩვენს შვილებს უბრუნებს...

ამ ლანჩაკი „გოგოშკას“ ვიდეოგაკვეთილების დეტალები მკვრელად არ შეგავს, რადგანაც გიორგი ბაბუნია „გრაფიკით“ ადვილი წარმოსადგენია, რაზე იქნება საუბარი ხატია ახალაიას „ვიდეოშედეგში“. მხოლოდ ერთს დავძენ, რომ მისმა გაკვეთილად წოდებულმა სიბინძურმა სოციალური ქსელი ააფეთქა და ახლა უკვირს, რად

მემუქრებიანო, და სახელმწიფოსგან ითხოვს დაცვას. ალბათ ფერს ვამბობ სახალხო დამცველისა თუ სხვა ლიბერალ-ტული „ასოების“ მიერ გამოხატულ თანაგრძობაზე „ნამებული“ ხატის მიმართ. მუქარებისა რა მოგახსენოთ, მაგრამ მე უფრო „ჯულიანტონას“ სტუდიის „პრადვი-ნუტი“ სტუმრების „ფსიქოლოგიურ-პროფესიონალურმა“ კომენტარებმა გამაკვირვა, რომ თურმე, როგორც მათემატიკა და გეოგრაფია ისწავლება, ასევე უნდა ისწავლებოდეს სკოლებში მსგავსი სიბინძურე, რათა ჩვენი ქალ-ვაჟნი მოზადებული შეხედვენ სიყმანვილეს. ადრე ხატები არ იყვნენ, მაგრამ რა, მამები ვაჟებს და დედები გოგონებს, როცა ამის დრო-ჟამი დადგებოდა, ვერ ასწავლიდნენ იმ მინიმუმს, რაც საჭირო იყო მოზარდებისთვის?

პლატონი, სოკრატე, არისტოტელი, სენეკა და სხვა მრავალი ბრძენკაცი, ფილოსოფოსი თუ მოაზროველი იცის კაცობრიობის ისტორიამ ანტიკური ხანიდან დღემდე, მაგრამ არც ერთს არ გაუფლიათ თავში საბავშვო ბაღის ბავშვთა სექსუალური განათლების ბინძური იდეა და **დღეს რა დავებართა ქრისტიანულ ფესვებზე აღმოცენებულ დასავლეთს, კოლექტიური ფსიქოზი რომ შეჰყრია და უკვე ყბადღებული ე.წ. ადამიანის უფლებების დაცვის კამუფლაჟით, ლგბტ სექსით დაწყებული, ნარკომანიების, სატანისტების, ასე განსაჯეთ, პედაგოგების უფლებებით დამთავრებული, ყველაწიერი უმცირესობის უფლებების დაცვის ნორმალური უმრავლესობის საზიანოდ.**

იუვენალურმა იუსტიციამ ევროპაში, პრაქტიკულად, უკვე დაანგრია ტრადიციული ოჯახის ინსტიტუტი; გაიზარდა თაობა, რომლისთვისაც არ არსებობს ისტორიული თუ თანამედროვე ავტორიტეტები. დასავლეთ ევროპის ზოგიერთ ქვეყანაში ახალშობილ ბავშვებს ლეთითობებული მდდრობით ან მამრობითი სქესის ნაცვლად საშუალო სქესის მიაკუთვნებენ — გაიზრდება და თვითონ აირჩევს, მამაკაცობა უნდა, დედაკაცობა თუ ტრანსგენდერობა; უკვე გაიზრდნენ უსქესო მიმართულების მოდელიერები და, შესაბამისად, იმართება უსქესო მოდელიერების დეფიციენტი. კიდევ ვინ მოთვლის დასავლეთ ევროპის სატანისტობას! ამიტომაც უნდა ევროპას რომის **პაპმა ფრანცისკიმ** უღმერთობის უდაბნო... ვისაც თვალი და ყური ასხია, მისთვის ცხადია, რომ ქრისტიანული მორალის კულტურული ევროპა აღარ არსებობს, გარდაიცვალა (სწორედ ამ სამსუხარო ფაქტის აღსანიშნავად დავინწყე წინამდებარე სტატია ბრიტანულ „კინო-შედეგზე“ საუბრით) და იქიდან მხოლოდ უხნობა და გარყვნილება შემოედინება

«ჯულიანტონა», ხატია, ნეონატიანიტიზმი, თახსირი ევროპა და დასავლელი საქართველო

სად არის ე.წ. შემოქმედებითი ინტელიგენცია, რომელიც, წლებს განმავლობაში განაგრძობს რიგში მდგომი, ყველაფერს უპირველად მამა-მარჩინალს? სადა ხართ, რას დაუშვებოდათ, რომელსაც ძველად თაყვანს აძლავებდნენ? განა, მიკროსაფილანსო ორგანიზაციებს, ლომბარდებს თუ გრანდიოზიან ასოებს მიუბალო გიძინა ივანიშვილმა ჩვენი სამშობლო, მართლაც გადაკრული საქართველო

საქართველოში, გრანტებით დაფინანსებული ქართული ე.წ. მესამე სექტორის მკაცრი პატრონაჟით, ემანდ ვინმემ რამე არ დაუშვოს ხატია ახალაიას, რომლის აზრით, თურმე ბაბუა შვილიშვილს არ უნდა ჩაეხუტოს, რადგან პედაგოგია ხანდაზმული მამაკაცების სენიაო. რა თქვა ამ სოროსის ძუძუთი ნაკვებმა, გაიგეთ, ხალხო? კომენტარი თქვენთვის მომინდვია, მკითხველო... ყოველივე ზემოთქმული, ჩვენს ლიბერალტებს რომ ჰკითხოთ, სიცრუე, რუსული ნარატივიაო, გეტყვიან და აი მივადევით მთავარ თემას... ანტისემიტიზმის თეორიის მიხედვით, რაც კი რამ ცუდი ხდება მსოფლიოში, ყველაფერი ებრაელი ხალხის ბრალია. სწორედ ამ თეორიის პრაქტიკაში დანერგვამ მიიყვანა კულტურული კაცობრიობა **ჰიტლერის** რეჟიმის დანაშაულებათა ფილმ „ჰოლოკოსტამდე“, რომელსაც გერმანელმა ფაშისტებმა 6 მილიონი ებრაელი, დიდი თუ პატარა, ჯერ გაზის კამერებში მოაშთეს და შემდეგ კრემატორიუმებში დაწვეს. ახლაც თითქმის ანალოგიური შინაარსის კინო მიდის. თითქმის, რადგან მსოფლიო ფილმის რეჟისორები და აქტორები შიშვალანე, სცენარი, სიუჟეტი კი იგივეა — ოღონდ ებრაელები რუსებმა ჩანაცვალეს და ახლა, რაც კი რამ ცუდი ხდება მსოფლიოში, ყველაფერი რუსების ბრალია, ამიტომაც ვუნდა აღვირახსნილ რუსოფობიას ფიგურანტულად ნეონატიანიტიზმი.

ანტისემიტიზმსა და ნეონატიანიტიზმს შორის, მსგავსებასთან ერთად, ისეთი განსხვავებაა, რომ სახიფათოდ თავდაყირა აყენებს მსოფლიო გეოპოლიტიკას — თუ მეორე მსოფლიო ომის დროს ებრაელებს საკუთარი სახელმწიფო არ ჰქონდათ, მსოფლიოში მიმოფანტულეს ძლიერი ქომაგიც არ ჰყავდათ და ამიტომაც ადვილად მოუწყვეს პოლონეთი, ახლა ამერიკელი რეჟისორები ევროპული მსახიობების შესრულებით, როგორც იმერეთში იტყვიან, „გლახათ უჩუქუნებენ“ ტოტალური ნეონატიანიტიზმით, რუსოფობიით შენსებულ, ბირთვული ტორების მქონე რუს დათვლი, რომელმაც გასულ კვირაში პრეზიდენტ **ვლადიმერ პუტინის** პირით მუქარანარევი განცხადება გააკეთა:

„თუ ევროპის რომელიმე ქვეყნიდან (მაგალითად, პოლონეთ-რუმინეთიდან, სადაც უკვე განათავსეს ამერიკელებმა სარაკეტო დანადგარები, ან უკრაინიდან და საქართველოდან) რუსეთს მიმართული მთავრობების მიმართული არაბირთვული რაკეტები გაუშვეს, ამერიკის კელებს ნუ ჰგონიათ, რომ ოკეანის გაღმადან ტელევიზორების საშუალებით უსაფრთხოდ მიადვენებენ თვალს ევროპაში მიმდინარე ომს. ჩვენ არ დავინწყებთ ტანკებისა თუ სახმელეთო ჯარების თვალს, რადგან ჩვენ, ბირთვული სახელმწიფო, არ ვაპირებთ არაბირთვული იარაღით ომს. ასეთი ომის ბედს ტექნიკის რაოდენობა განაწვევს, რამაც ნატოს აშკარა უპირატესობა აქვს. ამიტომ, რუსეთზე ბირთვული ან არაბირთვული თავდასხმის შემთხვევაში, ჩვენი მყისიერი პასუხი ბირთვული იქნება და ჩვენ არა მხოლოდ იმ ქვეყნებს ვაქცევთ მანგრევაზე, რომ-

ლი გეილდუმი, რომელსაც უკრაინაში აკრედიტებული ლიბერალური დიპლომატიური კორპუსი დაესწრო. მსგავსი „სიამოვნება“, დაცემა, დიდი ალბათობით, წლეულს საქართველოსაც ემუქრება, თუმცა რადღა როს „ემუქრებაა“?! ზევით უღმერთობის უდაბნოდ ქცეული ევროპის გარდაცვალება აღვიწინებთ და რა, საქართველო უკეთეს დღეშია?

ერის დაცემა და გათახსირება არ არის ხატია ახალაიას და მისი პატრონების მიერ ქართველი საზოგადოების თავხედური გამოწვევა? საზოგადოება რომ ვიყოთ და თანაც ქართველი, ქოც-ნაცების უკვე აშკარა აღიანანის პარპაშს ამდენ ხანს ავიტანდით?!

ან სად არის ე.წ. შემოქმედებითი ინტელიგენცია, რომელიც, წლებს განმავლობაში განაგრძობს რიგში მდგომი, ყველაფერს უპირველად მამა-მარჩინალს? სადა ხართ, რას დაუშვებოდათ, რომელსაც ძველად თაყვანს აძლავებდნენ? განა, მიკროსაფილანსო ორგანიზაციებს, ლომბარდებსა თუ გრანდიოზიან ასოებს მიუბალო გიძინა ივანიშვილმა ჩვენი სამშობლო, მართლაც ბედკრული საქართველო.

ხანდახან მგონია, რომ საქართველომ უკვე გადალახა ის ნითელი ხაზი, საიდანაც უკან, ზნეობისკენ დაბრუნება ჯერ კიდევ შეიძლება. აღარავის იმედი აღარ მაქვს, ღმერთის გარდა — იქნებ არ განიროს ღვთისმშობლის ნილხვედრი საქართველო...

დავით მხეიპა

P.S. ვიმეორებ, მხოლოდ ღმერთისა და დედა-ეკლესიის იმედად ვარ. საზოგადოებას შევასხენებ, როგორ მყისიერად დაიხია უკან ხელისუფლებამ მარხუანას საკითხში, როდესაც სამღვდლოებამ სამეზიდან რუსთაველამდე საპროტესტო მარში მოაწყო. რითიც ცხადყო, რომ ხელისუფლებას მხოლოდ ეკლესიის შიში და რიდი აქვს.

არ ვიცი, რამდენად ლეგიტიმური და მართებულია ჩემი მხრიდან სასულიერო პირებისადმი მოწოდება, მაგრამ ჯანდაბას ჩემი თავი, თუ ამით დიდ ცოდვას ჩავდივარ, ერთი ცოდვით მეტი იქნება ისედაც ცოდვებით სავსე ხურჯინში — მეუფენო! თქვენ მაინც დაარქვით ყველაფერს თავისი სახელი, თუ სხვა არაფერი ძალგდით, შეაჩვენეთ მაინც სამშობლოს ყველა ორგული და მოღალატე!

SOS

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ბავშვი ალარ იფიქრებს სწავლაზე, რადგან ეს, უბრალოდ, არ სჭირდება — ატესტატი უბამოცდოდ, უმაღლესი — უბამოცდოდ და რა საჭიროა სწავლა?! შამდებ, ანატომიაში გათვითცნობიერებული ახალგაზრდა თავისი სპეციალური ვიკისად დაიწყებს მუშაობას, რადგან დიპლომის შესაბამისი ცოდნა არ ეძნება მიღებული და ნაწავ შავ მუშად. შავ მუშად წასვლის ორი ვარიანტი არსებობს — ან უცხოელ ინვესტორთან, რომელთანაც მუშაობა უმრავლეს შემთხვევაში მონობის ტოლფასია, ან მაღალჩინოსნების შვილების კომპანიაში, რადგან ისინი შვილებს, საბარტოლოში კი არა, უცხოეთში ასწავლიან.

განათლების სამინისტრო რეფორმებს განაგრძობს. არადა, რა კარგად დაიწყეს, როცა იაკობ გოგებაშვილის „დედა ენის“ დაბრუნება გადაწყვიტეს სკოლებში (მართალია, საზოგადოების ზეწოლით, მაგრამ მაინც), მერე დაიწყეს და ჯერაც გრძელდება: აქეთ — სკოლებში გამოსაშვები გამოცდების გაუქმება, იქით — უმაღლეს სასწავლებლებში მისაღები გამოცდების გაუქმება და მომავალი თაობის გამოთავისებობისკენ გადადგმული რამდენიმე ნაბიჯი.

ჰო, გამოთავისებობისკენ, აბა, ბავშვმა რომ იცის, ატესტატისთვის გამოცდა არ სჭირდება, თავს სწავლით რატომ მოიკლავს?! ყველა ვიყავით ბავშვები და უმრავლესობა სწორედ იმას ფიქრობს, იოლად როგორ გამოძვრეს. მერე ის ეცოდინება, რომ უმაღლესში მისაღებად გამოცდები არ არის საჭირო და არც მაგის გამო დაიწყებს თავის მოკვლას სწავლაზე. აი, მერე ისიც ეცოდინება, რომ ფულს თუ გადაიხდის, ბევრ რამეზე თვალს დახუჭავენ უმაღლეს სასწავლებლებში და, საბოლოო ჯამში, დიპლომს, რომელმაც მისი მომავალი კვალიფიკაცია უნდა განსაზღვროს, ცოდნით კი არა, იმ გადასახადით აიღებს, რომელსაც ყოველწლიურად გადაიხდის. ეს არის ის რეალობა, რომელიც განათლების სამინისტრომ დღეს დაგვიხატა და ამ რეალობას ვერ გავიქცევით.

სიამოვნება მიიღოს. ამ პრობლემის გამოსავალს ქვემოთ გეტყვით, მანამდე კი ჩვენს ვარაუდს გაგაცნობთ, რა ხდება რეალურად. **რეალურად კი, ბიჭების მოზარდობა სწავლა იმისთვის, რომ მათში მათემატიკური მიდრეკილება იმისთვის დასაფიქრო და არც მაგის გამო დაიწყებს თავის მოკვლას სწავლაზე. აი, მერე ისიც ეცოდინება, რომ ფულს თუ გადაიხდის, ბევრ რამეზე თვალს დახუჭავენ უმაღლეს სასწავლებლებში და, საბოლოო ჯამში, დიპლომს, რომელმაც მისი მომავალი კვალიფიკაცია უნდა განსაზღვროს, ცოდნით კი არა, იმ გადასახადით აიღებს, რომელსაც ყოველწლიურად გადაიხდის. ეს არის ის რეალობა, რომელიც განათლების სამინისტრომ დღეს დაგვიხატა და ამ რეალობას ვერ გავიქცევით.**

ერის ბარჯუნის და გაღაგვარების გეგმა განათლების რეფორმის ეგიდით

ბიჭებს აუზადებენ იმისთვის, რომ მათში მათემატიკური მიდრეკილება იმისთვის დასაფიქრო და არც მაგის გამო დაიწყებს თავის მოკვლას სწავლაზე. აი, მერე ისიც ეცოდინება, რომ ფულს თუ გადაიხდის, ბევრ რამეზე თვალს დახუჭავენ უმაღლეს სასწავლებლებში და, საბოლოო ჯამში, დიპლომს, რომელმაც მისი მომავალი კვალიფიკაცია უნდა განსაზღვროს, ცოდნით კი არა, იმ გადასახადით აიღებს, რომელსაც ყოველწლიურად გადაიხდის. ეს არის ის რეალობა, რომელიც განათლების სამინისტრომ დღეს დაგვიხატა და ამ რეალობას ვერ გავიქცევით.

ლოთ, მაგრამ რეალურად, სწორედ ერთი „ახსოვს“ გამოცდა უბამოცდოდ და რა საჭიროა სწავლა?! შამდებ, ანატომიაში გათვითცნობიერებული ახალგაზრდა თავისი სპეციალური ვიკისად დაიწყებს მუშაობას, რადგან დიპლომის შესაბამისი ცოდნა არ ეძნება მიღებული და ნაწავ შავ მუშად. შავ მუშად წასვლის ორი ვარიანტი არსებობს — ან უცხოელ ინვესტორთან, რომელთანაც მუშაობა უმრავლეს შემთხვევაში მონობის ტოლფასია, ან მაღალჩინოსნების შვილების კომპანიაში, რადგან ისინი შვილებს, საბარტოლოში კი არა, უცხოეთში ასწავლიან.

მელიც პედოფილებისთვის სამუდამო პატიმრობის დადგენას გააპროტესტებს. მაშინ საჭირო ალარ იქნება ბავშვებისთვის არაფრის ახსნა. სამაგიეროდ დიდებს აუხსნიან, რა შეიძლება მოჰყვეს არასწორი სიამოვნებისკენ ლტოლვას. სხვა ვარიანტში კი რა გამოვს? დაიწყებენ თეორიით სწავლებას, შემდეგ გადავლენ პრაქტიკაზე და სკოლებშიც ზუსტად ისე დაიქირავენ ნატურებს, როგორც ამას საბარტოლო აკადემიაში აკეთებენ. თუმცა, იქ შიშველ ადამიანებს ხატავენ, სკოლაში კი შიშველ ადამიანებს ბავშვებს და ათვალეიერებინებენ, აჩვენებენ ყველა ზერელს, საჭიროს და არასაჭიროს; აუხსნიან, სად, რა და როგორ ხდება და მერე, ამ ყველაფრით გაბრუნებული ბავშვი, შინ რომ მივა, რა გუნებაზე იქნება, თავად

იმაზე აღარაფერს ვამბობთ, ჩინეთის ელჩთან ხელშეკრულება რომ გააფორმა განათლების სამინისტრომ და მომავალი წლიდან ჩინურად რომ ალაპარაკდებიან ქართველი ბავშვები. ჰოდა, ამ ყველაფრის გვირგვინი ის ინიციატივაა, რომელიც უკვე წამოაყენეს და რამდენიმე არასამთავრობო მხარს უჭერს. საუბარია სკოლებში სექსუალური განათლების შეტანაზე. პრინციპში, რაღა შეტანაზე, საჯარო გაკვეთილები უკვე აქტიურად იმართება და სოციალური ქსელებიც „აფეთქა“.

გაკვეთილების ავტორია გენდერის მკვლევარი **სატიანა ანაბაია**, რომელიც აღმფოთდა იმით, რომ მოსახლეობის ნაწილმა მისი გაკვეთილები დაგმო და მკვლევარს დაემუქრა კიდევ. სამაგიეროდ, არასამთავრობო ორგანიზაციები ალესილი მახვილივით დადგნენ „გაკვეთილების თავისუფლების“ სადარაჯოზე და ხატისას სრული მხარდაჭერა გამოუცხადეს. რა თქმა უნდა, ყოველგვარ ძალადობას ვენინააღმდეგებით და ვგმობთ, მაგრამ... დიდი ზოდნის მოხდით, უნდა დავწერთ ის, რითაც ეს ადამიანები თავს იმართლებენ და ბავშვების (სწორედ ბავშვების, რადგან გაკვეთილები 8-10 წლის ბავშვებზეა გათვლილი) გადაგვარებას „აპრავებენ“.

„სატიანა ბიჭებმა უნდა იცოდნენ, რომ ანუსის სპრალი არსებობს იმისთვის, რომ იმდენი სიამოვნების მიღება შეიძლება. მათ უნდა იცოდნენ, რომ ისინი შეიძლება გააუზავა ტიპურად, ანუ მოკალაღვე ანუსის სპრალიდან მიიღოს სიამოვნება“, — ეს არის მცირე ამონარიდი იმ გაკვეთილიდან, რომელიც სწორედ 8-10 წლის ბავშვმა უნდა მოისმინოს.

ალბათ, დროს ჩამოვრჩით, ალბათ, ძალიან უკან ვართ და ვერ ვხვდებით, რატომ უნდა ვუთხრათ მეორე და მესამეკლასელ ბიჭებს ის, რომ ანუსის ზეგელით შესაძლოა ვინმემ

რეალურად კი, ის კი არ უნდა ვასწავლოთ ბავშვებს, ვინ როგორ დაიცივს თავის და სანიდან მიიღოს სიამოვნება, არამედ აუცილებელია, სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია ამ მიმართულებით ქანონის გაამატება. პედოფილიაში ბრალდებულებისთვის სასჯელი უნდა იყოს სამუდამო პატიმრობა და ყველა ვნახავთ, როგორ ეტაპობრივად მოგვარდება პრობლემა. რომ ეცოდინებათ, ამის გამო სამუდამო სასჯელი ელით, დაფიქრდებიან, თავს შეიკავებენ. არაერთხელ დამტკიცებულა, რომ კანონის გამკაცრება ყოველთვის ამართლებს. ასე იყო ნაციონალთა ხელისუფლების დროს, ნარკოტიკების მოხმარებაზე უზარმაზარი სასჯელები რომ დაანესეს და... ახლა კი ადვილად ვსაუბრობთ, რომ ნარკომანები ავადმყოფები არიან და მათ უნდა ვუქურნა-

ის კი არ უნდა ვასწავლოთ ბავშვებს, ვინ როგორ დაიცივს თავის და სანიდან მიიღოს სიამოვნება, არამედ აუცილებელია, სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია ამ მიმართულებით ქანონის გაამატება

განსაჯეთ. რაც მთავარია, ეს ბავშვი ალარ იფიქრებს სწავლაზე, რადგან ეს, უბრალოდ, არ სჭირდება — ატესტატი უბამოცდოდ, უმაღლესი — უბამოცდოდ და რა საჭიროა სწავლა?! შემდეგ, ანატომიაში გათვითცნობიერებული ახალგაზრდა თავისი სპეციალური ვიკისად დაიწყებს მუშაობას, რადგან დიპლომის შესაბამისი ცოდნა არ ეძნება მიღებული და ნაწავ შავ მუშად. შავ მუშად წასვლის ორი ვარიანტი არსებობს — ან უცხოელ ინვესტორთან, რომელთანაც მუშაობა უმრავლეს შემთხვევაში მონობის ტოლფასია, ან მაღალჩინოსნების შვილების კომპანიაში, რადგან ისინი შვილებს საბარტოლოში კი არა, უცხოეთში ასწავლიან.

რაც უნდა გადაჭარბებულად მოგეჩვენოთ, ეს ერის გადაგვარებისა და დამონების კარგად განერილი გეგმაა; გეგმა, რომელსაც საფუძვლიანად მიჰყვებიან სოკოებივით მომრავლებული არასამთავრობოები, რომლებიც ევროპიდან და ამერიკიდან ფინანსდებიან. თუ დააკვირდებით, **სამკარბინი, ერთმა არასამთავრობო სმეპური ატმეოს, მამინე სმეპის აპმეპინე, აქციონსაც ერთად გამართავენ, ლოუსმეპსაც ერთად მიოპონებენ... ისეთი შთაბეჭდილება არება, რომ მართლმართის მიხარტი ვალდებულაა აპმე და, თუ იმას გაითვალისწინებთ, რომ სმეპის მნიშვნელოვანი წყარო ერთი და იგივე უცხოური ორგანიზაციებია, სლოიდაროპის მიხარტიც ნათელი გახდება.**

საბოლოო ჯამში, ამ გაკვეთილების ავტორი მსხვერპლად გამოიყვანეს და ახლა ისე ხატავენ, რომ ამ სიბინძურის ავტორი ჩვენი გადამრჩენელია, ჩვენ კი ვგმობთ. ისე გამოიღის, თითქოს ჩვენ, მოსახლეობის უმრავლესობა, ნოვაციებს ვენინააღმდეგებით და ფეხს ვერ ვუწყოთ თანამედროვეობას. ისე, თუ ეს არის თანამედროვეობა, არ გვინდა, ბატონო, მართლა არ გვინდა და, თუ ჩვენი არ გვერთობ, ქუჩაში ვადით. მაგრამ, ქუჩაში გასვლის უკვე გეგმინათ, რადგან თურმე გემუქრებიან და არაფრისგან სკანდალიც შეიქმნა, თემაც აქტიუალური გახდა და, თუ ეს გაკვეთილები ვინმეს არ ჰქონდა ნახაზი, ახლა აუცილებლად ნახავს, რადგან ტელევიზიებით თოქოულები მიუძღვნეს, ივიოშეს, უფრო მეტი სიმძაფრე შესძინეს, ის ადამიანები დაგმეს, რომლებიც ამ ყველაფრის ნინააღმდეგ წავიდნენ.

ნამდვილდ ვერ გეტყვით, რატომ არ ექვს მძაფრი რეაქცია ამ ყველაფერზე განათლების სამინისტროს, რატომ არ გმობენ პოლიტიკოსები ამ „სიახლეს“... ეჭვი გვაქვს, ორივე მხარე იმედოვნებს, რომ ამას ხალხი არ დაუშვებს და მათი პროტესტის ფონზე აიცილებენ მარაზმს. თვითონ კი ევროპულ პარტნიორობთან ხელეხს გაშლიან: ჩვენ რა შუაში ვართ, აგერ, ხალხმა თქვა უარი, თორემ ჩვენ მხარს ვუჭერდითო. ასეა, ორმაგი სტანდარტი ბავშვებზეც ვრცელდება, ჩვენს მომავალზე და იმიტომ ვართ მრავალსტანდარტიანები ბოლოს!

გაღარჩენის კომბლანა

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საფრანგეთის პარლამენტმა მიიღო გადაწყვეტილება, რომლის მიხედვითაც, კანონში ცვლილება შედის და ამიერიდან, ნებისმიერ დოკუმენტში მშობლების გრაფაში დედისა და მამის ნაცვლად იქნება აღნიშვნა მშობელი №1 და მშობელი №2. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ბავშვებს შეეძლებათ სახლშიც დანომრად მშობლები და პირველი და მეორე დაუძახონ. ეს, რა თქმა უნდა, ხუმრობით, თუმცა რაღა ხუმრობით, თურმე, ბავშვებს ფსიქოლოგიური ტრავმა რომ არ მიაღვეთ, იმიტომ მიიღეს აღნიშნული კანონი. თურმე საფრანგეთში ძალიან მომრავლდა ოჯახები, რომლებშიც მშობლები ან მხოლოდ კაცები არიან, ან მხოლოდ ქალები. რა თქმა უნდა, ასეთი ოჯახები საკუთარ შვილებს ვერ იყოლიებენ და ამიტომ მათ აქვთ უფლება, ბავშვთა სახლებიდან აიყვანონ შვილი. ჰოდა, სწორედ ამ აყვანილობა ბავშვებმა ფსიქოლოგიური ტრავმა რომ არ მიიღონ, კანონში შესწორება შედის.

ყველა მედალს ორი მხარე აქვს და ამ კანონის მეორე მხარეც ვნახოთ. პრაქტიკულად, საფრანგეთის ხელისუფლება აღიარებს, რომ, როცა ბავშვს ანკეტის შევსება მოუწევს, დაიბნევა, შერცხვება იმის, რომ სახლში ან მარტო დედები ჰყავს, ან მამები და ამიტომ, დაელება გაუმარტივეს.

ფრანგი კანონმდებლები დაუფარავად ამოგან, რომ ეს არ არის ნორმალური, რადგან ახან შვიკლუბა ბავშვს ფსიქოლოგიური ტრავმა მიაღებინოს, მაგრამ ეს არანორმალურია და ასანორმალური იქნება, თუ კანონმდებლები არ იტყვიან, რომ ეს არ არის ნორმალური, ლიბერალიზმის სახელით, ლიბერალისტებისა თუ კომუნისტების აქტივობის უფლებას, შეამანნ ოჯახები, ალბანდომე ბავშვები, მათ რეალური სული არ ანიარებენ, რომ ეს მთლად კარგი არ არის და ამიტომ, ამ ადამიანებს საძროკოვით ნომრები. ჰო, სწორედ საძროკოვით, თორემ რას ნიშნავს №1 და №2 ახან ჩვენს გვიტირს.

თანაც, იმას არავინ ფიქრობს, რომ იმავე ბავშვს შესაძლოა ფსიქოლოგიური ტრავმა მამინაც მიაღვეს, როცა საძირებულში მხოლოდ ქალები (დედები) ან მხოლოდ კაცები (მამები) შევლენ და, რაც მთავარია, ბავშვს ისიც არ ეცოდინება, ორივეს დედა ან მამა უნდა დაუძახოს, თუ დააკვირდეს და აქტიურობის მიხედვით განსაზღვროს, რომელია დედა და რომელი — მამა. ეს ყველაფერი არანორმალური რომ არის, სწორედ ამ კანონით აღიარებს ფრანგებმა, მაგრამ, რადგან რუმბა ბავშვი სხვა რამ, ესეც ლიბერალიზმისა და ბავშვებზე ზრუნვის სახელით შენიღბას.

სხვათა შორის, ეს კანონი უკვე მიღებული იყო, როცა საქართველოს პრეზიდენტი სამშობლო ვიზიტით სწორედ საფრანგეთს ეწვია. ემანუელ მაკრონმა ქართველი კოლეგა დიდის ამბით მიიღო და ისიც თქვა: ქალბატონო სალომე, თქვენ სრულიად ქართველი და სრულიად ფრანგი ბრძანდებითო. ამით მაკრონმა ხაზი გაუსვა იმას, რომ ზურაბიშვილი ფრანგული პოლიტიკური სკოლის აღზრდილია, საფრანგეთი მისი მეორე (ან პირველი) სამშობლოა და აკი პრეზიდენტად მისი არჩევნის

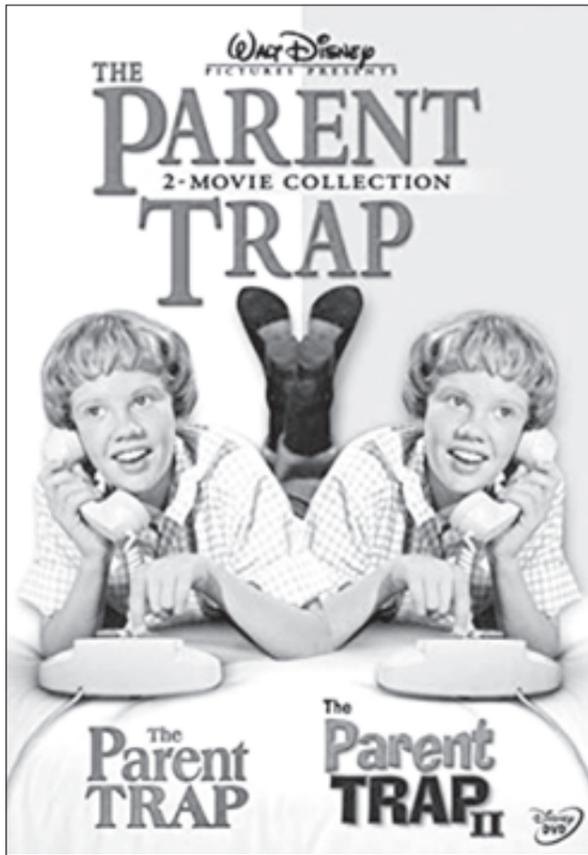
შემდეგ იზეიმეს ფრანგებმა, — ჩვენი ქვეყნის შვილი სხვა ქვეყნის პრეზიდენტი გახდაო.

მაგრამ მთავარი ეს არ არის. ზურაბიშვილი ამბობს, ქართველი პატრიოტი ვარ და საფრანგეთშიც სამშობლოსათვის მიყვარსო და რა უფლება გვაქვს, არ დაუფუჯვროთ. მთავარი სხვა რამ არის — მაკრონის შეხვედრისა ჩვენს პრეზიდენტს კიდევ ერთხელ დაადასტურა, ჩვენი პრეზიდენტი ევროპა და ამერიკა, რუსეთთან საუბარს არ ვაპირებთო. სიმართლე გითხრათ, რელიგიურად არავინ იცის (სავარაუდოდ, არც უცხოელთა პარტნიორებმა), რატომ უსვამს ხაზს საქართველოს პრეზიდენტი მუდმივად იმას, რომ რუსეთთან საუბარს არ აპირებს. და ეს იმის ფონზე, რომ ყველა აღიარებს, არსებული ტერიტორიული პრობლემის მოგვარების ერთადერთი (და არა ერთ-ერთი) გზა სწორედ რუსეთთან საუბარია. მაგრამ არა — ჯერ კიდევ გაპრეზიდენტებამდე, შემდეგ კი პრეზიდენტობის პირველივე კვირას, ზურაბიშვილმა ვიუტიდა განაცხადა, რომ რუსეთთან საუბარს არ აპირებს.

სხვათა შორის, როცა რუსეთმა მიიღო კანონი, რომლის მიხედვითაც ქვეყნის მასშტაბით ყველა რელიგიური სექტა აიკრძალა, ლგბტ თემის წევრები პრაქტიკულად კანონმდებლებთან დაამოკიდებდნენ, რადგან ყველანაირი აპტივობა კანონის დონეზე აიკრძალა, საძროკოვით მართალი — მამა. ეს უფრო კონკრეტულად კი, ყველა აღიარებდა, ეს რუსეთისთვის გადარჩენის კენცად მდგომელი დიდი ნაბიჯიაო. გესმით, ხალხო? რუსეთის გადარჩენისკენ, ქვეყნის, რომლის მოსახლეობაც 140 მილიონია, ანუ ჩვენსე თითქმის 50-ჯერ მეტი და ვაღიარებთ, რომ ეს მათი გადარჩენისკენ გადამდგომელი ნაბიჯი იყო. საფრთხე იმისა, რომ ლიბერალურმა დამოკიდებულებამ შესაძლოა იერი გადააბრუნოს, ამ მასშტაბის ქვეყანაში კი იბრძოდნენ. ჩვენ ვერ ვბრძობდით, რომ ვითქვამთ, არ ვბრძობდით მართალი — შიშის ნიშნით და მერა რუმორი, მაგრამ საკანონმდებლო დონეზე ეს საკითხი დღემდე არ დამსობლა. რატომ? იმიტომ, რომ საკანონმდებლო

საშვილი იქნება ის, რომ, რასაც რეალურად ვფიქრობთ, რაზეც ჩურჩულით ვსაუბრობთ, ხამაღლა ვთქვამთ. მიკივ-მოკივის ბარეში ვაღიაროთ, რომ რასაც ევროპელები და ამერიკელები გვტყნიან (ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით), ცუდია და აგერ, ის შეზღუდვები, რომელიც რუსეთმა დაანება, კარგია. ერისთვის არის კარგი, გადარჩენისთვის, რადგან კულტურულად თუ პირდაპირ, ერიც და გერიც აღიარებს, რომ ერის გადარჩენის პრობლემა ყოველდღიურად უფრო მწვავედება.

ვიქნებით ასე, კაკუნ-კაკუნში, სანამ თავში არ ჩაგვიკაკუნებენ და გვეტყვიან, რომ უნდა დავინერგოთ

მა, რომ ეკლესიის მსახური ამბიონიდან ქადაგებენ, მაგრამ, როცა საქმე საქმეზე მიდგება, წინააღმდეგობას არ უწევენ ათასგვარ სექტას, რომლებიც საქართველოში უკვე ყველა და რომელთა ნაწილის „პროგრამა“ მსხვერპლთა შორის არის. ჰო, მსხვერპლთა შორის, რომელიც, ძირითადად, სასაფლაოებზე ხორციელდება. ეს თუ არ იცით, მისაწვავებას ჰპირობთ, რამდენ საფლავზე უნახავთ ჩამომხრჩვლი თუ ამდენადი კაბა. რამდენი უსახლკარო ბავშვია ჩართული ამ სექტაში და რამდენი კიდევ ჩაერთდება, ითვლის ვინმე? ხმის ამოღებას კი არავინ აპირებს, — ევროპა-ამერიკას არ ეშინოდა რატომ არიან ჩუმად, რომლებიც მოსახლეობასთან შეხვედრისას კულტურულად, დაბალ ხმაზე ამბობენ, რომ ასე გაბრძობა არ შეიძლება, რომ ერთი და იმავე სქემის პირთა შორის მორჩინების მომხრეები საკანონმდებლო ორგანოშიც კი ძალიან მომხრედნენ, რაც ერის დამსობკის გადამდგომელი დიდი

რომლებიც რუსეთმა დაანება, კარგია. ერისთვის არის კარგი, გადარჩენისთვის, რადგან კულტურულად თუ პირდაპირ, ერიც და გერიც აღიარებს, რომ ერის გადარჩენის პრობლემა ყოველდღიურად უფრო მწვავედება.

მანამდე კი, სანამ ყველას კარზე არ დაურისებოდათ ბანბანის ზარი, ვისმინოთ პრეზიდენტის კაბაგორიული ბანბანადება: რუსეთს არ დავებლაპარაკებო; ვუსმინოთ ევროპა-უსახლკარო ბავშვია ჩართული ამ სექტაში და რამდენი კიდევ ჩაერთდება, ითვლის ვინმე? ხმის ამოღებას კი არავინ აპირებს, — ევროპა-ამერიკას არ ეშინოდა რატომ არიან ჩუმად, რომლებიც მოსახლეობასთან შეხვედრისას კულტურულად, დაბალ ხმაზე ამბობენ, რომ ასე გაბრძობა არ შეიძლება, რომ ერთი და იმავე სქემის პირთა შორის მორჩინების მომხრეები საკანონმდებლო ორგანოშიც კი ძალიან მომხრედნენ, რაც ერის დამსობკის გადამდგომელი დიდი

სანამ ყველას კარზე არ დაურისებოდათ ბანბანის ზარი, ვისმინოთ პრეზიდენტის კაბაგორიული ბანბანადება, რუსეთს არ დავებლაპარაკებო, ვუსმინოთ ევროპელი ლიდერების მონობებს, რუსეთს ეოგათ, ევროკავშირის კარზე აკაკუნეთ, მაგრამ გლეხის იედი არ გქონდეთო. ამერიკასაც ვუსმინოთ, ხამაღლა რომ გავხვირის, ნატოს გაფართოება უსწლოეს ათწლიანადი ნარკოტოკანელია, მაგრამ საქართველომ განსწავლია კაკუნო, რადგან ეს კაკუნი ქართველი საჯიო ვაჟახების გასწავლად გვჭირდება საქართველოს მისიებში

დონეზე ამ საკითხის დაყენება იმ ევროპასა და ამერიკას გაანანყენებს, რომლებიც კენაც ვისწრაფვით და გვიინდა, რომ მათი ოჯახის წევრი გავხდეთ. იმ ოჯახის, რომლის მშობლებს ნომრად ვართ მე მომავალი თაობის ფსიქოლოგიას უფრთხილდებო.

მოგონებს რელიგიურად რომ შევხედოთ, ლესტონელებსა და გეებს, რომლებსაც ოჯახის შექმნის და ბავშვების აღზრდის უფლებას აქლავენ, პრაქტიკულად საღიზის უკანონოდან. საღიზისი არის, როცა 4-5 წლის ბავშვი აცნობიერებს, რომ მისი თანატოლური უმარტოა და დასობდა, რომ კულტურულად ვინ ვინ ვართ, რაც მეზობელ სახელმწიფოში ხდება და ხამაღლა კი სხვა რაღაც ვამბობთ. რატომ

ლი დიდი კითხვის ნიშნით სწორედ ამ წინადადება არა მარტო, როცა ანკეტის შევსების დრო მოვა, რომელიც დანომრადი მშობლები უნდა ჩანდნენ. ბავშვთა ფსიქოლოგები ამბობენ, რომ ბავშვის ფსიქოლოგია 4-6 წლის ასაკში ყალიბდება და სწორედ მაშინ მიღებული შთაბეჭდილებებით იწყებს ცხოვრებას პიროვნება. ჰოდა, როგორ გგონიათ, რა შთაბეჭდილებები ქვემო იქნება ბავშვი, როცა ამას დაინახავს და მიხვდება, რომ რაღაც ისე არ არის, როგორც უნდა იყოს?!

და, საერთოდ, რატომ არის, რომ კულტურულად ვინ ვინ ვართ, რაც მეზობელ სახელმწიფოში ხდება და ხამაღლა კი სხვა რაღაც ვამბობთ. რატომ

ნაბიჯია... მაგრამ ეს ჩუმად, ხამაღლა, რომ არავინ გაიგოს, თორემ ხამაღლა ტაშს უკრავენ ყველა ევროპული ინიციატივას და არასამთავრობოებსაც მხოლოდ მაშინ აკრიტიკებენ, როცა მათ პოლიტიკურ კურსს და შესაბამისად, საფარქელს ემუქრება საფრთხე.

სად არის საშველი? საშველი იქნება ის, რომ, რასაც რეალურად ვფიქრობთ, რაზეც ჩურჩულით ვსაუბრობთ, ხამაღლა ვთქვამთ. მიკივ-მოკივის ბარეში ვაღიაროთ, რომ რასაც ევროპელები და ამერიკელები გვტყნიან (ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით), ცუდია და აგერ, ის შეზღუდვები,

ბიცი დაგვეყილებენ დილით: — სწორად! სმენა! პირველ-მეორეზე გაითვალა-ღეთ! ჰო, ვიცინოთ და კი მივდივართ აქეთ.

ბესო ბარბაქაძე

P.S. ისე, კულტურებში ხუმრობენ, როცა ჩვენი პრეზიდენტი ფრანგ კოლეგას ხედე-ბოდა, მაკრონის მეუღლე ეჭვიანობისგან კინაღამ გაგიჟდაო. მუსიე ემანუელი 42 წლის გახლავთ, მისი მეორე ნახევარი, მისივე ყოფილი მასწავლებელი — ბრიჯიტ ტორნიე 66-ის აპრილში გახდება, ჩვენი პრეზიდენტი კი 66-ის ახლა არის. ჰოდა, მხოლოდ ასაკით თუ ვიმსჯელებთ, კი ჰქონია საეჭიანო ქალბატონ ბრიჯიტს...

პროკაბანდის მთავარი ორგანო უმაღლესი განათლების
სისტემაა. იმ განათლება არსებობს მხოლოდ ტექნიკურ
მეცნიერებაში, მებრამ საზოგადოებათმცოდნეობაში
არანაირი მეცნიერება არ არის. არის მხოლოდ მანიპულაცია
და განვრთნა, სტუდენტებს აჩვენებენ იდეოლოგიურ დოგმებს,
ოქსელს მარქსისტულს, ახლა ლიბერალურს.

მარქსიზმი ლიბერალიზმის შესრულებით

არსებობს განსაკუთრებული ლიბერალური ენა,
რომელზეც ლაპარაკობს ლიბერალური
სექტის ყველა ადვოკატი. მისი გაგება
გაუთვითცნობიერებელი ადამიანისთვის საკმაოდ
რთულია. ადამიანები სწავლის პროცესში გადიან
კურსს სამეცნიერო ლიბერალიზმის ინიექციისა,
რომელიც შთანთქავს ტვინს და ადამიანს
გადააქცევს პავლოვის ჭკვიან ძაღლად,
რომელსაც განსჯის უნარს უცვლის რეფლექსები.
რეფლექსები ცვლის აზროვნებას
და ამცირებს ენერჯის ხარჯვას.

ლიბერალები ცდებიან ატარ-
ებდნენ ადამიანებზე, როგ-
ორც თავებზე, და მიხედნენ,
რომ ადამიანები რეფლექსე-
ებით ცხოვრობენ. აქედან მო-
დის სავაჭრო ნიშნების ბრენ-
დირება. ადამიანი ხედავს პო-
პულარულ ბრენდს და მასში
სწრაფად ამოქმედდება ნდო-
ბის რეფლექსი. საჭირო აღარ
არის რთული ინსტრუქციის
წაკითხვა და მოცემული პრო-
დუქტის პარამეტრების მიხ-
ედვით შედარება კონკურენტ
პროდუქტთან.

ამზადებენ „როსატომის“ სან-
ინალმდეგო სანქციებს. რა?
კონკურენცია მარკეტინგის
მეთოდით?
როგორ აურევია თავგზა
სტუდენტებისთვის ძია ფილ-
იპ კოტლარს (საერთაშორის-
ო მარკეტინგის სპეციალისტ-
ი, პროფესორი) თავისი სექ-
ლი წიგნებით? უფრო დაბალი
ფასი უფრო მაღალი ხარისხის
შემთხვევაში? გადახდების გა-
დავადება და დამატებითი
სერვისი? ალბათ, დავცინის!
მა, თუ არ გვინდა ან არ გამო-
გვდის, მაშინ რა?

როგორ მოიძებნა მოკრ-
ივი, თუკი არ გამოვლინდის,
წესების დაცვით მოიგოს
ორთაბრძოლა? როგორ
და უბრალოდ: ამოიღოს
კისტილოტი და ესროლოს
მონინააღმდეგ პირდა-
პირ რინგში. მსაჯი კი იტ-
ყვის, რომ ყველაფერი წა-
სვლის ინხადვით მოსდა.
აბა, გაბაღოს და არ თქვ-
ას. თქვენ კიდეც — მარქს-
იზმი, კონსერვატივი.

რა კონკურენცია? ხელკე-
ტი, რაც შეიძლება, სქელი —
აი თქვენი კონკურენცია. რო-
გორც ძველ ანეკდოტშია, რო-
მელიც ცხოველების შვილებ-
ი ერთმანეთს ეტრაბახებიან,
— ვის რა მოუტანა დედამ. ტა-
ხის შვილს დედამ არაფერი მი-
უტანა, და მას სწყინს. მან უს-
მინა-უსმინა და შემდეგ თქვა:
„მე... მე კი... მე ახლა ავდგები
და თავ-ყბას მიგინგრეთ!“ —
აი, თქვენ მარკეტინგი ამერი-
კულად. სხვათა შორის ალ კა-
პონემ დაამარცხა ფილიპ
კოტლარი.

კონკურენცია ასე თუ ისე
განვიხილოთ.
ვენესუალა? ძალიან და-
დაგვს თვალი ამერიკულმა
ტრანსნაციონალურმა კომპა-
ნიებმა ვენესუელის სიმდიდ-
რეებს, მაგრამ ვერაფრით
ახერხებენ სახელმწიფო გა-
დატრიალების მოწყობას. და
აი აშშ-მა ამოიღო კოლტი
და მსოფლიოს გასაბრუნად
აქცადა, რომ ის, ვინც
იყიდის ვენესუელისგან
ნავთობს ან განაწილებს
ლუბს ამ ქვეყანასთან
ოკუპაციას მოკრძობს, მი-
იღებს სანქციებს აშშ-ის-
გან.

ეს ასეა? და თავისუფალი
ვაჭრობა სად არის? ბიზნესის
უფლება, როგორც ადამიანის
უფლება? სუვერენიტეტი და
საერთაშორისო სამართალი?
ეს არის ცივილიზებული ბიზ-
ნესი? რა მოხდება შემდეგ?
აშშ-ის მეექვსე ფლოტი, როგ-
ორც ყველაზე ძლიერი კონკუ-
რენტული უპირატესობა?
ჩვენ შევეჯახეთ ლიბერალუ-
რი ტყუილების კედელს, რომ-
ლის საძირკველზეც აშენებუ-
ლია ჩვენი თანამედროვე შეგ-

კულტურა — ეს არ არის ზრდილობიანი ადამიანის
ალზრდა და გასართობი ჭკვიანებისთვის. კულტურა
— ეს არის კალაუფლების ლიბერალიზმის საუკუნე.
არს მეთი, არს ნაქლები, და, თუ კალაუფლება აქვთ
ლიბერალს, მაშინ კულტურა არის ის უჯრადი,
რომელიც ხოხლოებს და პარაზიტობს ლიბერალიზმის
ვიკუსი, სიღინას ის უნდა ამოიკვეთოს, ამოიშალოს

ნება. ამ ტყუილებს აქვთ თავი-
სი განმარტებითი ლექსიკონი,
რომლის გარეშეც შეუძლებე-
ლია ლიბერალური ენიდან
თარგმნა ადამიანურ ენაზე. აი
ზოგიერთი ტერმინი:
„კონსერვატივი“ — ტერ-
მინი გზა-კვალის ასაბნევედ
მითვის, ვისი დაპყრობაც
იგეგმება;
„კომპათენტური სავაჭ-
რისტი“ — ადამიანი, რომე-
ლიც ქადაგებს ლიბერალურ
დოგმატიკას;
„არაკომპათენტური
დოგმატიკა“ — ადამიანი,
რომელიც არ ქადაგებს ლიბე-
რალურ დოგმატიკას;
„სახიფათო არაკომპა-
ტენტური დოგმატიკა“ —
ადამიანი, რომელსაც ლიბე-
რალურ კამათისას შეუძ-
ლია, ფარდა ახადოს ლიბერ-
ალურ ტყუილებს და წარმატე-
ბით განახორციელოს არალი-
ბერალური სტრატეგიები;
„მარქსიზმი“ — ცრუმე-
ცნიერება, რომელიც ლიბე-
რალიზმის რწმენას უწერგავს
მიმდობ, გულუბრყვილო ად-
ამიანებს;

„მსოფლიო ტექნოლო-
ური ჯაჭვი“ — ტრანს-
ნაციონალური კორპორაციე-
ბის ვასალები სტატუსი;
„ადამიანის უფლებები“
— ზემოდართვა ჯგუფის კან-
ონითა და არმიით დაცული
უფლება, ძარცვოს დანარჩენი
კაცობრიობა;
„სამომავლო თავისუ-
ფლება“ — შესაძლებლო-
ბები ლეგალიზაციისა პროს-
ტიტუციის, მსუბუქი ნარკო-
ტიკების, გეიბლუმების, ერ-
თი და იმავე სქესის პირთა შო-
რის ქორწინების, პედოფილი-
ისა და ზოოფილიის, სატანიზ-
მისა და ტოტალიტარული სექ-
ტების;
„სიტყვის თავისუფლე-
ბა“ — ლიბერალების შესაძ-
ლებლობა, რათა ერთპიროვ-
ნულად და მონოპოლიურად
იბატონონ მასობრივი ინფორ-
მაციის სფეროში;
„დემოკრატია“ — შირმა,
რომელიც ფარავს პოლიტი-
კური პროცესის სიყალბეს
ქვეყანაში, როდესაც იმარჯ-
ვებენ მხოლოდ მსხვილი კაპ-

იტალის მიერ დანიშნული პა-
რტიკები;
„ინსტიტუციური რეფორ-
მები“ — სახელმწიფო სექ-
ტორის დარღების პრივატიზა-
ცია დიდი ტრანსნაციონალურ
კომპანიებისა და ხელი-
სუფლებასთან დაახლოებული
ოლიგარქების ჯგუფის ინტე-
რესების გათვალისწინებით;
„ხელსაყრელი სანიმუშ-
ტინციო კლიმატი“ — რამე-
დინივე მსხვილი ფინანსური
სპეკულანტის შესაძლებლო-
ბა, — განახორციელონ გლო-
ბალური სპეკულაციები ადგი-
ლობრივი ვალუტის გამოყენე-
ბითა და სრული დაუსჯელო-
ბით კანონის წინაშე;
„ბიზნესისთვის ხელსა-
ყრელი გარემო“ — შესაძ-
ლებლობა, არ გადაიხადო გა-
დასახადები და გაიტანო ფუ-
ლი საზღვარგარეთ კორუფცი-
აში ჩაფლული ძალოვანების
მხრიდან ნიღბი ჩაჯდომის
მცდელობის მიუხედავად;
„ინვესტიციები“ — ფინან-
სური სპეკულანტი;
„სტარტაპერი, ინოვატ-
ორი“ — ავანტურისტი, რო-

არაფერი სიტყვაზე უფრო მატერიალური.
შეიხველება იდეების საფარო — შეიხველება
საბნების საფარო და ლიბერალური ჩრდილი,
მყისვე დაიწყებს მინიშნებას
და თავის ადგილზე «მოჯდება». ჭკვიანების
გზის სნივების ქვეშ ლიბერალიზმი გადამიხვევა
შუადღის ჩრდილად, როგორც კლივის ჩანს
ფუნჯებთან, სადაც არის მისი ნამდვილი ადგილი
ფუნჯებთან, სადაც არის მისი ნამდვილი ადგილი

მელსაც შეუძლია მოატყუოს
ფულს დახარბებული მდიდ-
რი იდიოტები;
„ცნობილი ბიზნეს-ტრე-
ნერი“ — ენაგადმოგებული
არამზადა, რომელიც კურნავს
არასრულფასოვნების კომპ-
ლექსს იდიოტებში ზღაპრების
მოყოლით: როგორ შეიძლება
გახდეს წარმატებული და მდი-
დარი ის, ვისაც არ აქვს უნარი,
გახდეს წარმატებული და მდი-
დარი;

„გლობალიზაცია“ —
ამერიკანიზაცია;
„პროგრესული“ — ლიბე-
რალების დამჯერი;
„რეაქციული, ტოტალი-
ტარული, დიქტატორული“
— ადამიანი, რომელსაც
შეუძლია ლიბერალს
კარგი მიუთითოს და უთ-
ხრას: „გაბიტი!“
„ლიბ“ — ის, ვინც უნებდა
ლიბერალს;
„დასუსტილი“ — იხ. „რეაქ-
ციული, ტოტალიტარული,
დიქტატორული“;
„ცივილიზებული კაცო-
ბრიობა“ — ტერიტორია აბ-
ორიგენებით, რომელიც გან-
ვრთნეს ლიბერალმა.

ლიბერალის ლექსიკონი კი-
დეც შეიძლება განვავრცოთ,
მაგრამ ჩვენი დროის ყველაზე
დიდი ტყუილის — ლიბერ-
ალიზმის ტყუილის — საილუს-
ტრაციოდ ესეც საკმარისია.
ლიბერალური სიძრუის და-
სანგრევად სულაც არ არის
საჭირო გაქცევა ფოსტის ან
ტელეგრაფის შტურმით ასა-
ლებად, საბურავების დანვა და
მოლოტოვის კოქტილის
სროლა. ეს ყველაფერი, რო-
გორც პრაქტიკამ აჩვენა, მი-
ზანს ვერ აღწევს.

მაინდები მიდიან და მოდი-
ან, ლიბერალიზმი კი რჩება,
იმიტომ, რომ ის თავებშია, და
არა დანესებულეებში. კულ-
ტურა — ეს არ არის ზრდი-
ლობიანი ადამიანის ალზრდა
და გასართობი ჭკვიანების-
თვის. კულტურა — ეს არის ძა-
ლაუფლების ლეგიტიმაციის
საშუალებები. არც მეტი, არც
ნაკლები, და, თუ ძალაუფლე-
ბა აქვთ ლიბერალს, მაშინ
კულტურა არის ის უჯრედი,
რომელშიც ცოცხლობს და
პარაზიტობს ლიბერალიზმის
ვირუსი, საიდანაც ის უნდა
ამოიკვეთოს, ამოიშალოს.

ამ დრაკონის მოკვლა სინამ-
დვილში ძალიან ადვილია,
ამისათვის საჭიროა შეწყვი-
ტოთ ლაპარაკი ლიბერალების
ენაზე და დაიწყოს ლაპარაკი
იმ ენაზე, რომელიც არ არის
ლიბერალური სიტყვები. და-
ინყოთ ლაპარაკი უბრალო
ადამიანურ ენაზე, რომელიც
საგნებს თავიანთი სახელები
ჰქვია, და მოვლენა ნაჩვენებია
ისე, როგორც არის.

არაფერია სიტყვაზე უფრო
მატერიალური. შეიცვლება
იდების საფარო — შეიცვლე-
ბა საგნების საფარო და ლიბე-
რალური ჩრდილი, რომელიც
გადაფარებულია კაცობრიო-
ბას, მყისვე დაიწყებს მინიშ-
მამდე შემცირებას და თავის
ადგილზე „მოჯდება“. ჭკვი-
ანების გზის სნივების ქვეშ
ლიბერალიზმი გადამიხვევა
შუადღის ჩრდილად, როგორც
კლივის ჩანს ფუნჯებთან, სადაც
არის მისი ნამდვილი ადგილი.
ალექსანდრა ხალკინი
iares.ru

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ირაკლი კობახიძის, მამუკა მდინარაძის, არჩილ თალაქვაძისა და სხვა „ახალგაზრდების“ ტაქტიკური ინტარეპი რაღაც მომენტში წინააღმდეგობაში შევიდა „ქართული ოცნების“ სტრატეგიულ მიზნებთან, რომელთა შორის უდავოდ არის პარტიის სტაბილურობის უზრუნველყოფა და ამომრჩეველთა გირთვის შენარჩუნება. „ახალგაზრდა გვარდიის“ მოქმედება აიკულებს ბიძინა ივანიშვილს, მაქსიმალური პოლიტიკური (და არა მხოლოდ) ფასი გადაინახდოს ამა თუ იმ საკითხის გადაწყვეტაში, იძენება ეს საკონსტიტუციო რეფორმა, „კვირიკაშვილის სახელობის კრიზისის“ დაქვეა თუ მორჩილი სასამართლო სისტემის ფორმირება.

გასულ კვირას დეპუტატებმა „ქართული ოცნების“ დატოვება დაიწყეს. მმართველი პარტია იმკის იმას, რაც დათესა. ხელისუფლების დაკარგვა, რაც 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ თითქმის ნარმოუდგენელი ჩანდა, დღეს რეალურ პერსპექტივად აღიქმება.

პარლამენტმა ჩააგდო „მემბროზე“ დეპუტატის მიერ მოზადებული კანონპროექტი, რომელიც მოსამართლეთა უვადო დანიშვნის 2025 წლამდე გადაადგილებას ითვალისწინებდა. უმრავლესობამ ის კონსტიტუციასთან შეუსაბამობის საბაბით დაიწუნა. შემდეგ ჩაგრადა „პატრიოტთა ალიანსის“ რეზოლუცია სააკაშვილისა და ბოკერიას მმართველობის დამნაშავე რეჟიმად გამოცხადების თაობაზე. ამის მიზნად პარლამენტის თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ დაასახელა „შენიშვნები სამართლებრივ მხარესთან“.

უმრავლესობის პოზიცია ამ ორ საკითხზე შეიძლება დაახლოებითაა, როგორც „უარი თანხმობის ელემენტებით“ ან „თანხმობა უარის ელემენტებით“. პარლამენტის ვიცესპიკერ გია ვოლსკის კომენტარი განვითარებულ მოვლენებზე სწორედ ამ მიმართულებით გვიბიძგებს: „მინდა ხაზგასმით აღვნიშნო, როგორც მოსამართლეებთან, ასევე „ნაციონალური მოძრაობის“ რეჟიმის შეფასებასთან დაკავშირებით, პოზიცია, პათოსი, დამოკიდებულება, განწყობა არ განსხვავდება. გაცილებით უფრო სერიოზული რეზოლუცია გვაქვს მიღებული მე-მ მოწვევის პარლამენტში, ვიდრე დღეს იყო წარმოდგენილი. რაც შეეხება უვადო დანიშვნებს, რასაკვირველია, თემა და განწყობა ძალიან პოპულარულია საზოგადოებაში, მაგრამ არ შეიძლება ისეთი კანონი იქნას მიღებული, რომელიც საკონსტიტუციო ნორმას არ შეესაბამება. აქედან გამომდინარეობს ვითარების სირთულე. ეს არის ინდიკატორი და აჩვენებს, რომ დაძაბულობა გაცილებით უფრო მძიმე და მკვეთრია, ვიდრე ეს ერთი შეხედვით შეიძლება გეჩვენოს. არ შეიძლება, რომ იმ ადამიანებმა, რომლებმაც ეს კანონპროექტი შემოგვთავაზეს, არ იცოდნენ მისი შესაბამისობის შესახებ კონსტიტუციის მიმართ. მე ფიქრობ, ეს მაინც პოლიტიკური დემარშია“ (ინტერვიუსწორედ).

მმართველი პარტიის ლიდერები, სავარაუდოდ, აცნობიერებენ, რომ ორივე საკითხში საკუთარი ამომრჩევლების უმრავლესობის წინააღმდეგ მიდრეკილი და ამიტომ ამჯობინებენ, უარი არ თქვან. ამასთანავე, ჩანს, რომ ისინი განიხილვენ კანონპროექტს მჭიდრო კავშირში მის ავტორებთან და მათ სიმბოლურ გამარჯვებას (დადგენილების მიღებას) ირაკლი კობახიძის მიერ გარემოცვა აღიქვამდა, როგორც საკუთარ მარცხს. თუ მთავარი იქნებოდა არა ეს ფაქტორი, არამედ საბოლოო შედეგი (შიდაპარტიული კრიზისის ჩაქრობა და მოსამართლეებთან დაკავშირებით საზოგადოებისთვის დამაკმაყოფილებელი გადაწყვეტილების მიღება), ისინი, ალბათ, გამონახავდნენ ტექსტზე ერთობლივი მუშაობის, იურიდიული მხარის დახვეწისა და კონსენსუსის მიღწევის ისეთ ფორმას, რომელიც ორივე დაპირისპირებულ მხარეს დააკმაყოფილებდა, მაგრამ კობახიძისთვის, როგორც ჩანს, რომ „9 ამბოხებულს“ თავისი არ გაეტანა; მეტიც, „შფოთისთავები“ მმართველი პარტიიდან ნასულიყვენ, რაც „ახალგაზრდა გვარდიის“ კოორდინატორ სისტემაში, სავარაუდოდ, სამოთხიდან განდევნის ტოლფასია. სხვებისთვის შეიძლება ასე არ იყოს და „ქართული ოცნებისგან“ დროულ დისტანცირებას საკუთარი თავის გადარჩენად აღიქვამდნენ. ცხადია, ყოველივე თქმული არ გამოიცილება ვოლსკის ვერსიას „დემარში“, იმას, რომ კანონპროექტის ავტორები თავიდანვე დარწმუნებული იყვნენ მის ჩაგდებაში და საპასუხო ნაბიჯებისთვის წინასწარ ემზადებოდნენ.

დაპირებები გასსა და შეთხვევის აღვილიდან მიიგა...

პოლიტიკური ელიტა განვითარებაში ჩამორჩა საზოგადოების პროგრესულ ნაწილს, როგორც ალარ სურს, კვალი სისტემის ნახსენს და შეზღუდვებს შეაგროს (მაგალითად — უსამართლო სასამართლოს). ეს ნაკომოვს კონფლიქტს, როგორც დაკავშირება პოლიტიკური მანევრებით, მოსყიდვით ან ქალაქობით შეაქვებელია (ყოველივე ეს, უზრუნველყოფს, ახანგარდობს, ახანგარდობს, ახანგარდობს, ახანგარდობს). ასეთ ვითარებაში არსებობს მხოლოდ ორი გამოსავალი — რეფორმები ან სისტემის რეკონსტრუქცია

მასზე უკეთესია. როდესაც ეს ზღვარი იშლება და „2012 წლის ამომრჩეველი“ ხედავს, რომ მმართველი პარტია მჭიდროდ თანამშრომლობს ჩინურ დასახლებულ მუდრისთან, მურუსიძისა თუ ზარდიაშვილის მსგავს ფიგურებთან, იდენტიფიცირების ძველი მექანიზმი უქმდება და იქ, სადაც ადრე ორი, ერთმანეთთან დაპირისპირებული პარტია ეგულდებოდა, ერთ დიდ „ნაცმოდრობას“ ხედავს. საგულისხმოა, რომ პარტიის მიერ „სახის დაკარგვის პერიოდში“ მისი ლიდერი საზოგადოებასთან ურთიერთობას გაუარესებს. ის პრაქტიკულად გაქრება მას შემდეგ, რაც საპრე-

ზიდენტო არჩევნების მეორე ტურის წინ უზენაესი დაპირებები გასცა. შეიძლება ითქვას, რომ „დაპირებები გასცა და შემთხვევის ადგილიდან მიიშალა“. გარკვეული ლოგიკა ამაში, ალბათ, არის, რადგან დაუნერულ პაქტში, რომელიც ივანიშვილმა საზოგადოების წინაშე დადო, მმართველი პარტიაში წესრიგის დამყარება და საკადრო პოლიტიკის შეცვლა ერთ-ერთ მთავარ პუნქტად მოიაზრებოდა (ყოველ შემთხვევაში ამომრჩეველებმა ასე ჩათვალეს). ამის ნაცვლად „ქართული ოცნების“ ნიაღში კოსმოსური მასშტაბის დებოში დაიწყო.

„კანონებს ვიღებთ, სადაც აღარავინ გვეთანხმება, არავინ ჩვენსკენ არ არის ამ იდეასა და მოცემულობაში. მართლაც დავრჩით“, — განაცხადა ლევან გოგიანიშვილმა საპარლამენტო უმრავლესობის პარტიის წინ. მან თანაგულდებლების მოქმედება უმძიმესად შეაფასა: „მორალური ზღვარი აღარ არსებობს. „ოცნებამ“ დღეს დაკარგა მორალური უპირატესობა, ვინაიდან იმ ადამიანებს დაუჭირა მხარი, რომლებიც სააკაშვილის წლებში განმავლობაში იურიდიულად უფორმებდნენ ყველაფერს, რასაც ის ქვეყნის წინააღმდეგ სჩადიოდა“.

306 გაატარებს ამ რეფორმებს: კობახიძე? თალაქვაძე? ზარდიაშვილი? იძენა ჩინურაქი მურუსიძესთან ერთად? თუ „2012 წლის ამომრჩეველებს“ ამ კითხვებს დაეუსვამთ, შეიძლება უაღრესად რადიკალური პასუხი გაგვცენ. საპრეზიდენტო არჩევნების პერიოდში ჯერ კიდევ შესაძლებელი იყო ისეთი ადამიანების მოქმედება, რომლებიც ამბობდნენ, — „აი, ახლა გონს მოგვებოდა“ — დღეს ეს პრაქტიკულად შეუძლებელია. ივანიშვილის პარტიის ისტორიაში ძალიან მძიმე და, შესაძლოა, დასკვნითი ეტაპი იწყება, თუმცა ეს უკვე მისი პრობლემა და არა ჩვენი.

გასულ კვირას ბევრს საუბრობდნენ იმაზე, რა პოლიტიკური მომავალი შეიძლება შექმნდეს გოგიანიშვილს ან ეკა ბესელიას, ან სხვა „მემბროზეებს“. პარალელურად გრძელდებოდა მკითხაობა მამუკა ხაზარაძის ჩართვაზე პოლიტიკურ პროცესებში.

ეს მართლაც შეიძლება მოხდეს, მეტიც, გამორიცხული არ არის, რომ „ძველი გვარდიის“ ან ხაზარაძის მოქმედებას სხვადასხვა ფლანგზე რაღაც მომენტში ხელი შეუწყოს ბიძინა ივანიშვილის ძალისხმევას, ალტერნატიული „მესამე ძალის“ (ან „ძალის“) გამორჩენის ილუზია შექმნას. ეს შეიძლება საკმაოდ ჭრელი პარლამენტის არჩევით და კოალიციური მთავრობის ფორმირებით დასრულდეს, რასაც ხელისუფალნი, ალბათ, შეაფასებენ, როგორც მორიგ ნარმატივას ქვეყნის დემოკრატიზაციის გზაზე. მაგრამ არც ის უნდა გამოვიცხოვროთ, რომ „ახალგაზრდა გვარდია“ შეეცდებოდეს, ივანიშვილს მსგავს სცენარზე უარი ათქმევინოს და 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების სცენარისკენ, ანუ „ნაც-ქოცური“ ბრძოლის მორიგი მოდელირებისკენ და „ფაქტობრივი ერთპარტიულობისკენ“ უბიძგონ. ეს ახლა ადამინისტრაციული რესურსის გაცილებით აქტიურ გამოყენებას მოითხოვს, ვიდრე 2016-ში, ან თუნდაც 2018-ში, რადგან „ქართული ოცნების“ პოტენციური მცირდება, ხოლო ამომრჩეველების დამოკიდებულება მის მიმართ უარესობისკენ იცვლება. ეს კი შეიძლება ხელისუფლების კრახით დაგვირგვინდეს.

საუბარი ამა თუ იმ პირის ან ჯგუფის პერსპექტივებზე საინტერესო და სახალისოა, მაგრამ გარკვეულწილად არასწორი. ჯერ უნდა დადგინდეს, რა პერსპექტივები აქვს არსებულ სისტემას, რადგან მისი დაცემა დაუფრთხილავს შეცვლის პოლიტიკური ძალების მდგომარეობას და შესაძლებლობებს. ამის წინაპირობა ნამდვილად არსებობს, რადგან პოლიტიკური ელიტა განვითარებაში ჩამორჩა საზოგადოების პროგრესულ ნაწილს, რომელსაც ალარ სურს, ძველი სისტემის წესებსა და შეზღუდვებს შეეგუოს (მაგალითად — უსამართლო სასამართლოს). ეს წარმოშობს კონფლიქტს, რომლის დარეგულირება პოლიტიკური მანევრებით, მოსყიდვით ან ძალადობით შეუძლებელია (ყოველივე ეს, უზრუნველყოფს, ახანგარდობს, ახანგარდობს, ახანგარდობს, ახანგარდობს). ასეთ ვითარებაში არსებობს მხოლოდ ორი გამოსავალი — რეფორმები ან სისტემის რეკონსტრუქცია.

ვინ გაატარებს ამ რეფორმებს: კობახიძე? თალაქვაძე? ზარდიაშვილი? იქნებ ჩინურაქი მურუსიძესთან ერთად? თუ „2012 წლის ამომრჩეველებს“ ამ კითხვებს დაეუსვამთ, შეიძლება უაღრესად რადიკალური პასუხი გაგვცენ. საპრეზიდენტო არჩევნების პერიოდში ჯერ კიდევ შესაძლებელი იყო ისეთი ადამიანების მოქმედება, რომლებიც ამბობდნენ, — „აი, ახლა გონს მოგვებოდა“ — დღეს ეს პრაქტიკულად შეუძლებელია. ივანიშვილის პარტიის ისტორიაში ძალიან მძიმე და, შესაძლოა, დასკვნითი ეტაპი იწყება, თუმცა ეს უკვე მისი პრობლემა და არა ჩვენი.

თავის დროზე მიხეილ სააკაშვილიც ზუსტად ასე გვახვედრიდა თავს: ამერიკის შეერთებულ შტატებში მალაღალი ანაზღაურების მქონე იურიტიკოსი შვეიცარიელი ვაჭარი, მამაკაცი საგნობლო მუშაობდა. ედუარდ შვეიცარიის მომხრეებიც გვახსენებდნენ: ეს კაცი, რომელ ქვეყანაშიც უნდოდა, იმ იცხოვრებდა უზრუნველად, მამაკაცი გაჭირვებაში ჩაგვარდნილი საქართველოში შევიდოდა. არც მილიარდების „ფარა“ გვაქვს და მამაკაციც კეთილშობილი იურიტიკოსი უნდა იყოს, რომელიც აგერ, თითქმის 30 წელიწადია, გვესმის ქვეყნის ყველა პირველი პირისგან.

ბაკჩი სვანიძის
სააპოლოგო გვერდი
www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაკრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გარეგნით, თორაე ბიძინა ნავა!

მუქარაც არის და მუქარაც. ყველას გესმენია ვინმესგან, თუნდაც ბავშვობაში მშობლისგან, ასეთი მუქარა: „წესიერად მოიქეცი, არ მომიყვანო მანდი!“ ან კიდევ: „იცოდეთ, თუ მოვედი...“ მაგრამ, აი, „წესიერად მოიქეცი, თორემ ნავა!“, როგორც ჩანს, ქართული პოლიტიკისთვის დამახასიათებელი უცნაური მუქარაა, რომელიც აგერ, თითქმის 30 წელიწადია, გვესმის ქვეყნის ყველა პირველი პირისგან.

უფროსი თაობის ადამიანებს ემხრობოდა ჯერ კიდევ ზვიად გამსახურდიას მუქარა: „მე თუ გადავდგები, საქართველოში სისხლისღვრა ატყდება და საშინელება დაიწყება“. არადა, რომ არ გადავდგა მშვიდობიანად და თავდაცვის მინისტრად და პრემიერად მისსავე მოყვანილ ავანტიურისტ პუტინსტებს საბაბი მისცა, სწორედ ამიტომ ატყდა სისხლისღვრა, თორემ ბევრი ქვეყანი ადამიანი ზვიადს მაშინ მოუწოდებდა, გამხდარიყო „ქართველი დე გოლი“ — გადავდგარიყო, არ მიეცა სა-მოქალაქო ომის დაწყების საბაბი მონინააღმდეგეებისთვის და რამდენიმე წელიწადში ხალხი მართლაც მეტად დაფასებულს დააბრუნებდა უკან. მაშინ ზვიად გამსახურდიას ამის ნებისყოფა არ ეყო. შემდეგ ედუარდ შვეიცარიის გადგეობა პირდაპირ მუქარაზე, — საერთოდ ნავა! ამ ქვეყნიდან და იყავით მანდი „მხედრონისა“ და „გვარდიის“ თარეშა და შიმშილი! მაშინ, ორინა სარიმეილის მეცადინეობით, რუსთაველზე შეკრებილი ხალხის ნაწილმა დაუჩქარა კიდევ ედუარდს: შენი წირომე, არ ნახვიდე, არ დაგვალე! მოგვიანებით მიმაც გვემუქრებოდა ნასვლით, მაგრამ უკვე ისე ჰყავდა ქართველ ხალხს მობეზრებული, რომ მისი ეს მუქარა კომიკური უფრო იყო.

საზოგადოების ამ ნაწილს „ბელადის ერთადერთობასა და გადამრჩენლობაზე“ აქვს კომპლექსი ჩამოყალიბებული და ვერ წარმოუდგენია, რა შეიძლება მოიმოქმედოს „ფარამ“ „მწყემსის“ გარეშე, რადგან, თუ ცნობიერად არაა, ქვეცნობიერად მაინც საკუთარი თავიც ამ „ფარის“ შემადგენელ ნაწილად წარმოუდგენია და არა მოაზროვნე ადამიანად. რაც მთავარია, ეს ყოველივე იმ იწვევებს, რომ არც ბელადებს და არც მათ „ფარას“ არ აქვთ გააზრებული, რას ნიშნავს სიტყვა „ნასუსნი-გებალოვა“. მით უფრო პასუსისგებალოვა სახელმწიფოს, ქვეყნის წინაშე.

სანაე ქართველი საზოგადოება არ მივა დასკვნაზე, რომ 1991 წლის სახელმწიფო რეფორმა არის პასუსისგებალოვა, სოლო 2003 წლის ე.წ. პარტიის დანაშაულებრივ სახელმწიფო გადატრიალებაზე ყველაზე მეტად სწორად ედუარდ შვეიცარიის მართლაც არაფარი გვეხველება

„ბიძინა ადგება და ნავა!“ — ისე მარტივად ამბობენ, თითქოს ამის გაკეთება უფლებად და პასუსისგებალოვა არ სჭირდება. აქვს კი ბიძინა ივანიშვილს ამ ვითარებაში ნასვლის უფლება? ამ კითხვას რატომღაც არავინ სვამს. ქართულ სუფრაზე ყველას გექნებათ გაგონილი ერთი ძალიან საინტერესო გამოთქმა: „მოსვლა შენი ნება იყო და ნასვლა უკვე ჩვენი ნებაა!“ აი, სწორედ ასეა საქმე მაშინაც, როდესაც საკითხი სახელმწიფოს სათავეში მოსვლა-ნასვლა შეეხება.

მომხვედრები? ასე ვთქვათ „იჩა-ლიჩე“? ნინა ხელისუფლება გააგდე? ხალხს დაპირებები მიეცი? ჰოდა, კეთილი ინებე და, შეასრულე! დაიკისრე პასუსისგებალოვა? მოვალეობა და საქმე გააკეთე!

არის მიხეილ სააკაშვილი და მისი „ნაცვარტია“. დიას, „ნაციონალურ მოძრაობას“, პირდაპირ ვთქვათ, თავში რომ არ ავარდნოდა და მათი „ძლიერი ხელი“ უკონტროლო ძალადობაში არ გადასულიყო, ბიძინა ივანიშვილი, ალბათ, ასე იწვევდა მოვიდოდა საქართველოს სათავეში. სხვათა შორის, მაშინ „ნაციონალური მოძრაობის“ ლიდერებს არაერთი მართლაც კეთილისმსურველი აფრთხილებდა: ნუ გადახვალთ „დაუკონტროლებელ“ თორემ რომელიმე ფულიანი ავანტიურისტი ამით ისარგებლებს და ხელისუფლებას ჩამოგართმევთ. მაგრამ, სამწუხაროდ, სააკაშვილ-ადიშვილ-მერაბიშვილის „ტრიუმფალურ ტრიონს“ ისე ჰქონდა თავში ავარდნა, რომ არაფრის გაგონება არ სურდა და სწორედ ეს

ეს „ტრადიციის“ საბოლოოდ დახვეწა ბიძინა ივანიშვილმა და, როგორც კი ვინმე რამე გადარწმუნებულს იტყვის მასზე, მისი ფანატიკოსი მომხრეები იმშურთ ააჭრებენ ხოლმე სოციალურ ქსელებს ასეთი შინაარსის პოსტებით: „რომ ადგეს ახლა ეგ კაცი, დაიხუროს ქუდი და წავიდეს ქვეყნიდან, გაქრეს საერთოდ, რას აპირებთ მერე? ასეთი უმადურები ხომ არ უნდა იყოს? მაღლობა უთხარით, რომ არ მიდის ბიძინა, თორემ რა გვეყვებოდა მერე?“ აქ ყველაზე მთავარი და გამაოგნებელი სიტყვებია „მაღლობა უთხარით“.

„ბიძინა დაიხურავს ქუდს და ნავა. მერე რომ ატყდება აქ ერთმანეთის ხოცვა-ჟლეტა, ქვეყანაში რომ შიმშილი დაი-სადგურებს და ჩამოიქცევა ყველაფერი, მერე რაღას იზამთ?“ — ნიშნის მოგებით წერენ ბიძინას ფანები და აზრადაც არ მოსდით, რომ ქვეყნის ხელისუფლებაში მყოფი პირები არა მხოლოდ მოსვლაზე, არამედ ნასვლაზეც არიან პასუსისგებალოვაში.

არც ბელადებს და არც მათ «ფარას» არ აქვთ გააზრებული, რას ნიშნავს სიტყვა «ნასუსისგებალოვა», მით უფრო პასუსისგებალოვა სახელმწიფოს, ქვეყნის წინაშე. «ბიძინა ადგება და ნავა!» — ისე მარტივად ამბობენ, თითქოს ამის გაკეთება უფლება და პასუსისგებალოვა არ სჭირდება

ნენი“ სამშობლოში მხოლოდ მალაღალი ანაზღაურებისა და ფუფუნების პირობებით ბრუნდებიან რატომღაც. როგორც ჩანს, სულ სხვა ხიბლი აქვს სამშობლოსთვის თავგანწირვას, როდესაც 10 ათასი ლარი გაქვს ხელფასი. სხვათა შორის, თავის დროზე მიხეილ სააკაშვილიც ზუსტად ასე გვახვედრიდა თავს: ამერიკის შეერთებულ შტატებში მალაღალი ანაზღაურების მქონე იურიტიკოსი შვეიცარიელი ვაჭარი, მამაკაცი საგნობლო მუშაობდა. ედუარდ შვეიცარიის მომხრეებიც გვახსენებდნენ: ეს კაცი, რომელ ქვეყანაშიც უნდოდა, იქ იცხოვრებდა უზრუნველად, მაგრამ გაჭირვებაში ჩაგვარდნილი საქართველოში შევიდოდა. არც მილიარდების „ფარა“ გვაქვს მსგავს და მუხანათებას: ბიძინა თავისი ფულით უფროსად იცხოვრებდა დედამინის ნებისმიერ კუთხეში, მაგრამ ჩვენ, ქართველი ხალხი, შევეცოდეთ და ახლა ასე ვუფასებთო? არ შეგვიკამათებოთ, უბრალოდ პირდაპირ გეტყვი: როდესაც ადამიანი სახელმწიფოს სათავეში მოდის და სახელმწიფოს მართვის პრაქტიკაში უწევს, უნდა იცოდეს, რომ ეს სწორედ უმადური საქმეა და მზად უნდა იყოს ამისთვის. და, თუ არ არის ამისთვის მზად, მაშინ არც უნდა მოვიდეს. ამიტომ, რაც შეეხება მას, რომ ბიძინას შეეძლო უზრუნველად ეცხოვრა, ვთქვათ, სადმე არგენტინაში შექმნილ საკუთარ რანჩოზე, პასუსი მარტივია: თუ არ ჰქონდა გააზრებული, რომ ქვეყნის ხელისუფლებაში ყოფნა, პირველ რიგში, პასუსისგებალოვა და მაღლობა ნასვლაზე უნდა ელოდო, მაშინ არც უნდა მოსულიყო ქვეყნის სათავეში და უნდა ნასულიყო იმ არაგენტინაში თუ კიდევ სხვაგან თავის რანჩოზე უზრუნველად საცხოვრებლად. „ახლა ადგება, დაიხურავს ქუდს და ნავა!“ რაც შეეხება: აი, მანდი კი უფრო რთულად არის საქმე, ანუ გააგდო სააკაშვილი, მოვიდა, გადახლართა სიტყვაცა, დაამკვიდრა კოაბიტაცია, რომელმაც არ გაამართლა და ქვეყანაში დესტაბილიზაციის სერიოზული საფრთხე მოიტანა, ცალკე — აშკარა ეკონომიკური სტაგნაცია, ხალხის კიდევ უფრო გაღარიბება, ათასი უმუშევრად და ახლა „დაიხურავს ქუდს და ნავა“? აბა, რა კარგია! და მერე ჩვენ კიდევ იქით უნდა ვეხვეწოთ, არ ნახვიდითო? აი, სანაე ასე იარაღს ნებს საზოგადოების თუნდაც 20 პროცენტში, მანამდე ამ ქვეყანას მართლაც არაფარი ეშველება, სოლო, თუ გატონ მილიარდებს ნაბრკანებას სურს, მაშინ ჯერ ამ თავის მახინჯ კოაბიტაციაზე აგონს პასუსი, თავისი ჩასვრილი საქმეები გამოიწეროს და ახლა შეიძლება უკვე შეიძლება კიდევ ერთი სახალისო ირონიული გამოთქმა გავხსენაოთ ქართული სუფრაში: „აბა, ახლა, როგორც მოსვლით გავხსენაოთ, ისე ნასვლითაც გავხსენაოთ, გატონო ბიძინა!“

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პუტინმა კლიერი სვლა გააკეთა — ჩართო ლუკაშენკო ერთობლივ საბარაო-პოლიტიკურ მოლაპარაკებებში, რომლებსაც რუსეთი ანარაობებს მსოფლიოს უდიდეს ქვეყნებთან. ეს დოკუმენტების შექმნამდე, ფაქტობრივად, რთავს ლუკაშენკოს იმპერიის თვითმმართველობაში; ეს ცვლის ლუკაშენკოს აზროვნების მასშტაბს. წინ ბრძალი გზაა, რომელზეც განლაგდება ურთიერთქმედების კონკრეტული მექანიზმები, თუმცა საძირკველი ჩაყრილია.

ვლადიმერ პუტინისა და ალექსანდრე ლუკაშენკოს შეხვედრას უსწრებდა სამოკავშირეო სახელმწიფოს მონინალმდეგეთა გააფთრებული საინფორმაციო ომი. ამ ომში ყველაზე მეტად იყო ჩართული, გასაგები მიზეზების გამო, დასავლეთი, რადგან რუსეთისა და ბელარუსის გაერთიანება მსოფლიოს ბედის განმსაზღვრელ უმნიშვნელოვანეს გეოპოლიტიკურ საკითხებს მიეკუთვნება. ჯერჯერობით გამოცხადებული არ არის მოლაპარაკებების მკაფიო შედეგები, მაგრამ იმის მიხედვით, რაც ზედაპირზე ამოტივტივდა, ჩანს, რომ მოხდა ძალიან მნიშვნელოვანი წინსვლა სამოკავშირეო სახელმწიფოს მშენებლობის საქმეში.

ვლადიმერ პუტინს შეიძლება რალაც არ გამოუვიდეს დიპლომატიურ ფრონტზე ან შიდაეკონომიკურ პოლიტიკაში, მაგრამ ერთი რამ უეჭველია — ის ჩვენი დროის ყველაზე წარმატებული მოლაპარაკებელია. მას არ ნაუფია არც ერთი მოლაპარაკება, რომელიც კი მონაწილეობდა. მაშინაც კი, თუ მონინალმდეგეები შემდეგ ახერხებენ რალაციის განეიტრალებას, ეს არ აკნინებს მის უნარს, მიაღწიოს გამარჯვებას მოლაპარაკებათა მაგიდასთან.

მომდინარეობს, პერსპექტივაში გამოიწვევს მაიდანს 2020 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებზე. **ლუკაშენკო შეიძლება აღმოჩნდეს ჩინში. ეს კი ის სიტუაციაა, როცა არ მიიღება რაციონალური გადაწყვეტილება. პუტინის მთავარი ამოცანა იყო, ლუკაშენკო გამოეყვანა ამ ჩინიდან, რომელშიც თავითონვე შეიჭვანტა. ამის გაკეთება მოლაპარაკებაში უნდა მოხდეს.**

ბელარუსთან გაერთიანების რთულ საკითხშიც მიაღწია ვლადიმერ პუტინმა გამარჯვებას — პუტინისა და ლუკაშენკოს შორის აღდგა ნდობა. უამისოდ მოლაპარაკებები დასრულდებოდა 2 საათში, მაგრამ ის 3 დღეს გაგრძელდა, შედეგების მთავარი ნაწილი გასაიდუმლოებულია. ეს ნიშნავს — მოლაპარაკებს და დასავლეთის არ გააგებინებენ, რაზე შედეგებსა და მოლაპარაკებების საერთო სურათს.

პუტინისა და ლუკაშენკოს მოლაპარაკებები სწორედ ორი სუბიანეული სახელმწიფოს თანდათანობით გაერთიანებასა და ორივეს სუბანეიტატის შენარჩუნების კალაპოტში წარმოადგინა. ეს არის რეანიმაციის სამოკავშირეო სახელმწიფოს შენარჩუნების სქემის ნატიონალური რესპუბლიკაა. მასში თითოეულ მხარეს შენარჩუნებული აქვს უფლებამოსილება და სტატუსი, ხოლო მოგვიანებით გაყოფის ნაცვლად განვიხილავთ მისი მომავალი მეთოდები.

მხარეები მოლაპარაკებების მაგიდასთან შეხვედნენ. ვითარება მომწიფდა — ბელარუსში უარესდება ეკონომიკური მდგომარეობა; ლუკაშენკოს ადმინისტრაციის ხელშეწყობით მატულობს მოსახლეობის პროდასავლური განწყობილება, განსაკუთრებით — ახალგაზრდობის; ქვეყანაში მოქმედებს ბევრი არასამთავრობო ორგანიზაცია, რუსოფობიური ძალების შესაქმნელად გამოყოფილია კოლოსალური თანხა.

პუტინისა და ლუკაშენკოს მოლაპარაკებები სწორედ ორი სუბიანეული სახელმწიფოს თანდათანობით გაერთიანებასა და ორივეს სუბანეიტატის შენარჩუნების კალაპოტში წარმოადგინა. ეს არის რეანიმაციის სამოკავშირეო სახელმწიფოს შენარჩუნების სქემის ნატიონალური რესპუბლიკაა. მასში თითოეულ მხარეს შენარჩუნებული აქვს უფლებამოსილება და სტატუსი, ხოლო მოგვიანებით გაყოფის ნაცვლად განვიხილავთ მისი მომავალი მეთოდები.

დერუსიფიკაციისკენ მოძრაობა, დირექტივებისა და ლათინურის თავს მოხვევა — ეს არის ყველაფერი, რასაც უნოდებენ „მცოცავ ბელარუსის ზედას“ და რაც ბელარუსის ნელ-ნელა აქცევს რუსეთის მტრად და გადაანაცვლებს მას პოლიურ-ლიტერატურულ კულტურულ სივრცეში.

ბელარუსის ოპოზიციამ, კარგა ხანია, აირჩია პატრონი და მას ძალ-ღონის დაუზოგავად ემსახურება, ნატალია რადინა ამ შემთხვევაში ნატოს „მოლაპარაკეთა“ ეს გამოხატულია მის თეზისში: **„რუსეთისა და ბელარუსის კავშირის შენარჩუნების კავშირში ჯერჯერობით სიფრატის სიძველედ მსგავსებასა და ნატოში, აშშ-სა და ევროპაში კი ჯერჯერობით ვერ ბათობით-ფორმირებით მოახლოებული უპაღურების მასშტაბი“. რადინა ცრუმებს — გაათვინცოვანიერა, ამის მტკიცებულება სწორედ მისი გამოსვლაა. ყოველთვის ჰქონდათ ბათობით-ფორმირებით მოახლოებული უპაღურების მასშტაბი“.**

ლუკაშენკო ყველანიად ცდილობდა, ეგრძობინებინა რუსეთისთვის — ის მზად არის, ბელარუსი წაიყვანოს დასავლეთისკენ იმ შემთხვევაშიც კი, თუ ამის შემდეგ ინსპირირების ბედს ვაიზარებს. ეს, დიდი ალბათობით, არის ბლუფი, რადგან ლუკაშენკოს მთავარი მოტივი ძალაუფლების შენარჩუნებაა. ბლუფი კი იმით არის სახიფათო, რომ შეიძლება გადავიდეს ზღვარს და იქცეს რეალობად. ლუკაშენკომ სიგნალი გაუგზავნა რუს პარტნიორებს, რომ უფობს, ჩააბაროს ბელარუსი პოლონეთს, ვიდრე იყოს რუსი გუბერნატორი. ამ განზრახვის შესასრულებლად მზადყოფნას ის თავგამოდებით წარმოაჩენს — და კვლავ განაგრძობს წარმოჩენას, სანამ არ მიიღებს ძალაუფლების შენარჩუნების გარანტიას. პროცესები, რომლებიც ახლა ბელარუსში სრული სვლით

სეთის ზომებისა და რესურსის უპირატესობის გათვალისწინებით, მინსკი მოსკოვს დაემორჩილება. სახელდობრ, დამორჩილებისა და ინტერესთა კონფლიქტის ტერმინებით გადმოიცემა მოვლენების სურათი. აზრი იმის შესახებ, რომ მინსკისა და მოსკოვის ინტერესები შეიძლება ერთმანეთს დაემთხვეს და ისინი ერთ

რუსეთი და ბელარუსი თანასწორობის პრინციპით ერთიანდება

პუტინისა და ლუკაშენკოს მოლაპარაკებები ორი სუბიანეული სახელმწიფოს თანდათანობით გაერთიანებასა და ორივეს სუბანეიტატის შენარჩუნების კალაპოტში წარმოადგინა. ეს არის რეანიმაციის სამოკავშირეო სახელმწიფოს შენარჩუნების სქემის ნატიონალური რესპუბლიკაა. მასში თითოეულ მხარეს შენარჩუნებული აქვს უფლებამოსილება და სტატუსი, ხოლო მოგვიანებით გაყოფის ნაცვლად განვიხილავთ მისი მომავალი მეთოდები.

სა და ბელარუსის გაერთიანებასა სავსებით უპირობოა და ბალტიისპირეთს, რადგან ბელარუსის არმია ამთ საზღვრებში უნდა შეიქმნას, უამისოდ მანიპულაცია არ გამოდის. რადინა ამბობს: **„რუსეთისა და ბელარუსის კავშირის შენარჩუნების კავშირში ჯერჯერობით სიფრატის სიძველედ მსგავსებასა და ნატოში, აშშ-სა და ევროპაში კი ჯერჯერობით ვერ ბათობით-ფორმირებით მოახლოებული უპაღურების მასშტაბი“.**

ვლადიმერ პუტინმა ბელარუსთან გაერთიანების რთულ საკითხში მიაღწია გამარჯვებას — პუტინისა და ლუკაშენკოს შორის აღდგა ნდობა. უამისოდ მოლაპარაკებები დასრულდებოდა 2 საათში, მაგრამ ის 3 დღეს გაგრძელდა, შედეგების მთავარი ნაწილი გასაიდუმლოებულია. ეს ნიშნავს — მოლაპარაკებების საერთო სურათს.

უნდა. ამის თავედან აცილება კი შეიძლება იმის მტკიცებით, რომ ბელარუსის მთავარი ინტერესი დასავლეთთან კოლაპორაციონიზმის ბალანსებებზეა, დასავლეთის მარინეიტის სტატუსის შენარჩუნებაა რუსეთთან გამოპოლიტიკურ ოპოზიციის მიმართაც ანალოგიური რამ ხდება.

რუსეთ-ბელარუსის ამ პროექტის გამო ომი ჯერ კიდევ წინ არის — ტერაქტებიც და ოპოზიციის პროვოკაციებიც, ის, რომ ლუკაშენკომ პლაცდარმი დაუთმო ოპოზიციას რუსეთის შანტაჟის მიზნით, ამ ოპოზიციის მიერ აუცილებლად იქნება გამოყენებული ლუკაშენკოს წინააღმდეგ, თუკი ის რეალურად დაადგება რუსეთთან გაერთიანების გზას, ბელარუსისთვის ძალიან სასარგებლო პირობებშია კი — სხვა პირობები არც იარსებებს.

რადინა ხაზს უსვამს ლუკაშენკოს მიმართ დასავლეთის მუქარას. ის ამბობს, რომ, სანამ ლუკაშენკო ხელისუფლებაშია, ბელარუსში „სტაბილურობას“ არ უნდა ველოდოთ. სტაბილურობაში მხოლოდ კოლონა, რა თქმა უნდა, გულისხმობს ბელარუსის გარედან მართვის სტაბილურობას. ეს ბრიყვებზეა გათვლილი. ყველა რუსეთში მანიპულაციაა, მაგრამ გამოუცდელ მასაში შეიძლება იმუშაოს.

დაემუქრო ლუკაშენკოს — ეს ნიშნავს უბიძგო მას სანინალმდეგო მხარეს. მაგრამ დასავლეთი ეძებს არა ლუკაშენკოს გადმორჩენის, არამედ მასზე კონტროლის დამყარების გზებს, მისი დაყოფის მიზნით, როცა ძალს მოიკრებენ ოპოზიციონერი მარინეტები. ეს მშვენივრად ესმის ლუკაშენკოს, ამიტომ მისი თამაშის რესურსი დასავლეთსა და რუსეთს შორის ამონურულია, მიუხედავად იმისა, რომ რიტორიკა გაგრძელდება.

ამრიგად, ამ სამმა დღემ შეცვალა მსოფლიო. გადაიდგა კიდევ ერთი — არა გადამწყვეტი და არა ბოლო, მაგრამ ნამდვილად სერიოზული ნაბიჯი ინტეგრაციისკენ. ჯერჯერობით ყველაფერი მიმდებარდება, თითოეული მხარე ათვითცნობიერებს პასუხისმგებლობას ყოველ ნაბიჯზე, უნდა დასავლეთს გამოვლინდებამოჭარბებული სიფრთხილით, თუმცა ნდობამ პირველად გადაჭარბა უნდა დასავლეთს. საერთო ინტერესებს საერთო ბედთან მივყავართ.

პუტინმა ძლიერი სვლა გააკეთა — ჩართო ლუკაშენკო ერთობლივ საგარეო-პოლიტიკურ მოლაპარაკებებში, რომლებსაც რუსეთი ანარაობებს მსოფლიოს უდიდეს ქვეყნებთან. ეს დოკუმენტების შექმნამდე, ფაქტობრივად, რთავს ლუკაშენკოს იმპერიის თვითმმართველობაში. ეს ცვლის ლუკაშენკოს აზროვნების მასშტაბს. წინ გრძელი გზაა, რომელზეც განლაგდება ურთიერთქმედების კონკრეტული მექანიზმები, თუმცა საძირკველი ჩაყრილია.

ინტერნეტში გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა ბიორეპი განვილიაქამ

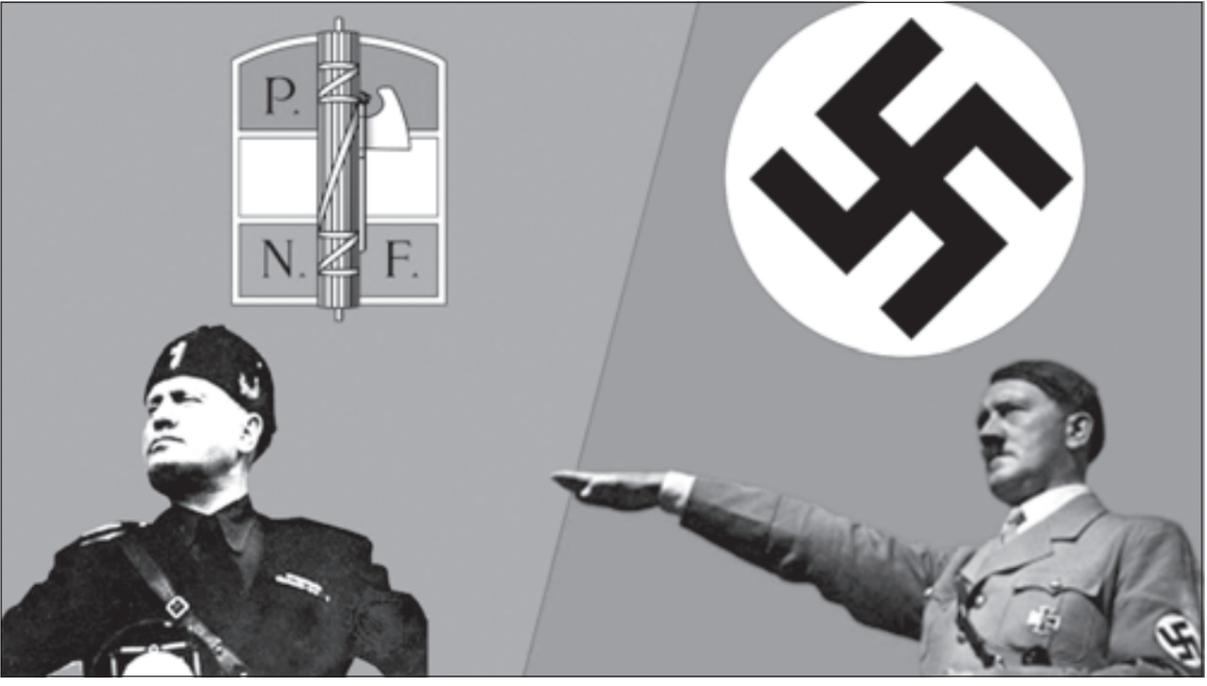
შემთხვევითი არ უნდა იყოს, რომ ისტორიის VII კლასის სახელმძღვანელოში ვერაგის რიგგარეშე მიზნად დასახულია...

ბოლო წლებში საქართველოში, როგორც ყოველთვის, დასავლეთში არსებული რეალიების წამხედურებით...

მართალია, ეს ჯგუფები მარცხიანი არიან და მრავალრიცხოვნობითა და განსაკუთრებული ქმედუნარიანობით არ გამოირჩევიან...

ქართული სახელმწიფო ან საზოგადოება, სამწუხაროდ, არ ფიქრობს ახალი და უახლესი ისტორიის პირუთვნელ და რიგგარეშე შეფასებაზე...

ფაშიზმი — სახელმწიფოს დაპყრობის უკიდურესი სახე

საქართველო დღეს სწორედ ლიბერალი ფაშისტების ხელშია. ლიბერალიზმი თითქმის აბრეშუპს ფაშისტურ თვისებას...

ორზროვანი ციტირების მოხმობა, თუმცა მინდა, ამ თემას ცალკე წერილი მივუძღვნა. კომუნისტები, თავის მხრივ, ათეისტურ პოზიციებზე იდგნენ...

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„მოიცა, მოიცა! — ბოლო სიტყვაზე შეაჩერა სტალინმა თამადა, — მაშ, ის ძველები, რომლებსაც კაცობრიობისთვის სტალინი არ მიუცინათ, დღეგრძელობის ღირსნი აღარაა? მერაბა, მართო მე რომ განსაკუთრებულად მასწავლებთ საქართველოს შვილად, ღვთისმშობელად რაღას ეზიარებთ ან სხვა რად დაივიწყებთ გაუმარჯოს საქართველოს ხალხს და მის ბუნებას, მის წარსულსა და მის მომავალს, მის გარდაცემ და სიღატაკს, მართლაც, ამ კალზე უცნაურ მხარეს დედამიწის ზურგზე, განა აუცილებლად სხვებზე უკეთესს ან უფრო ღამაზს, არა, თავისთავად კარგა და თავისებურად განუმეორებელს, — თქვა და ვერცხლის სირჩა გამოსცალა.“

საფრანგეთში ახლახან ვიზიტად მყოფმა, ბიძინა ივანიშვილის მიერ საქართველოს პრეზიდენტად დანიშნულმა სალომე ზურაბიშვილმა რადიოსადგურ RTL-ის ჟურნალისტის შეკითხვებზე შემდეგი პასუხები გასცა:

1. სტალინს ქართული ძირი არ ჰქონდა.
2. ცუდად იცოდა რუსული ენა.
3. ქართული აქცენტით ლაპარაკობდა.
4. იყო იმპერიის ხელმძღვანელი.
5. არ ლაპარაკობდა ქართულად.
6. საქართველოში იშვიათად ჩამოდიოდა.

საქართველოს მოქალაქეობის სტატუსი განსაზღვრულია ქვეყნის კონსტიტუციით და საქართველოს მოქალაქე რამდენიმე მოთხოვნას უნდა აკმაყოფილებდეს: იცოდეს სახელმწიფო ენა (ქართული) და ნაწილობრივ იცნობდეს იმ ქვეყნის ისტორიას, იმ ქვეყნისა, რომლის მოქალაქეც უნდა გახდეს.

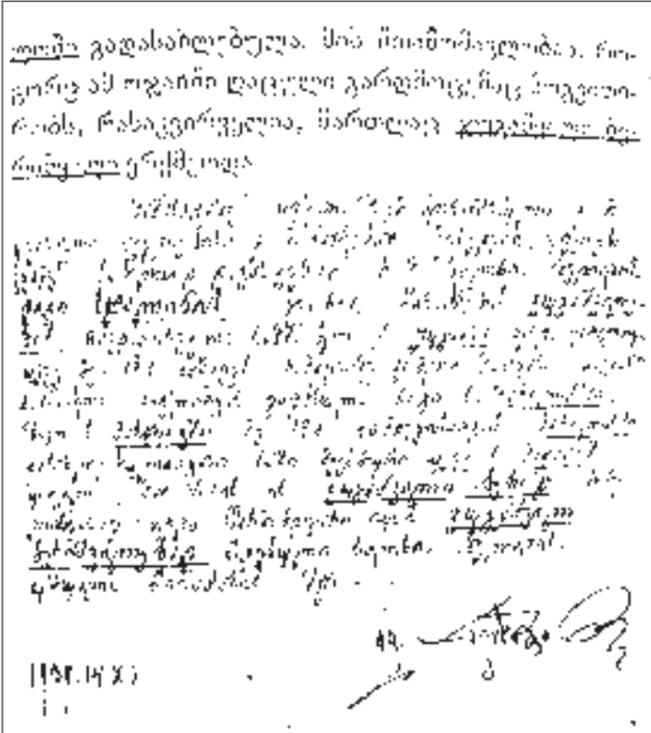
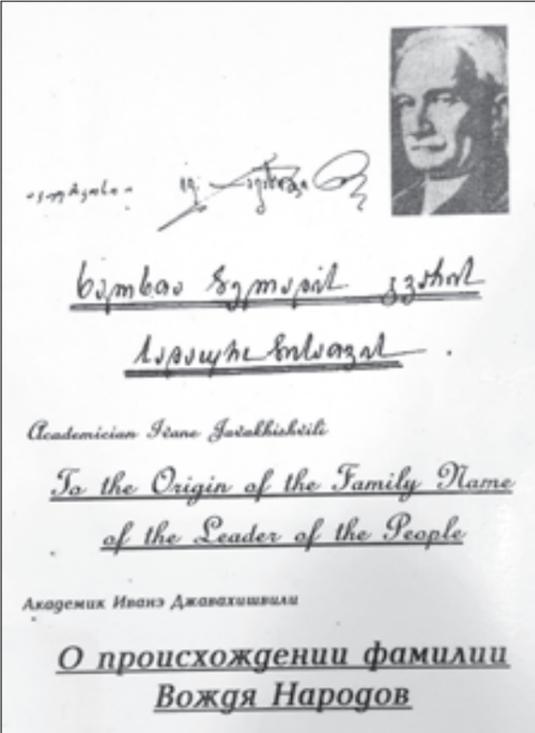
საქართველოს „უგვირგვინო“ მეფემ „გარეკილ პირველმა“ უცხო ქვეყნიდან ჩამოიყვანა „გაკრასკული სინდოფა“ მას უცხოეთში პოპულარიზაცია უნდა გაენია დამოუკიდებელი საქართველოს უძველესი კულტურისა და ტრადიციებისთვის, რომლებიც დღემდე ამაყობს ქართველი ხალხი. გაირკვა, რომ ჩამოყვანილმა დედაკაცმა, არათუ ტრადიციები და კულტურა არ იცის ჩვენი ქვეყნისა, არამედ არც ენა იცის და მხოლოდ მარკუზაიდების ტერმინებით ლაპარაკობს, მაგალითად, როგორც „გათხარო“, „გამოთხარო“ და ა.შ. „გარეკილ პირველმა“ მარკუზაიდური თავის ადგილზე დააბრუნა, მაგრამ მან არ მოისვენა და მალე-მალე მფლობელ ბიძინა ივანიშვილს დაუკავშირდა, რომელმაც იგი ქვეყნის მთავარ მარკუზაიდურად დანიშნა.

მარკუზაიდურმა, რომელიც ქვემოთ უყურებს ადამიანებს, იცის, ვის რამხელა ფესვი აქვს და მისთვის ამკარაა, რომ სტალინს ქართულ მინაში ფესვი არ უნდა ჰქონოდა, ამიტომაც ფრანგულ რადიოსადგურში მან ყოველგვარი ეჭვის გარეშე განაცხადა: სტალინს საქართველოში ფესვი არ გააჩნიაო.

მე დაინტერესებული ვარ სტალინის ფესვებით, ამიტომ მარკუზაიდურის ქვეყნიდან შემოხედვის სისტემის გადამონგება ზევიდან დახედვითა და დაკვირვებით გადავწყვიტე. უფრო მცოდნე და ჭკვიანი კაცისთვის ვისთვის უნდა მიემკითხა და მივაკითხე დიდ ინანა ზვანაძისთვის. უამრავი რამ წავიკითხე სტალინის ფესვებზე და იქვე წავაწყედი ბატონ ივანეს ხელნაწერს, რომელსაც აქვე გავაცნობთ: ვფიქრობ, უკვდავი ივანეს ღვთისთვის ხელით დანერგული უფრო სარწმუნოდ უნდა ჩაითვალოს, ვიდრე მარკუზაიდურ სალომე ზურაბიშვილის ფრანგული რადიოს ეთერში ნათქვამი სიტყვები. სტალინის მეგობარმა პეტა კაპანაძემ ერთხელ კრემლში სტუმრობისას სტალინს სადილის დროს უთხრა: ქართველი მენშევიკები ამტკიცებენ, ოსური წარმომავლობა გაქვს და ამით უნდა შენთვის სამაგიეროს გადახადო. სტალინმა ჩაიცინა და თქვა: „ნეტავ, ასეთი რა დაგუშავებ ქართველ მენშევიკებს, რომ ერთგულებასაც მიცდილია?“ ისე, ჩვენი მარკუზაიდური პრეზიდენტი ხომ შეილია იმ მენშევიკებისა, რომლებიც ასეთ სიტყვებსა და სისულელეს ავრცელებდნენ? 1904 წელს სტალინი ეკამა-

სტალინი და საქართველოს მარკუზაიდური პრეზიდენტი

ბერნარდ შოუს სიტყვები რომ გზოდნოდნო, მარკუზაიდრო, იმ სისულელეს ხომ არ ნაშრომავდით, რომლისთვისაც სრულიად საქართველო დაგხინით?!

ბერნარდ შოუს სტალინი მეტად სასიამოვნო აღაიანი და გუბათა კლასის ნაგვილი ნინაგლოლია... სტალინი ბიგანტია, სოლო დასავლეთის სახელმწიფოების სხვა ლიდერები მასთან შედარებით პიგანები არიან

დას ეუბნებით ან სხვები რად დაივინყე? გაუმარჯოს საქართველოს ხალხს და მის ბუნებას, მის წარსულსა და მის მომავალს, მის ბარაქსა და სიღატაკს, მართლაც, ამ კალზე უცნაურ მხარეს დედამიწის ზურგზე, განა აუცილებლად სხვებზე უკეთესს ან უფრო ღამაზს, არა, თავისთავად კარგა და თავისებურად განუმეორებელს, — თქვა და ვერცხლის სირჩა გამოცალა.

— არ არის მაგ სწორი... მე მგონი, პირველი მუხლი ასე უნდა იწყებოდა, — და თვითონ წამოიწყო. როდესაც პირველი მუხლის უკანასკნელი ორი ტაქტიკური ნიშნები, დროულად გამახსენდა, ვინც ასრულებდა გურულ „ხელხვავს“ ამგვარად და წამოვიძახე: ვარიანტია და თქვენ საიდან... საიდან გქონდათ ამის დრო, „ხელხვავი“ და „ხასანბეგურა“ შეეცნაველათ? — ციხეში, გურულო, ციხეში! ცხრაას ხუთი ქუთაისის ციხეში ვიჯექი. ბლომად იყვნენ იმერლები, მეგრელები და გურულები. დრო, ღვთის მოცემული, საკმაოდ გვექონდა და ციხეში რას არ ისწავლის, რას არ გაიგონებს კაცი, თორემ სიმღერა რაა... სტალინი ბატონის აქნას შეუდგა, უცნაურ წარმოთქვა: — ის არაფერს მომწონს ჩვენს კინოში მსახიობთაგან, რომლებსაც უნდა იცნოთ, აი, კიდეც ესა — ხელი ჯერ აპაქი სორაბასკან

ბიგანტია, სოლო შედგა სპარტაკ ბალაშვილის-კანე. ისე მოულოდნელად და უბრალოდ განაცხადა ეს, რომ სავესტით გასაგები იყო ჩემთვის აკაკის დაბნევა და ისიც, რომ თვალზე ცრემლი მოადგა და ყელში ცრემლმომჭედილმა ძლივს მოახერხა ორიოდ სიტყვის თქმა სამადლობლოდ, სამაგიეროდ სპარტაკმა, ცოტა პათეტიკურად, მაგრამ გულწრფელად და ღამაზად მიმართა: — ჩვენ რა, ბატონო იოსებ, ჩვენი ქვეყნის ფესვი თქვენა ბრძანდებით, ჩვენ კი კენწეღის ვართ და იმით ვყვეყველობთ და მალა-მალა ვჩანვართ. ეტყობა, სპარტაკ ბალაშვილმა უფრო კარგად დაინახა სტალინის ფესვები, ვიდრე მარკუზაიდურმა პრეზიდენტმა. ირლანდიელმა ლიტერატორმა და საზოგადო მოღვაწემ, დრამატურგმა და რომანისტმა, 1925 წლის ნობელის პრემიის ლაურეატმა ლიტერატურის დარგში — ჟორჯ

ბერნარდ შოუს 1931 წელს საბჭოთა კავშირის მონახულებისა და სტალინთან 3-სათიანი შეხვედრის შემდეგ განაცხადა: „მე ბტოვავ ივანის სახელმწიფოს და ვპრადნავი დანახვითისთვის, დიღრ შუგაშია იმის ცოდნა, რომ მსოფლიო ცივილიზაციისას დაღუპვა აღარ ეშუტარება... ამ, რუსეთში, ყოფნისას, დავრწმუნდი, რომ ახალ კომუნისტურ სისტემას კალა შესწავს, კაცობრიობა გამომიყვანოს თანამედროვე კრიზისიდან და იხსნას იგი სრული ანარქიისა და განადგურებისგან“, — ასე ემშვიდობებოდა სახელგანთქმული დრამატურგი საბჭოთა ქვეყანას. მომდევნო დღეს, ბერლინში ჩასვლისთანავე, ჟურნალისტებთან ინტერვიუში მან თქვა: „სტალინი მეტად სასიამოვნო ადამიანი და მუშათა კლასის ნამდვილი წინამძღოლია... სტალინი ბიგანტია, სოლო დასავლეთის სახელმწიფოების სხვა ლიდერები მასთან შედარებით პიგანები არიან“. 1941 წლის ივნისში, მეორე მსოფლიო ომის დაწყებიდან (1939 წლის სექტემბერი) თითქმის ორ წელიწადში, ფაშისტური გერმანიის მხრიდან საბჭოთა კავშირზე თავდასხმის შემდეგ ბერნარდ შოუს

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ის იყო ყველაზე რთული, გამოუვალი მდგომარეობიდან გამოსვლის უზადლო ოსტატი, ყველაზე კრიტიკულ და საზიარო მომენტებში თანაბრად თავდაჭირილი, არასოდეს ჰყვებოდა ემოციას და არ ეძლუნა ილუზიას, იგი უჩვეულო და რთული კრიოვინა იყო. მან შექმნა და დაიმკვიდრა ვიბერატორია იმპერია. ის იყო კაცი, რომელიც თავის მტრებს თავისივე მტრის ხელით ანადგურებდა, და გზავი უკავად ჩვენ, ვინაც დაუფარავად გვიწოდებდა იმპერიალისტებს, გვებრძოლა იმპერიალისტების წინააღმდეგ. სტალინი იყო უდიდესი დიქტატორი, რომელსაც მსოფლიოში ტოლი არ ჰყოლია. რაც უნდა თქვან მასზე, ასეთ ადამიანებს ისტორია და ხალხი არ ივიწყებს!“

იტყვი: „...ახლა, როცა სტალინი ჩვენს მხარესაა, მის აუცილებლად მოვიგებთ“.

ეს სიტყვები რომ გცოდნოდეთ, მარკვიდრო, იმ სისუღელეს რომ არ ნამორიძვოდით, რომლისთვისაც სრულიად საქართველო დაგცინით?! ბერნარდ შოუს თავი რომ დავანებოთ, თქვენი წინამორბედი პრეზიდენტი ბიორბი მარბევილაშვილი, აი, როგორ ავასებს სტალინს: „ვერ გეტყვით, რომ სტალინის პიროვნება რამენაირად გადავაფასე, მაგრამ შემომიღია, დროის გასვლის პარალელურად გიხზობოდა, რომ ერთ საუკუნეში, დაფუძვალთ, როდესაც ის ოჯახები, რომლებიც რეჟიმმა მიაყენა ტვივილი, დაივიწყებენ ამ ტვივილს, არ იქნებიან ცოცხალი, არ ეყოლებათ ბაბუები, ბებიები, რომლებიც იტივითეს ამ რეჟიმის ტვივითი, სტალინი იქნება აღქმული, როგორც ერთ-ერთი ძალიან დიდი მხედართმთავარი და ეს იქნება ის, რასაც დანერგეს სტალინი, იმიტომ, რომ ის რეალურად იყო მსოფლიოში ყველაზე დიდი იმპერიის ხელმძღვანელი და, აგრეთვე, მხედართმთავარი, რომელმაც მოიგო მეორე მსოფლიო ომი. ეს ორი მსოფლიო ომი კი იყო ევროპის უდიდესი ტვივილი და უდიდესი კატასტროფა, რომლის შედეგადაც კაცობრიობა მივიდა იმ დასკვნებამდე, როგორ უნდა იცხოვროს ერთობლივად ევროპამ. სტალინს ამ გამარჯვებაში ლომის წილი აქვს, შესაბამისად, სტალინს მომავალში აღიქვამენ, როგორც ძალიან დიდ პოლიტიკოსსა და ძალიან დიდ მხედართმთავარს“.

მარკვიდრო, გახსოვდეთ: „თუ წარსულს შურდულით ქვას ესერი, მომავალი ზარბაზნებს დაგიშენს!“ მაგრამ მიმდევრებიც რომ გყავდათ — პირველი პრეზიდენტი, ან განსვენებული ზვინად გამსახურდია: „პრაქტიკულად, მთელი ჩემი ცხოვრება ვიბრძოდი და ვიბრძვი სტალინის წინააღმდეგ... სტალინის გაიდევლების ხანა წარსულს ჩაბარდა. შესაძლოა, ორი-სამი წლის წინათ მსგავსი დამოკიდებულების გამოვლინებას ჯერ კიდევ ჰქონდა ადგილი, თუმცა მას შემდეგ, რაც ჩვენ ძალიან დიდი სამუშაოები გავჩეით ამ მიმართულებით და გავაუქმეთ საზოგადოება „სტალინი“, ფაქტობრივად, მე გავაუქმე წინასაარჩევნო კამპანიის დროს და მივალწე იმას, რომ საერთოდ ავკრძალეთ ეს საზოგადოება, ავუკრძალეთ არჩევნებში მონაწილეობის მიღების უფლება, რადგან მათ არჩევნებში მონაწილეობა სურდათ. ამის შემდეგ ამ საშუალებამ უკვე ჩაიარა“.

პირველ პრეზიდენტს გვერდს დაუმშვენებდა „სწორუპოვარი პოლიტიკოსი და მოაზროვნე“, საქართველოს მეექვსე და მეშვიდე მონვევის პარლამენტის წევრი, საქართველოს კულტურისა და ძეგლოვანი დაავის ექსმინისტრი, ან. გარდაცვლილი ნიკოლოზ რუჩუა.

„სტალინი იყო პოლიტიკური დამნაშავე, რომელიც 1921 წელს საქართველოში რუსეთის ბოლშევიკურ არმიას შემოუძღვა. სტალინი იყო ადამიანი, ვინც ჩვენი მოკავშირე ერების წინაში გაანადგურა.“

რეპრესიებს ემსხვერპლა ქართველი ერის ელიტა. მისი დანაშაულის გასაცნობიერებლად რამდენიმე გვარის დასახელებაც კმარა — მიხეილ ჯავახიშვილი, ტიციან ტაბიძე, ევგენი მიქელაძე. იმედს გამოვთქვამ, რომ ამ კონკურსში საუკეთესო პროექტი გაიმარჯვებს და აღიპართება გმირთა ხსოვნის მემორიალი, რომელიც ამ მოედანზე საშუალოდ დარჩება; ერთხელ და საშუალოდ დასრულდება ის პოლიტიკური აბსურდი, რასაც გორის მთავარ მოედანზე სტალინის ძეგლის არსებობა ქმნიდა, — განაცხადა რურუამ საგანგებო პრესკონფერენციაზე.

რურუასთან, აბა, რას მოვა უინსტონ ჩერჩილი — ბრიტანელი სახელმწიფო, პოლიტიკური და სამხედრო მოღვაწე, „დიდი სამეულის“ ერთ-ერთი წევრი, გაერთიანებული სამეფოს პრემიერმინისტრი 1940-1945 და 1951-1955 წლებში, ნობელის პრემიის 1953 წლის ლაურეატი ლიტერატურის დარგში:

„მე მივიპი აჩაფლანი და პირველად შევხვედი დიდ რევილუსციონარსა და აქლადს, გრძენ მოღვაწესა და მიომარს... მხნად და იმედინად დაგვაბიჯებ ძველანაზე იმ ადამიანთან გემოგროვით გაამაყავალი, რომლის დიფუზამაც არა მხოლოდ რუსეთს, არამედ მსოფლიოს გადაუარა“.

1959 წლის 21 დეკემბერს, სტალინის დაბადების 80 წლისთავზე, ინგლისის პარლამენტის თემთა პალატაში წარმოთქმული სიტყვიდან:

„ბატონებო! თუ გვიცნად, ვიყოთ და დავრჩეთ თავისუფალი სამყაროს სათავეში, ჩვენი ვალია, ვიცოდეთ და ჯეროვნად შევაფასოთ ჩვენი მტრები, განსაკუთრებით გამოჩენილი პიროვნებები. დღეს ასეთად მინდა დავახელო გენერალისიმუსი სტალინი. რუსეთისთვის დიდი ბედნიერება იყო, რომ ქვეყანას მიიმე განსაცდელის უამს სათავეში ჩაუდგა გენიოსი და ურყევი მხედართმთავარი სტალინი. ის იყო ყველაზე გამოჩენილი ადამიანი, რომელიც შეეფერებოდა ჩვენი ცვალებადი და მკაცრი დროის იმ პერიოდს, რომელშიც მას უწევდა ცხოვრება. სტალინი იყო არაჩვეულებრივად ენერგიული და ერუსიული, უდრეკი ნებისყოფის, სასტიკი, უღმობელი ადამიანი, როგორც საქმეში, ისე საუბრისას, რომელსაც მეც კი აქ, ბრიტანეთის პარლამენტში, აღზრდილი, ვერ ვუნვედდი წინააღმდეგობას.“

...სტალინს, უწინარესად, იუმორისა და სარკაზმის, აგრეთვე, ნათქვამის ზუსტად აღქმის განსაცვიფრებელი ნიჭი ჰქონდა. თავის სტატიებსა და გამოსვლებს მხოლოდ თვითონ წერდა და მათში ყოველთვის იგრძნობოდა შემსრულებლის ძალა, რომელიც სტალინი ისე დიდი იყო, რომ ყველა ხალხისა და ეპოქის ქვეყნის ხელმძღვანელთა შორის განუმეორებლად წარმოჩნდებოდა. სტალინი ჩვენზე უდიდეს შთაბეჭდილებას ახდენდა. ადამიანებზე მის გავლენას ანალოგი არ ჰქონდა. როცა იალტის საკონფერენციო დარბაზში შემოდიოდა, ჩვენ, თითქოს გვიბრძანებოდა, ვდგებოდით და, რა გასაცნობდაც უნდა მოგვეჩვენოთ,

«სტალინმა თავდაპირველად ჩვენს ნიჭიერებით მოახდინა და მასზე სხრი არ შეიძლება. მას ჰქონდა აკრი, ბუნებრივი ქართული ნაქოვაპლოვის მანერა, ვიში, რომ იყო შეუზალბელი, მაგრამ პატივს ზხამ მის გონებას და სივპათითაჰ კი ვარ განყოილი მის მიჰარით, რას გოლოფა ვარ აიხსნია. სტალინი ღრედ იყო ჩახელული ყველა სპიითში, როგორც მანაბონა, სტალინი ღრედ იყო მგზნებარე რევილუსციონერი, გულშემიდი, აღუფლოთებელი სტრატეგი იყო. მან რუსეთი XX საუკუნის შესახელმწიფო აქცია, ისე, როგორც რომელიმე საფრანგეთი XVII საუკუნეში“.

რატომღაც ხელები შარვლის ნაკერების გასწვრივ გვექონდა გაჭიმული. ის იყო ყველაზე რთული, გამოუვალი მდგომარეობიდან გამოსავლის პოვნის უზადლო ოსტატი, ყველაზე კრიტიკულ და საზეიმო მომენტებში თანაბრად თავდაჭირილი, არასოდეს ჰყვებოდა ემოციებს და არ ეძლუნა ილუზიებს, იგი უჩვეულო და რთული პიროვნება იყო. მან შექმნა და დაიქვემდებარა ვებერთელა იმპერია. ის იყო კაცი, რომელიც თავის მტრებს თავისივე მტრის ხელით ანადგურებდა, და გვაიძულებდა ჩვენ, ვინაც დაუფარავად გვიწოდებდა იმპერიალისტებს, გვებრძოლა იმპერიალისტების წინააღმდეგ. სტალინი იყო უდიდესი დიქტატორი, რომელსაც მსოფლიოში ტოლი არ ჰყოლია. რაც უნდა თქვან მასზე, ასეთ ადამიანებს ისტორია და ხალხი არ ივიწყებს!“

* ფრანკლინ დელანო რუზველტი — აშშ-ის სახელმწიფო და პოლიტიკური მოღვაწე, „დიდი სამეულის“ ერთ-ერთი წევრი, აშშ-ის 32-ე პრეზიდენტი 1933-1945 წლებში:

„მასთან მუშობა დიდი სიამოვნებაა. ის აყალიბებს საველურ და რთული პიროვნებას და იყო. მან შექმნა და დაიქვემდებარა ვებერთელა იმპერია. ის იყო კაცი, რომელიც თავის მტრებს თავისივე მტრის ხელით ანადგურებდა, და გვაიძულებდა ჩვენ, ვინაც დაუფარავად გვიწოდებდა იმპერიალისტებს, გვებრძოლა იმპერიალისტების წინააღმდეგ. სტალინი იყო უდიდესი დიქტატორი, რომელსაც მსოფლიოში ტოლი არ ჰყოლია. რაც უნდა თქვან მასზე, ასეთ ადამიანებს ისტორია და ხალხი არ ივიწყებს!“

საფრანგეთის მეხუთე რესპუბლიკის ფუძემდებელი და პირველი პრეზიდენტი 1959—1969 წლებში:

„...სტალინის კოლოსალური ავტორიტეტი ჰქონდა, და არა მხოლოდ რუსეთში. შეეძლო მტრების „მოთვინიერება“, მისთვის უცხო იყო პანიკა დამარცხებისას, და ნეტარება გამარჯვებისას. გამარჯვებები კი მას დამარცხებებზე გაცილებით მეტი ჰქონდა. სტალინური რუსეთი მონარქიასთან ერთად დაღუპული რუსეთი არ არის, მაგრამ სტალინური სახელმწიფო სტალინის ლირსეულ მეშვიდრეთა გარეშე განწირულია“.

* ამერიკელ პარიზანი — ამერიკელი სახელმწიფო და პოლიტიკური მოღვაწე, ბიზნესმენი და დიპლომატი, აშშ-ის ელჩი საბჭოთა კავშირში 1943—1946 წლებში:

„ისინი, ვინც სტალინს პირადად არ იცნობდნენ, მასში მხო-

* კორდელ პალი — ამერიკელი სახელმწიფო და პოლიტიკური მოღვაწე, აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი 1933-1944 წლებში. ნობელის პრემიის 1945 წლის ლაურეატი მშვიდობის დარგში:

„სტალინი გასაოცარი პიროვნებაა. იგი დაჯილდოებულია არაჩვეულებრივი ნიჭითა და გონებით, აგრეთვე, პრაქტიკული საკითხების არსთა წვდომის იშვიათი უნარით. რუზველტსა და ჩერჩილთან ერთად იგი იმ დიდერთაგანია, რომელსაც მხრებზე აწევს პასუხისმგებლობა, რომლის მსგავსიც, სავარაუდოდ, არც ერთ ადამიანს არ დაეკისრება მომდევნო ხუთი საუკუნის განმავლობაში“.

* ვინრი პინინჯერი — ამერიკელი სახელმწიფო მოღვაწე, დიპლომატი და საერთაშორისო ურთიერთობების ექსპერტი, აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი 1973-1977 წლებში, ნობელის პრემიის 1973 წლის ლაურეატი მშვიდობის დარგში:

„სტალინი, როგორც დემოკრატიული ქვეყნების არც ერთი სხვა ლიდერი, მზად იყო, ნებისმიერ დროს შესდგომოდა ძალთა თანაფარდობის ძირფსვიანად შესწავლას და სწორედ იმ ურყევი რწმენით, რომ იგი იყო მსახური ისტორიული სიმართლისა, რომლის გამოცხატულებასაც მოსი იდეოლოგია წარმოადგენდა; მტკიცედ და გადაჭრით იცავდა საბჭოეთის ეროვნულ ინტერესებს. ისე იცავდა, როგორც მას მიანდა, ფარისევლური მორალის ან პირადი ინტერესების ტვირთით. სტალინის სიტყვებში გამოსხვივის აზრისა და მოქმედების მიზანწრაფული სიმტკიცე, რომელიც კომუნისტური იდეოლოგიის ურყევი ერგულბის შედეგია. სტალინი მგზნებარე რევილუსციონერი, გულშემიდი, აღუფლოთებელი სტრატეგი იყო. მან რუსეთი XX საუკუნის შესახელმწიფო აქცია, ისე, როგორც რომელიმე საფრანგეთი XVII საუკუნეში“.

* ინსტონ დიენი — დიდი ბრიტანეთის პრემიერმინისტრი 1955-1957 წწ.:

„სტალინმა თავდაპირველად ჩემზე შთაბეჭდილება თავისი ნიჭიერებით მოახდინა და მასზე სხრი არ შემიცვლია. მას ჰქონდა კარგი, ბუნებრივი ქართული წარმომავლობის მანერები, ვიცი, რომ იყო შეუზალბელი, მაგრამ პატივს ვცემ მის გონებას და სივპათითაჰ კი ვარ განწყობილი მის მიმართ, რაც ბოლომდე ვერ ამიხსნია. ეს, ალბათ, სტალინის პრაგმატიზმის შედეგია იყო. ჩქარა გავიწყდებოდა, რომ პარტოული უკანთად მონაპოვობდი. მე მისი სახით ყოველთვის საინტერესო, მოღუშულ და მკაცრ მოსაუბრეს ვხედავდი, მშირად ასეთ განწყობაზე ყოფნას განსახილველი საკითხები ავალდებულებდა. სტალინი ღრედ იყო ჩახედული ყველა საკითხში, რომლებთანაც შეხება ჰქონდა. წინდახედულობითა და ოპერატიულობით გამოირჩეოდა, ყოველივე ამის უკან ძალა იდგა“.

ქალბატონო მარკვიდრო! თუ ენტონ დენმა გაიგო სტალინის ქართული წარმომავლობის შესახებ, ის როგორ დაგვიხდეს გონება მენშევიკმა წინააპრებმა, რომ ვერაფერი შეიტყვეთ სტალინის წარმომავლობაზე?!

(გაგრძელება იწყება)

ბოლო ერთი წლის განმავლობაში აშშ-ზე რუსეთის სტრატეგიული უპირატესობა კიდევ უფრო გაიზარდა. თუ ამერიკა ვერ შეძლებს ამ ჩამორჩენის აღმოფხვრას (რაც სავარაუდოა), რუსეთი უფრო და უფრო გაუსწრებს მას.

არ გააღიზიანოთ პოსეიდონი

დიდი ინტერესით ელოდნენ დასავლეთში რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინის მიმართვას ფედერალური კრებისადმი. მოსმინეს. ნაიკითხეს. გააანალიზეს. შემოფოთდნენ. ეს არ იყო გაცვეთილი შემოფოთება, რომლითაც თანაგრძობას გვიცხადებენ ყოველთვის, რამ უსიამოვნება რომ დატრიალდება ჩვენი ქვეყნის თავზე, რაც არ გვაკლია. თანაგრძობა — ყალბი და ცრუ.

ამჯერად შემოფოთდნენ სერიოზულად, რადგან ის, რაც მოსმინეს, ნაიკითხეს, გააანალიზეს უშუალოდ მათი არსებობის საკითხს შეეხო — ყოფნა-არყოფნის პრობლემას. პუტინის მოხსენებაში, რომელიც, რა თქმა უნდა, „შიდა მოხმარებისთვის“ იყო გათვლილი, საერთაშორისო თანაგრძობის პერსპექტივაც წარმოჩინდა, ფრიად სპეციფიკური კუთხით და ქვეტექსტების გარეშე.

დასავლეთის მედიის რეაქცია ემოციური იყო — ჩვენ კვლავ გვემუქებიან! კი არ ემუქებიან, აფრთხილებენ, — შენიშნავენ ობიექტური ექსპერტები, — ცუდ დღეში აღმოჩნდებით, ისე ცუდ დღეში, რომ ვერც კი წარმოგიგენიათო. ღეროთმა დაგიფაროთ, მოიმოქმედოთ ისეთი რამ, რაც რუსეთმა მისი სიცოცხლისუნარიანობის ხელყოფად შეიძლება აღიქვასო.

რა მოხდა? რამ შეაშფოთათ? პრინციპულად ახალი არაფერი უთქვამს პუტინს. რუსეთის სტრატეგია, დიდი ხანია, ცნობილია შეერთებული შტატებისთვის: ნებისმიერ კონფლიქტს, რომელიც რუსეთის წინააღმდეგ იქნება მიმართული, დაუყოვნებლივ მოჰყვება ადეკვატური რეაქცია და ამ ოპერაციის მონაწილენი (აშშ-ის მოკავშირეები) სრულად მიიღებენ ყველაფერს, რასაც იმსახურებენო.

სიახლე, ალბათ, ისაა, რომ რუსეთის თავდაცვის ეს კონცეფცია დეტალურად იყო წარმოდგენილი და მნიშვნელოვანი მომენტებით შევსებული. დასავლურ მედიაში ყურადღებას მიაპყრობენ ორ ძირითად მომენტს, რომლებიც ხაზგასმული იყო ფედერალური კრებისადმი მიმართვამი.

პირველი და ძირითადი არის ის, რომ თანამედროვე რუსული იარაღი სიზუსტითა და სისწრაფით, სიძლიერით გაცილებით სჭარბობს ყველა გათვლილ ვარსკვლავს, რომლებზეც ოცნებობენ (ჯერ მხოლოდ ოცნებობენ) რუსეთის მოწინააღმდეგეები. უფრო გასაგებად რომ ვთქვათ, რეაქცია (რუსეთის წინააღმდეგ განხორციელებულ შესაძლო კონფლიქტზე) იმაზე გაცილებით სწრაფი და შეუდარებლად ეფექტიანი იქნება, რაც შეიძლება შექმნდეს იმ იარაღს, რომლითაც აშშ შეუტევს რუსეთს.

საინტერესოა ერთი პრინციპული მომენტიც: რუსეთი ევროპაში თავის რაკეტებს არ განალაგებს, რადგან თანამედროვე სამხედრო ტექნიკა არ საჭიროებს ამის გაკეთებას. პუტინის თქმით, ჯერ კიდევ შარშან მან მიანიშნა, რომ რუსეთს აქვს საჯაროდ წარმოდგენილზე უფრო ძლიერი და გამანადგურებელი იარაღი. ჩანს, იგულისხმება ისეთი შემტევი საშუალება, რომელზეც აქამდე ლაპარაკობდნენ, როგორც ამერიკის წამლუკავ ბომბზე, როგორც ერთგვარ ლეგენდაზე.

ამჯერად ლეგენდამ პრაქტიკული მოქმედების სფეროში გადაინაცვლა. დადგა საკითხი, მის კვალზე უარი ხომ არ უნდა თქვან ამერიკელებმა თავიანთი მყისიერი დარტყმის კონცეფციაზე; ხომ არ უნდა გადაამუშაონ თავიანთი სამხედრო დოქტრინა. ამ იარაღის გამოჩენა ხომ არ დააფიქრებს ქვეყნებს, განაახლონ დიპლომატიური ურთიერთობები და დაიწყონ რუსეთის კონტროლის დაწესების შესახებ, რომელიც ასე ერთბაშად და ხელის ერთი მოსმით შეწყვეტა ტრამპის ადმინისტრაციამ?

ექსპერტების აზრი ასეთია: ამერიკის შეერთებული შტატების სტრატეგიული მიზანი რუსეთზე აბსოლუტური უპირატესობის მიღწევის შესახებ საბოლოოდ ჩაიფუშა. მეტიც, რუსეთი სულ უფრო უახლოვდება იმ დონეს, როცა მას ექნება შეერთებულ შტატებზე აბსოლუტური სტრატეგიული უპირატესობა. ამერიკელების საყოველთაო და ერთდროული დარტყმის კონცეფცია დაფუძნებულია „საზღვაო პლატფორმებზე“, მაგრამ მისი, სამხედრო ფლოტზე ნაზირებული და რუსეთის წინააღმდეგ მიმართული რაკეტები სრულიად არაეფექტანია ახალ რუსულ რაკეტებთან შედარებით. აშშ-ს ამის საპასუხოდ არაფერი აქვს.

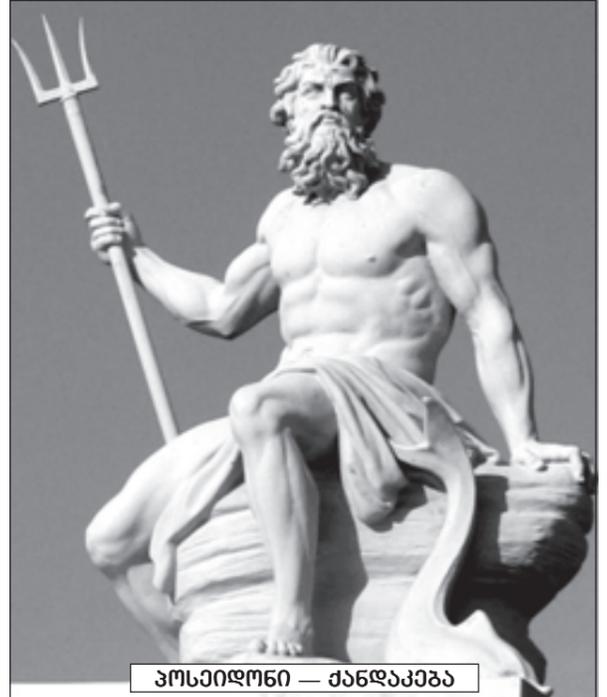
ინაქებს ჯარჯარობით ეკონომიკური ომით ან შიდა არაულომით რუსეთის დამარცხების იმედი რჩებათ. მაგრამ ეს სურვილები კატეგორიულად არის და განისაზღვრება ამაო იმედით, რომელიც, ადრე თუ გვიან, ქრება.

ახალი სტრატეგიული იარაღის შესაქმნელად შტატებს კოლოსალური მოცულობის სახსრები დაჭირდებათ. მათი აკუმულირება კი (ეკონომისტების გათვლებით) მხოლოდ იმ შემთხვევაში იქნება შესაძლებელი, თუ ამერიკა მკვეთრად შეამცირებს მსოფლიოს მოდებული თავისი სამხედრო ბაზების დაფინანსებას, მაგრამ აშშ ამის გამკეთებელი არ არის. ეს ერთი.

„პოსეიდონი“ — იარაღი

ამერიკის შეერთებული შტატების სტრატეგიული მიზანი რუსეთზე აბსოლუტური უპირატესობის მიღწევის შესახებ საბოლოოდ ჩაიფუშა. მეტიც, რუსეთი სულ უფრო უახლოვდება იმ დონეს, როცა მას შეერთებულ შტატებზე აბსოლუტური სტრატეგიული უპირატესობა ექნება. რუსეთის წინააღმდეგ მიმართული რაკეტები სრულიად აკაფუქტიანია ახალ რუსულ რაკეტებთან შედარებით. აშშ-ს საპასუხოდ არაფერი აქვს

პოსეიდონი — ქანდაკება

ოპერაციას ჩინეთის წინააღმდეგაც კი, რუსეთზე არაფერი რომ არ ვთქვათ. ოცდაათიანი წლებისთვის, ამერიკელებისავე მტკიცებით, ჩინეთი რუსეთის დაუზნარებლად იკავებდა აშშ-ის სამხედრო ძალებს, განავითარებს თავის სამხედრო პოტენციალს და შორეული აღმოსავლეთის რეგიონში, რუსეთის შემდეგ, უძლიერესი სახელმწიფო გახდება, რაც მკვეთრად შეცვლის მსოფლიოში გეოპოლიტიკურ ვითარებას, უზინარესად, შორეულ აღმოსავლეთში, შესაბამისად, ევროპაშიც.

რუსეთის პრეზიდენტის მიმართვის შემდეგ თავდაცვის სამინისტრომ გააანალიზა „პოსეიდონის“ გამოცდა, რომელიც უსაშინელესი რამ არის, უზინარეს ყოვლისა, ამერიკელებისთვის. რა რეაქცია გამოიწვია ამან აშშ-ის მმართველ ელიტაში? ამ შეკითხვით მიმართეს რუსულ ტელევიზორულ სივრცეში ისრაელის ცნობილ საზოგადო მოღვაწეს, პოლიტოლოგსა და სამხედრო ექსპერტს — იაკობ კედმის.

„არა მგონია, — თქვა კედმის, — კონგრესისა და სენატის წევრებს ჰქონდეთ იმის უნარი, გაარკვიონ, რაზეა საუბარი. გონებრივი განვითარება და ტექნიკური განათლება ამის საშუალებას არ აძლევს, თუმცა მათ შორის არიან ისეთებიც, ვისაც თვლა ეხერხება.“

ამერიკის შეერთებული შტატებს, ალბათ, პირისა-გან მიწისა. არაფერს ვამბობ ისეთ „დიდაზულ“ სახელმწიფოზე, რომელსაც ამენებენ „პოსეიდონის“ გამოყენების შესაძლებლობას ალკვეთს. ცოტათი რომ დაფიქრებულყოფენ, მიხვდებოდნენ, რომ თავდაცვის წყალქვეშა სისტემები, რომელთა აგებას გვეგმავენ, ისეთივე „ფეხტანია“, როგორც ანტირაკეტული სისტემები ხმელეთზე. მათი დანგრევა, თანაც ძალიან სწრაფად, „პოსეიდონისთვის“ პრობლემა არ არის.

ამ სახეობის იარაღი ემუქრება სრულად ამერიკის შეერთებულ შტატებს. რუსეთი სახმელეთო სახელმწიფოა. ასეთი იარაღის გამოყენება რუსეთის წინააღმდეგ უაზრობაა, არაფერს მომცემია. ცუნამი ვერაფრის დააკლვს. აი შეერთებული შტატები კი ოკეანეებშია გარემოცული. და თუ იგივე სივრცე, როგორც აქამდე სამართლიანად მიიჩნეოდნენ, იცავდა ამერიკას, ამჯერად მისთვის ყველაზე დიდ საშიშროებად წარმოგვიდგება „პოსეიდონის“ გამოყენების შემთხვევაში. ამის საპასუხო ამერიკელებს არაფერი აქვთ.“

ის ახალი იარაღი, ანუ უპილოტო წყალქვეშა აპარატი, რომელიც ამ მიმოხილვის დასაწყისში ვახსენეთ, „პოსეიდონია“.

ცნობისთვის: მითოლოგიური ლექსიკონის მიხედვით, პოსეიდონი ზღვათა და ქარიშხალთა მფუფეა, „დედამიწის შემარყევარი, ზღვათა და ყველა მდინარე-წყალთა ყველა ღვთაების მბრძანებელიც“, ზევსის ძმაა. „თავზარას სცემს თავისი გამოჩენით ყოველ არსებას და ყოველი მოველენა, რომელიც ზღვიდან მოდის, მისი განგებით ხდება.“

თუ სპილენძის ჩლიქებიანი მერნებით მშვიდად სადმე მიემგზავრება, ზღვა მშვიდდება და მობინე ველს ემსგავსება, მაგრამ, თუ რისხვით დაჰკრა ტალღებს თავისი საშინელი სამთითა ფინალი, წარღვეს ტალღა ატორტმანდება; ქარიშხლები თავს აიშვებენ, გემებს ზღვათა ნიალი ჩანთქავს, ქვეყნებს ნალექებს და ქალაქებს დააქცევს, მინას ძრავს, კლდეს ანგრევს და წყაროს გამოადენს... (აკაკი გელოვანი, მითოლოგიური ლექსიკონი, გვ. 420-421).

ქვეყნებს ნალექებს და ქალაქებს დააქცევს! მითი მატერიალისტურ განხორციელებაში განხორციელება...

მიმოხილვა უცხოური მასალების მიხედვით მოაშუადა არააზ სანახილავი

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პოლიტიკოსები მიხვდნენ, რომ 21-ე საუკუნეში შეუძლებელია მოქალაქეების მართვა გაზრდილი მოთხოვნების დაკმაყოფილების გარეშე. ერთადერთი ძველანა რეგიონში, სადაც ამაზე თითქმის არ ფიქრობენ, საქართველოა. ხელისუფლება არხინად უყურებს, როგორ იძინება წინაპირობები სოციალური ავთოქონიუზის და, ცალკეული პოპულისტური ნაბიჯების გარდა (უიმილო ვალების ჩამონება არჩევნების წინ), არაფერს აკეთებს. სადამდე მიიყვანს მას ეს დამოკიდებულება, ძნელი ამოსაცნობი არ არის.

„ენერგოსაფრთხოებისა და ენერგოდამოუკიდებლობის ფარგლებში, ზოგჯერ ცოტა მეტი გაზი რომ მივიღოთ რუსეთიდან, შეიძლება შევქმნათ დივერსიფიკაცია საქართველოს ბაზარზე, არ იყოს მონოპოლიური მდგომარეობა და ერთადერთი მომწოდებელი აზერბაიჯანი, არამედ იყოს აზერბაიჯანი და ცოტა გაზი მივიღოთ რუსეთიდანაც. ამისგან ჩვენი მოსახლეობა და ჩვენი კომპანიები, ბიზნესი მიიღებენ ძალიან დიდ სარგებელს, იმიტომ, რომ გაჩნდება მინიმალური კონკურენცია და, რა თქმა უნდა, ეს იმოქმედებს ფასებზე“, — განაცხადა ეკონომიკის მინისტრმა გიორგი ქობულაძემ გასულ კვირას ტელეკომპანია „იმედის“ ეთერში.

ამ რეპლიკას დიდი რეზონანსი არ გამოუწვევია. როდესაც ხელისუფლების წარმომადგენელთა მხრიდან მსგავსი განცხადებები 2015-ში გაკეთდა, ხოლო ენერგეტიკის იმჟამინდელი მინისტრი კახა კალაძე „გაზპრომის“ ხელმძღვანელობასთან მრავალჯერ უნდოდა მოლაპარაკებებს ანაწილებდა, „ნაცმოძრაობა“ და მასთან დაახლოებული ორგანიზაციები პროტესტს ხმამაღლა გამოეთქვამდნენ. 2015 წლის 28 ოქტომბერს სტუდენტებთან შეხვედრაზე ბიძინა ივანიშვილმა თქვა: „ის, რომ შეიძლება ბაზარი იყოს დივერსიფიცირებული და ბიზნესმენებს მიეცეთ უფლება იმის, რომ გაზი იყიდონ, სადაც მოესურვებათ, რომ ბაზარი იყოს თავისუფალი, ამაში მე ცუდს ვერაფერს ვხედავ... რუსული გაზით მთელი ევროპა მარაგდება და, საქართველომ რომ რუსული გაზი იყიდოს, ამაში არაფერი კრიმინალი არ არის“. ეს საინტერესო იყო იმის გათვალისწინებით, რომ პრემიერმინისტრმა ირაკლი ლარიაშვილმა იმავე წლის 12 ოქტომბერს მოლაპარაკებებს დივერსიფიკაციისა და აზერბაიჯანული ბუნებრივი აირის ჩანაცვლების შესახებ „სრული აბსურდი“ უწოდა. ასე იყო თუ ისე, იმ პერიოდში ნებისმიერი კომენტარის შემდეგ, რომელიც ირიბად მაინც მიანიშნებდა რუსეთიდან მიღებულ ბუნებრივი აირის მოცულობის გაზრდაზე, დიდი სკანდალი იწყებოდა. ახლა კი თითქმის სრული სიჩუმეა, მიუხედავად იმისა, რომ ქობულა საუბრობს ფასის შესაძლო შეცვლაზე, ამისთვის კი საჭიროა საკმარის ბუნებრივი აირის შექმნა, სხვაგვარად ის ფასნარმოქმნის მექანიზმზე ვერ იმოქმედებს.

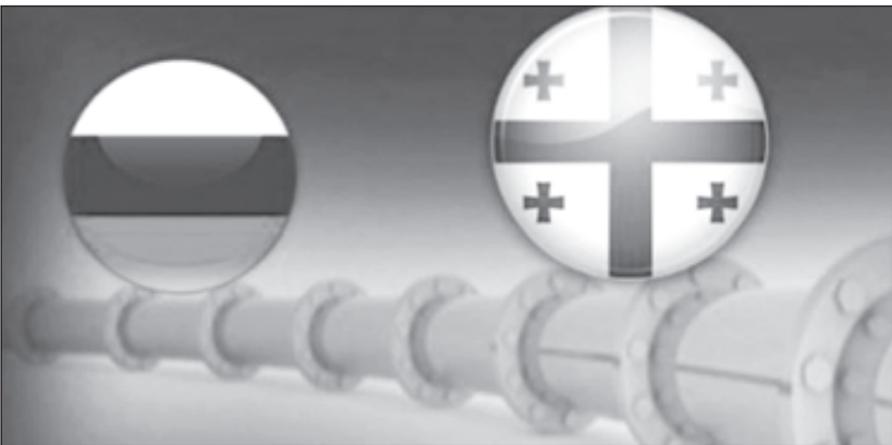
ამ განცხადებიდან ორიოდე დღეში რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა გააკეთა კომენტარი გაზსა და „თურქული ნაკადის“ სახმელეთო მონაკვეთზე და თქვა, რომ პროექტის რეალიზაციისთვის „ევროკომისიამ“ გარანტიები უნდა გასცეს“. ამის მიზეზი, სავარაუდოდ, ისაა, რომ მილსადენ „ნარდის“ მოწყობის ნაკადი 2“-ს, რომელიც რუსეთსა და გერმანიას ბალტიის ზღვით აკავშირებს, შეიძლება გარკვეული შეზღუდვები შეეზოს ტრამპის ადმინისტრაციისა და მისი ევროპელი მოკავშირეების პოზიციის გამო. „თურქული ნაკადის“ შემთხვევაში საუბარია სახმელეთო მონაკვეთზე, რომელიც თურქეთსა და სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებს დააკავშირებს. დიდი ხანია, მის გარშემო სერიოზული ბრძოლა მიმდინარეობს, თუმცა ამ შემთხვევაში საინტერესოა სხვა რამ — რამდენიმე ქართველ-

მა კომენტატორმა სოცსექსულებში ლავროვის განცხადება ისე გაიგო, თითქოს საქმე საქართველოს ტერიტორიაზე რუსეთისა და თურქეთის დამაკავშირებელი მილსადენის გაყვანას ეხებოდა.

ეს შეცდომაა, მაგრამ მას საინტერესო კითხვასთან მივყავართ — შეუძლიათ თუ არა რუსეთსა და საქართველოს დიდი ერთობლივი პროექტები განახორციელონ? როდესაც „ქართული ოცნება“ 2012-ში ხელისუფლებაში მოვიდა, მისი ლიდერები ბევრს საუბრობდნენ რუსეთთან ურთიერთობის ნორმალიზაციის ეკონომიკურ ასპექტზე, მათ შორის ტრანზიტის კონტექსტში. 2013 წლის 17 იანვარს ერევანში ვიზიტად მყოფმა ბიძინა ივანიშვილმა განაცხადა, რომ აფხაზეთის გავლით სარკინიგზო მიმოსვლის აღდგენა „შესაძლებელია“ და ეს საკითხი შეიძლება სწრაფად მოგვარდეს, „თუ ყველა მხრიდან ამის ნება იქნება“. მან დასძინა, რომ ქართული მხარე ორიენტირებულია საკითხის სწრაფ გადაწყვეტაზე. ამას წინ უძღოდა „ენდო-აის“ გამოკითხვის შედეგების გამოქვეყნება (2012 წლის 12 დეკემბერი). გამოკითხულთა 68%-მა განაცხადა, რომ აფხაზეთის გავლით რუსეთთან მიმოსვლის აღდგენა მათთვის მისაღებია. ეს საკითხი მაშინ ისეთი აქტუალური ჩანდა, რომ სოციოლოგები მას პერიოდულად წამოიხედავენ. ნაციონალური ან იმედიტივებს სასტიკი წინააღმდეგობას უწევდა.

სიტუაცია მხოლოდ ახლახან შეიცვალა, მას შემდეგ, რაც მხარეები რთული მოლაპარაკებების შემდეგ 2011 წელს დადებული შეთანხმების რეალიზაციას მიუახლოვდნენ. ის შესაძლებელს ხდის სავაჭრო ტრანზიტს კონფლიქტური ზონების გავლით, ე.წ. დერეფნების მეშვეობით, რომლებსაც მონიტორინგს შვეიცარიული კომპანია გაუწევს. ეს არ არის უცხო, დერეფნები მხოლოდ ამოქმედდება, მაგრამ საავტომობილო ტრანზიტის დაწყება, სავარაუდოდ, გააიოლებს დღის წესრიგში სარკინიგზო ტრანზიტის საკითხის დაბრუნებას, რომელიც ასე სჭირდება სომხეთს და შეიძლება საქართველოსაც მომგებიანი გამოდგეს. ამ პროექტის გეოსტრატეგიული მნიშვნელობა დიდია — დღეს საქართველო აღმოსავლეთ-

აკლავს თუ არა ხელს საქართველოს რუსული ბუნებრივი აირის შექმნა?

საავტომობილო ტრანზიტის დაწყება, სავაჭროდ, გაიოლებს დღის წესრიგში სარკინიგზო ტრანზიტის საკითხის დაბრუნებას, როგორც ასე სჭირდება სომხეთს და შეიძლება საქართველოსთვისაც მოგებიანი გამოდგას. ამ პროექტის გეოსტრატეგიული მნიშვნელობა დიდია — დღეს საქართველო აღმოსავლეთისა და დასავლეთის დამაკავშირებელი დერეფანია, მაგრამ ჩრდილოეთისა და სამხრეთის დაკავშირებამ ის შეიძლება გზაჯვარედინად და რეგიონული კავშირები გააძლიეროს. ამ იდეის ოპონენტები კი ირწმუნებიან, რომ რკინიგზის გახსნით საქართველოში რუსეთის გავლენა მნიშვნელოვნად გაიზარდება.

სადა დასავლეთის დამაკავშირებელი დერეფანია, მაგრამ ჩრდილოეთისა და სამხრეთის დაკავშირებამ ის შეიძლება გზაჯვარედინად და რეგიონული კავშირები გააძლიეროს. ამ იდეის ოპონენტები კი ირწმუნებიან, რომ რკინიგზის გახსნით საქართველოში რუსეთის გავლენა მნიშვნელოვნად გაიზარდება.

საბერბაიჯანი მოიპოვებს ბუნებრივ აირს, მაგრამ 2017 წლის ნოემბერში „სოკარმა“ „გაზპრომთან“ ერთობლივი კონტრაქტი გააფორმა, რომელიც 1,6 მილიარდი კუბური მეტრი ბუნებრივი აირის შექმნას ითვალისწინებდა. ამის გარდა, ბაქოში ისტერიკა არავის მოუწყვია, რადგან გარიგება აზერბაიჯანულ მხარეს ხელს აძლევდა. რუსული „კომერსანტის“ წყაროები აცხადებდნენ, რომ „სოკარი“ ახდენს რუსული ბუნებრივი აირის ექსპორტს საქართველოში, რადგან შიდა ბაზრისთვის მისი ფასი მაღალია. ბუნებრივი აირის შექმნაზე „სოკარმა“ უარი მხოლოდ მას შემდეგ თქვა, რაც მოპოვება გაიზარდა. თუ ეს ვერსია სიმართლეს შეესაბამება, ჩნდება კითხვა — სჭირდება თუ არა საქართველოს

ასეთი შუამავლობა და რატომ უნდა გადაგვხადო პოლიტიკური ფასი ბუნებრივი აირში, თუ ის მაინც რუსული იყო? ნებისმიერ შემთხვევაში, ეკონომიკის მინისტრის მიერ ნახსენები „ენერგოსაფრთხოება და ენერგოდამოუკიდებლობა“ მაშინ იწყება, როდესაც მომწოდებელი ორზე მეტია (სასურველია, რაც შეიძლება, მეტი იყოს).

ენ. ორიენტაცია ჩვეულებრივი ადამიანის ინტერესებზე ბოლო დროს მთელ რეგიონში დამკვიდრებული ტენდენციაა, მისი იგნორირება კი „არაბული გაზაფხულის“ ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი იყო. ამ მიმართულებით ჩინეთიც მიდის. კომპარტიის ბოლო ყინულობაზე ქვეყნის ლიდერმა სი ძინპინმა თქვა, რომ „მთავარ წინააღმდეგობას წარმოშობს, ერთი მხრივ, ხალხის სურვილი — კარგად იცხოვროს და, მეორე მხრივ, დაუბალანსებელი, არასრულყოფილი განვითარება“. მისი თქმით, „კარგი ცხოვრება გულისხმობს არა მხოლოდ მატერიალური მოთხოვნების დაკმაყოფილებას, არამედ სამართლებრივ, სტაბილურ გარემოში ცხოვრების სურვილსაც — კორუფციით, სოციალური უთანასწორობით, ცუდი ეკოლოგიით გამოწვეული პრობლემების გარეშე. სი ძინპინის აზრით, მრეწველობის შემდგომი განვითარებით ამ პრობლემების გადაწყვეტა შეუძლებელია, შესაბამისად, აუცილებელია ახალი პოლიტიკის შემუშავება“ (და ის შეიმუშავეს კიდეც).

ამ მიმართულებით მიდის რუსეთიც. 20 თებერვლის პრესკონფერენციაზე ვლადიმერ პუტინმა დროის უდიდესი ნაწილი სოციალურ-ეკონომიკურ განვითარებას დაუთმო. ის საუბრობდა „იპოთეკურ არდადეგებზე“, ანუ კრედიტების გადახდის შეჩერებაზე იმ ადამიანებისთვის, რომლებმაც სამსახური დაკარგეს. მან ისაუბრა სოციალური კონტრაქტის პროგრამაზეც, რომელიც, მისი თქმით, მომავალ ხუთ წელიწადში 5 მილიონ ადამიანს შეეხება. სახელმწიფო გამოუყოფს მათ ფულს ცუდი ბიზნესის დაწყებისთვის, ხოლო ისინი ვალდებული იქნებიან აიღებინ, პროფესიული გადამზადება გაიარონ, რათა საკუთარი ოჯახი სტაბილური შემოსავლით უზრუნველყონ.

ამ მიმართულებით მიდის მთელი კონტინენტი, თითქმის მთელი პლანეტა, რადგან პოლიტიკოსები მიხვდნენ, რომ 21-ე საუკუნეში შეუძლებელია მოქალაქეების მართვა გაზრდილი მოთხოვნების დაკმაყოფილების გარეშე. ერთადერთი ქვეყანა რეგიონში, სადაც ამაზე თითქმის არ ფიქრობენ — საქართველოა. ხელისუფლება არხინად უყურებს, როგორ იქმნება წინაპირობები სოციალური აფეთქებისთვის და, ცალკეული პოპულისტური ნაბიჯების გარდა (უიმილო ვალების ჩამონება არჩევნების წინ), არაფერს აკეთებს. სადამდე მიიყვანს მას ეს დამოკიდებულება, ძნელი ამოსაცნობი არ არის.

ლუკა ნემსაძე

მილიონამდე ქართველი ცხოვრობს და დასაქმებულია რუსეთში და ეს სახელმწიფო, საქართველოში ფულადი გზავნილების მიხედვით, პირველ ადგილზეა სხვა ქვეყნებს შორის. თუ სხვა ქვეყნებში ქართველები მომვლელად მუშაობენ და მძიმე საქმეს ასრულებენ, რუსეთში პირიქით — სხვადასხვა დარგში ნამყვანი პოზიციები უკავიათ და წარმატებული ბიზნესმენებიც არიან.

არსაიდან სხვა, არსით ქსილი

ქვეყანაში განვითარებული მოვლენები სათანადო განსჯასა და შეფასებას მოითხოვს. სამწუხაროდ, კვლავაც ვერ ვიჩინებთ კეთილგონიერებას მტერ-მოყვრის გარჩევაში. მესხიერება გვღალატობს წარსულში განცდილსა და გადატანილზე, საღად ვერ ვაფასებთ ჩვენს ისტორიულ მისიას. სისხლხორცეულად ვერ გავითავისებთ ეროვნული სულისკვეთება და ცნობიერება. ისტორიის არც ერთ საფეხურზე ამდენი შინაური თუ გარეული არაკეთილმოსურნე არ ჰყოლია საქართველოს.

საქართველო თავისი გეოპოლიტიკური მდებარეობით რუსეთის, ამერიკის, თურქეთისა და ირანის სტრატეგიული ინტერესების პოლიგონია, რომელიც, სამწუხაროდ, მათთვის საინტერესოა მხოლოდ, როგორც ტერიტორია და არა როგორც უძველესი ისტორიისა და კულტურის ქვეყანა, ამიტომ დიდი სიფრთხილე გვმართებს, ბრძოლის ველად რომ არ გადავიქცეთ მათთვის. ამ მხრივ მისასაღებელია ყაზახეთის მიდგომა გამოიყენებოთ მისიარეობა, რათა საქართველო არ გადაიქცეს (თუ უკვე არ ვართ გადაქცეული) რუსეთისა და ამერიკის დაპირისპირების არენად. არადა, ალბათობა დიდია.

უნდა ვეძახოთ რუსეთს ოკუპანტი და მტერი და არ დავეღალატოთ? ახლა ეკლესიური თვალსაზრისითაც არ გადავიმტეროთ უკრაინის ავტოკეფალიის აღიარებით, რაც საბოლოოდ დამლუპველი იქნება ჩვენთვის. დღეს ჩვენ ამ საკითხში ერთმანეთს ვჭირდებით და ეროვნულ-პოლიტიკური გადაწყვეტილება უნდა მივიღოთ. არადა, რუსეთში პირველი საგაჭრო პარტნიორია საქართველოსათვის. ამ ქვეყნიდან შემოდის უზარმაზარი ტურისტული ნაკადი, წარმოებს რეგულარული ავიარეისები, არის ურთიერთკავშირები საზოგადოებრივი ორგანიზაციების აქტიურობითა და კულტურულ ღონისძიებებში მონაწილეობით. მილიონამდე ქართველი ცხოვრობს და დასაქმებულია რუსეთში და ეს სახელმწიფო, საქართველოში ფულადი გზავნილების მიხედვით, პირველ ადგილზეა სხვა ქვეყნებს შორის. თუ სხვა ქვეყნებში ქართველები მომვლელად მუშაობენ და მძიმე საქმეს ასრულებენ, რუსეთში პირიქით — სხვადასხვა დარგში ნამყვანი პოზიციები უკავიათ და წარმატებული ბიზნესმენებიც არიან.

თუ არ მოვანდობით როგორც ვეზოვალ, ისე სხვა ქვეყნებთან პოლიტიკური, ეკონომიკური და სამხედრო-სტრატეგიული ურთიერთობა, წარმოუდგენელია ჩვენი არსებობა. დაუხველი ერი ვართ, თუმცა, ჩვენ კი არა, მსოფლიო შეიპყრო დაუხველოვის განსჯა ამ დიდი სახელმწიფოების დაპირისპირებაში ბაზო. ქვეყანა, როგორც სპარტაკი არ აქვს სტრატეგია და იდეოლოგია და სხვაზე დამოკიდებული, განიკუთვნა

მატაბული ბიზნესმენებიც არიან. 2018 წელს საქართველოში უცხოეთიდან ფულადი გზავნილებით 4 მილიარდ დოლარზე მეტი შემოვიდა, ყველაზე მეტი — რუსეთიდან. ნუ დაგვაინფიცებთ, რომ საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში ყოფნისას სასაბჭოთაო პირობებში ვცხოვრობდით. ჩვენი ბიუჯეტის შევსება დოლარის (თითქმის ორჯერ მეტად, რასაც მოვიხმარდით) ხარჯზე ხდებოდა. მსოფლიოში უნიკალური შემთხვევა იყო, როცა ჩვენ უკეთ

ვცხოვრობდით, ვიდრე რუსეთში. დავიჯერო, ეს ამერიკელებმა არ იცინებდნენ, მხოლოდ ოკუპანტსა და მტერს რომ გვაძახებინებენ და რუსეთთან ჩვენს დაპირისპირებაში დიდი როლი ითამაშეს?! რუსეთთან ურთიერთობის დარეგული-

რობის შანსი არ უნდა გავუშვათ ხელიდან. ჩვენი არჩევანიც სალომე ზურაბიშვილის გაპრეზიდენტებაზე სწორედ ამას ისახავდა მიზნად. როგორც დიდი გამოცდილებისა და დიპლომატიის გზავნილი-პიროვნება, ის აქტიურად ჩაებმებოდა ამ საქმეში და არა ისე, როგორც წინა პრეზიდენტი, რომელიც გაიძახებდა ამერიკას უნდა დავეკითხოო. კარგია სხვა ქვეყნებთან ურთიერთობა, მაგრამ ისინიც ამ საკითხის მოსაგვარებლად უნდა დავარწმუნოთ და გამოვიყენოთ. ჩვენ თუ არ გადავდებით უშუალოდ სათანადო ნაბიჯები და არ დავებლავარაკეთ რუსეთს, ისა ვინ დაგვიბრუნებს ტერიტორიებს?!

უნდა ჩავეჭიდოთ იმ ფაქტობებსა და ტრადიციებს, რომლებიც საუკუნეების განმავლობაში გვექონდა რუსეთთან ურთიერთობისას. ახლა მტყუან-მართლის გარჩევის დრო აღარ არის, ყველას ჩვენი ნილი ბრალი მიგვიძღვის საქმის ამ მდგომარეობამდე მიყვანაში. ჩვენ მართო დავრჩით ისტორიულად. წინათ ხან ერთ ან ორ იმპერიას ვყავდით დაპყრობილი. ახლა ახლომხარე იმპერიები არ ვიკმარეთ და ოკეანის გაღმა წავედით უღლის დასადგმელად, გვინდა-არ გვინდა, ამერიკის, რუსეთისა და ევროპის ინტერესების გათვალისწინებით ვმოქმედებთ, სხვა გამოსავალი არ დაგვტოვებს, დამოუკიდებლად ნაბიჯს ვერ ვგდამთ, თუ რამე არ ვიღონეთ, ვკარგავთ გეოპოლიტიკურ მდგომარეობას და პერსპექტივას. შეიძლება გადავიქცეთ უსარგებლო ქვეყნად. თუ არ მოვანდობთ როგორც მეზობელ, ისე სხვა ქვეყნებთან პოლიტიკური, ეკონომიკური და სამხედრო-სტრატეგიული ურთიერთობა, წარმოუდგენელია ჩვენი არსებობა. დაუცველი ერი ვართ, თუმცა, ჩვენ კი არა, მსოფლიო შეიპყრო დაუცველობის განცდამ ამ დიდი სახელმწიფოების დაპირისპირების გამო. ქვეყანა, რომელსაც საერთოდ არ აქვს სტრატეგია და იდეოლოგია და სხვაზე დამოკიდებული, განიკუთვნა.

დამოუკიდებლობა და თავისუფლება დღევანდელ მსოფლიოში გამორიცხულია. ეს არის, სამწუხაროდ, ჩვენი ისტორიული განაჩენი და არც არსაიდან ისმის ხმა და ძახილი ჩვენი ქვეყნის საკეთილდღეობად.

ჯონი ცინცაქა,
ბიოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორი

ნუ დაგვაინფიცებთ, რომ საბჭოთა კავშირის შეადგენლობაში ყოფნისას სასაბჭოთაო პირობებში ვცხოვრობდით. ჩვენი ბიუჯეტის შევსება დოლარის (თითქმის ორჯერ მეტად, რასაც მოვიხმარდით) ხარჯზე ხდებოდა. მსოფლიოში უნიკალური შემთხვევა იყო, როცა ჩვენ უკეთ ვცხოვრობდით, ვიდრე რუსეთში. დავიჯერო, ეს ამერიკელებმა არ იცინებდნენ, მხოლოდ ოკუპანტსა და მტერს რომ გვაძახებინებენ და რუსეთთან ჩვენს დაპირისპირებაში დიდი როლი ითამაშეს?! რუსეთთან ურთიერთობის დარეგული-

ევროპაში რუსეთის საეგზარქოსო უარი განაცხადა კონსტანტინოპოლის მკურნალობის მორჩილებაზე

დასავლეთ ევროპაში რუსეთის საეგზარქოსომ, რომელსაც კონსტანტინოპოლის პატრიარქმა ბართოლომეოსმა თავისი ბრძანებულებით თვითდაშლის გამოცხადება მოსთხოვა, უარი თქვა ამ მოთხოვნის შესრულებაზე. რუსეთის ეკლესიების საეგზარქოსოს წარმომადგენელის განცხადებით, გენერალურ ასამბლეაში მონაწილე 206 კაციდან 191-მა მხარი დაუჭირა უარს, დამორჩილებოდნენ კონსტანტინოპოლის გადაწყვეტილებას საეგზარქოსოს გაუქმებაზე. 2018 წლის ნოემბერში კონ-

სტანტინოპოლის საპატრიარქომ გააუქმა თავისივე 1999 წ. ტომოსი, რომლითაც რუსული მრევლის დასავლეთევროპულ საეგზარქოსო საკუთარი მფარველობის ქვეშ მიიღო და მოუწოდა მას თვითლიკვიდაციისა და ადგილობრივ ეპარქიაში შესვლისკენ. რუსეთის მართლმადიდებელ ეკლესიაში განაცხადეს, რომ მზად არ-

იან, საეგზარქოსო მიიღონ თავიანთ იურისდიქციაში. 23 თებერვლის გენასამბლეას ახალი იურისდიქციის შესახებ არ უმსჯელია. ამ საკითხს გადაწყვეტენ ახალ ასამბლეაზე ა.წ. ივნისში. ამჟამად რუსული მართლმადიდებელი ეკლესიის არქივის კოპია დასავლეთ ევროპაში აერთიანებს 11 მოქმედ ეკ-

ლესიას, 2 მონასტერსა და 7 სკიტს (ბერების საცხოვრის) საფრანგეთში, გერმანიაში, დიდ ბრიტანეთში, იტალიაში, ესპანეთში, ნიდერლანდებში, ბელგიაში,

დასავლეთ ევროპაში და ნორვეგიაში. ინტერნეტში გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა გიორგი ბაჩინილაქაძე

მინდა, ვუთხრა ძარტველ და საძარტველოში გამდიდრებულ ოლიგარქებს, რომელთა შორისაც გვერი ძურდი და ყაჩალია: დააბრუნეთ საზღვარბარეთ ბატანილი მილიონები ძვეყანაში და მოახმარეთ ხალხისა და ძვეყნის კეთილდღეობას.

ნება მომეცით, ჩემი მოკრძალებული აზრი გამოვთქვა „საქართველო და მსოფლიოს“ ამა წლის №4-ში გამოქვეყნებული ირაკლი უბილაძის სტატიიდან ამოღებული ამონარიდების დახმარებით.

* „...ქვეყნის ინდუსტრიულიზაციის დაჩქარება და სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაცია იყო ნაკარნახევი ორი გარემოებით: პირველი — 1927 წლის ე.წ. საომარი განგაში; მეორე — სოფლის მეურნეობაში ნების კატასტროფული ვარდნა. იმ დროს არსებულ პირობებში საბაზრო მეთოდით მეტის მიღწევა უკვე შეუძლებელი შეიქნა. წვრილ მეურნეობაში სასოფლო მრეწველობის მეთოდების გამოყენება წარმოუდგენელი იყო. ტექნოლოგიები შესაბამისად ჩამორჩენილმა კოლექტივიზაციამ კი შესაძლებელი გახდა ისეთი მეურნეობების შექმნა-ჩამოყალიბება, რომლებიც სოფლის მეურნეობის ინდუსტრიულიზაციის საფუძვლად იქცა. ეს — ერთი მხრივ, მეორე მხრივ — სოფლის მეურნეობას მოსახლეობას ადგილობრივ დაასაქმებდა“.

ეს მინდა შევადარო დღევანდელს ჩვენს ქვეყანაში — როგორ მოიქცა ჩვენი მთავრობა? — ყოფილი კოლექტიური წყობა კი არ განავითარა არსებული საწარმოების საშუალებით, კი არ შეცვალა უკეთესობისკენ, არამედ დაშალა, დაანგრია, ჯართში ჩააბარა (ამით ერთგულნი დღესაც სარგებლობენ), წარმოება უკეთესობისკენ, არამედ დაშალა და დაურიგა გლეხებს, ყოველგვარი ტექნიკური და ფინანსური მომსახურების გარეშე. მინის დიდი ფართობები კი თვითონ ინდივიდუალურად და ვაჭრობს ისე, თითქოს თავის დუქანში თავის მოყვანილ კიტრს ყიდის; თანაც უცხოტომელებზე, დამპყრობელი ქვეყნების მოქალაქეებზე, — ჩალის ფასად. რა ქნას გლეხმა, რომელსაც მინის პატარა ნაკვეთი კი აქვს, მაგრამ არ აქვს ფული და სათანადო ტექნიკა? ამ მომენტში, როგორც ყოველთვის, გამოჩნდნენ „ყოჩაღი“, „მოსაზრებული“ ადამიანები, რომლებიც გლეხების პატარა-პატარა მიწებს აერთიანებენ. იქ, სადაც ისინი ერთმანეთს ემიჯნებიან, დაქსაქსულ მიწებს არ იღებენ, აფორმებენ იჯარას და ამუშავებენ. ცალკე საკითხია, როგორ აგროტექნოლოგიით ამუშავებენ ამ მიწებს და როგორ მოსახლეობას აღწევინებენ ამით.

დაფუძნება საბაზრო ეკონომიკის პრინციპს და პირად ინიციატივაზე დაფუძნებულ მოდელს, სადაც დაცული იქნება როგორც საზოგადოებრივი საკუთრება, ასევე კერძო მესაკუთრის ინდივიდუალური უფლებები. საბოლოო ჯამში კი, ორივე ეკონომიკური ტიპის გააზრებული შერწყმით უზრუნველყოფილი უნდა იქნას საზოგადოების ყველა ფენის ეკონომიკური კეთილდღეობა“.

გლეხის უბედურება განაპირობებს ისაა, რომ არ აქვს ფული და ტექნიკა, რათა სათანადოდ დაამუშავოს კუთვნილი მიწის ნაკვეთი, არამედ ისიც, რომ იმ მცირე მოსავალსაც კი, რომელსაც იღებს თავის მიწაზე (ყოველგვარი აგრო-ტექნიკური ნორმების დარღვევით), ვერ ასალებს ვერც შიდა და ვერც გარე ბაზარზე. ამას ყველაფერს თავისი მიწეზე აქვს. მე მხოლოდ ერთს ვიტყვი: ჩვენი მთავრობა და მმართველი ელიტა ყველაფერს თავისი მიწეზე აქვს. მე მხოლოდ ერთს ვიტყვი: ჩვენი მთავრობა და მმართველი ელიტა ყველაფერს თავისი მიწეზე აქვს. მე მხოლოდ ერთს ვიტყვი: ჩვენი მთავრობა და მმართველი ელიტა ყველაფერს თავისი მიწეზე აქვს.

ჩვენი ძვეყნის მოქალაქეების გამდიდრებას, ეკონომიკური სიღრუხჭირიდან ამოსვლას ჩვენი ე.წ. ელიტა უშლის ხელს

გაგონება პოლიტოლოგ ირაკლი უბილაძის სტატიიდან «მოსაზრებები საქართველოს ეკონომიკის განვითარებაზე»

ჩვენი მთავრობა და მმართველი ელიტა ყველაფერს თავისი მიწეზე აქვს, რომელი ეკონომიკური ტიპის გააზრებული შერწყმით უზრუნველყოფილი უნდა იქნას საზოგადოების ყველა ფენის ეკონომიკური კეთილდღეობა“

ურმა მოვლენამ, თავის მხრივ, ხელი შეუწყო მოსახლეობის სრულ გაღატაკებას და მასობრივ სიღრუხჭირეს საზოგადოების ფართო ფენებში. საბოლოოდ კი მივიღეთ სოციალურ-ეკონომიკური სტრუქტურის ის ფორმა, რომელიც დამახასიათებელია განუვითარებელი კაპიტალიზმის მქონე ჩამორჩენილი საზოგადოებისთვის, რასაც ულტრადემოკრატიული ეკონომისტის, ვაშინგტონის კატონის ინსტიტუტის ვიცე პრეზიდენტის — დევიდ ბოუზის სიტყვებით თუ ვივსჯით, უწოდებენ მე-18 საუკუნის ინდუსტრიამდელ ლიბერალულ კაპიტალიზმს ეკონომიკას“.

ჩვენი ქვეყნის მცხოვრებთა ძალიან პატარა პროცენტი კი ცხოვრობს მატერიალურად უზრუნველყოფილ გარემოში, მაგრამ ძირითადი მასა ჩვენი საზოგადოებისა უკიდურეს სიღრუხჭირეს განიცდის. ეს რომ აღმოიფხვრას, საჭიროა ეკონომიკური განვითარება და საბუთაო ადგილების შექმნა, რაც წარმოების ამუშავების, ქვეყნის ბუნებრივი რესურსების გამოყენების გარეშე შეუძლებელია.

სამრეწველო საწარმოების ასაშენებლად, წარმოებითი ურთიერთობების გასავითარებლად, ფულადი კაპიტალის მიღება, მისი დაგროვება და შიგა ინვესტიციები უნდა განვახორციელოთ ჩვენს ხელთ არსებული ერთი ფინანსური წყაროდან, კერძოდ, სოფლის მეურნეობის ნედლი პროდუქციის ექსპორტირების გზით... სახელმწიფომ უნდა მოახდინოს სოფლის მეურნეობის გადამამუშავებელ, ნედლ პროდუქტებზე შესყიდვების მონოპოლიზაცია, გასაღების ბაზრებზე მისი ვაჭრისა და ექსპორტის აშენებული საწარმოები უნდა დაექვემდებაროს საკუთრებისა და კაპიტალის მართვის აქციონერულ ფორმას“.

საქართველოში ნინადადემა ქვეყნის რესურსის გამოყენებისა და სააქციო საზოგადოების ჩამოყალიბების თაობაზე წამოაყენა პროფესორ-აკადემიკოსმა პაატა ბიორგამამ თავის კონცეფცია-პროგრამაში მინისქვეშა, დაბალმინერალიზებული სასმელი წყლის ინდუსტრიულიზაციის შესახებ პროექტით. ამ პროექტის მეშვეობით სახელმწიფოს წლიური ბიუჯეტი 12 მილიარდ დოლარით გაიზარდება. პაატა ბიორგამამ თავის კონცეფცია-პროგრამაში ჩადებული აქვს, რეინვესტიციის სახით როგორც დაფინანსოს და

გამდიდრების მიზნით), ჩვენ აღვადგინოთ ანტიმონოპოლიურ კანონს და დავტოვოთ ერთადერთ მონოპოლიურ უფლებას ჩვენი საყოველთაო კეთილდღეობის, ცხოვრების დონის ამაღლების თაობაზე.

თუ ჩვენს მმართველ ელიტას არ წაუკითხავს „საქართველო და მსოფლიოს“ ამა წლის №5-ში გამოქვეყნებული ეს ინფორმაცია, შევასხენებ, რომ The New York Times-ის მიმომხილველი ფარჰად მანუქი წერს:

„ამერიკული კაპიტალიზმი უხვად ვგაანაწილებს თავისი მილიარდერები და უკეთესს არაფერს გვთავაზობს. აუცილებელია, დაწესდეს აკრძალვა მილიარდ დოლარზე მეტი ქონების შენახვაზე, თუმცა მიზანი შეიძლება მიღწეულ იქნას მაქსიმალური გადასახადების დაწესებითაც“.

როგორ უტოპიურადაც უნდა მოგვეჩვენოს ეს აზრი დღეს, მე მაინც ვფიქრობ, რომ ის იქნება სიცოცხლისუნარიანი, იმიტომ, რომ თვითონ მილიარდერები, ოლიგარქები უწყობენ ხელს ამას საკუთარი გაუმძაღრობითა და ხალხის ბედის იგნორირებით.

კარგახნის წინათ (ელცინის პერიოდი) ერთ-ერთ რუსულ გამოცემაში წარმოშობით ებრაელი პოეტი დამიანტაძე თავის სტატიის დახსლოებით ასე მიმართავდა თანამემამულე მილიარდერებს: დაუბრუნეთ ფული იმ ქვეყანას, რომელშიც იშოვეთ, იმ ხალხს, რომელსაც წაართვით, თორემ, რუსი დათვი თუ გალიზიანეთ, თქვენი ფული უკან დაგვრებათ.

მეც მინდა, ვუთხრა ძარტველ და საძარტველოში გამდიდრებულ ოლიგარქებს, რომელთა შორისაც გვერი ძურდი და ყაჩალია: დააბრუნეთ საზღვარბარეთ ბატანილი მილიონები ძვეყანაში და მოახმარეთ ხალხისა და ძვეყნის კეთილდღეობას.

ამდაგვარი აზრები მნიშვნელოვან საზოგადოებაშიც და, ალბათ, 2020 წლის არჩევნებისთვის მთავარი კრიტერიუმის ეს იქნება მოსახლეობისთვის. როგორ შეიძლება, ცალკეული პიროვნებები ქვეყნის ბუნებრივ რესურსს იყენებდნენ მხოლოდ თავიანთი კეთილდღეობისთვის და დანარჩენ მოსახლეობას არავითარი სიკეთე არ ხვედრებოდა? ნილადა, როცა კონსტიტუციაში წერია: ბუნებრივი რესურსის არის სახელმწიფო საკუთრება ე.ი., საერთო სახალხო საკუთრება?!

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„რაც უფრო მეტად და სწრაფად უარესდებათ ეკონომიური მდგომარეობა, საზომების შეუჩერებელ გადიდებას მიჰყვება ხელი, XVI საუკუნის დამდგინებისათვის კი ლიტრა, ამ საზომის თავდაპირველ ოდენობასთან შედარებით, უკვე ექვსჯერ იყო გადიდებული. მაშასადამე, მზრუნველ ხალხსაც ამ დროს სულადი გადასახადები წინადადებითან შედარებით ექვსჯერ უფრო მეტი უნდა გადაესახად. მართო ეს ბარამოვაც საქმარისია, სხვაც ყველაფერსაც რომ თავი დაკანაბროთ, იმის გასათვალისწინებლად, თუ რამდენად მიიმი იყო ის ტვირთი, რომელიც მაშინ ყმაგასა და მიწის დამამუშავებელ მოსახლეობას ჰქონდათ საზიდრი, და რა საზიდელს მდგომარეობაში უნდა ყოფილიყვნენ ისინი ამის გამო ჩაძვირულნი“.

დაიშლება თუ არა „ქართული ოცნება“?

აი ეს იყო მთავარი კითხვა, რომელიც, ეს დღეებია, მოსვენებას უკარგავდა ქართულ პოლიტიკურ სპექტრს. უსაზღვრო ადამიანის ფანტაზია და, საერთოდ, გონებრივი შესაძლებლობები, ამიტომ ათასი რამ შეიძლება ივარაუდოს კაცმა: რომ მმართველ პარტიაში დაპირისპირება „ნაცმოდრობის“ ნისკვილზე დასახამს წყალს; რომ ეს ყველაფერი ბლეფია და ბიძინა ივანიშვილმა გადამწყვიტა, „ოცნებიდან“ გასული თავისი ხალხით ალტერნატიული პარტია შექმნას, ეკატერინასაც ხომ ერთი აუგი არ დასცდენია ოლიგარქზე; რომ ამჟამინდელ ხელისუფლებას წყალი შეუდგა და ეს ყველაფერი პოლიტიკური ველიდან მისი გაქრობის დასაწყისია... ასეა თუ ისე, ამდღერულ წყალში თევზის დაჭერას ახლა ბევრი შეეცდება და საზოგადოებასაც პოლიტიკოსებისგან საინტერესო სიურპრიზები ელოდება წინ. ერთადერთი კი, რასაც წყალი არ გაუვა და უდავოდ ჭეშმარიტებაა, არის ის, რომ, დიდი ხმაურისა და აურზაურის შემდეგ, 9 დეკატრის მიერ ინიცირებული კანონპროექტი პლენარულ სხდომაზე ჩავარდა, რომელსაც რამდენიმე დეპუტატის მიერ „ოცნების“ რიგების დატოვება მოჰყვა. უმრავლესობა ჯერ ლევან გოგიჩაიშვილმა დატოვა, შემდეგ მას უკან მიჰყვნენ ეკატერინა და გედი ფოფხაძე. ის, რომ „ქართული ოცნება“ პარლამენტში აღარ წარმოადგენს საკონსტიტუციო უმრავლესობას, ბეჯა ნაცვლიშვილის დამსახურებაა, რომელმაც საპენსიო საკითხთან შეუთანხმებლობის გამო პროტესტის ნიშნად ზურგი აქცია „ოცნებას“.

პარლამენტის თავჯდომარემ კი სხდომა მიატოვა... ერთი სიტყვით, „ოცნების“ უმრავლესობა იშლება და ამბობენ, „ქართული ოცნების“ ნაცვლად პარლამენტში სამი ფრაქცია შეიქმნებაო. ფრაქციის თავჯდომარე მამუკა მდინარაძემაც დაადასტურა, რომ იქნება ერთი მთავარი ფრაქცია „ქართული ოცნება“ და კიდევ ორი ფრაქცია დამატებით. უკვე მათ ჩამოყალიბებასა და მათ შესაძლო თავჯდომარეობაზეც საუბრობენ, მაგრამ ჩვენ აქ დავსვამთ ნერტილს და იმასდა გეტყვით, ჩვენი მკითხველო, რომ „ქვეყანას ფასი დაელო კიტრის... ხელიდან მიდის, მიდის და მიდის!“, რადგან, ისევე ოტია იოსელიანს დავესესხები, „კაცი არა ჩანს ამდღის მიდის“, ანუ ქვეყნის გულწრფელი გულშემატკივარი და ჭირისუფალი...
„საქართველოსთვის გარემე მტერს იმდენი არ დაუკლია, რამდენი ვნებაც მთავრებისა და დიდგვარიან აზნაურების თავგასულობამ, უგუნურმა ქვეყანამ და ქვეყნისა და ხალხის ღალატმა მიაყენა. ყოველი დიდი თემის მმართველი გამთავრების დაუშრეტელი პატივმოყვარეობის სენითა და ბორგნეულობით (მანიით) აღმოჩნდა შეპყრობილი. თითოეულს მათგანს საქართველოში გაბატონების იმედი ჰქონდა და დაუცხრომელი წადილი უღვიოდა გულში“, — ეს უკვე დავი ფრანკ ივანე წავახიშვილმა XV საუკუნის ისტორიული საკითხების შესწავლისას დაწერა; უკვე დავი, რადგან, თუ მთავრებისა და აზნაურების თავგასულობას პოლიტიკური პარტიების თავგასულობით ჩავანაცვლებთ, დადევანდებლობის ნათელ სურათს მივიღებთ. ვფიქრობთ, ნანყვტი დიდი მამულიშვილის ნარკვევიდან „ბრძოლა საქართველოში ბანგანსა და დასაძვინთვებულს ძალს შორის“ ჩვენს მკითხველებს დაინტერესებთ, რადგან „შინაური ბრძოლა“, რომელიც დღეს საქართველოში მიმდინარეობს, ნამდვილად აფერხებს ქვეყნის აღმშენებლობასა და განახლებას.

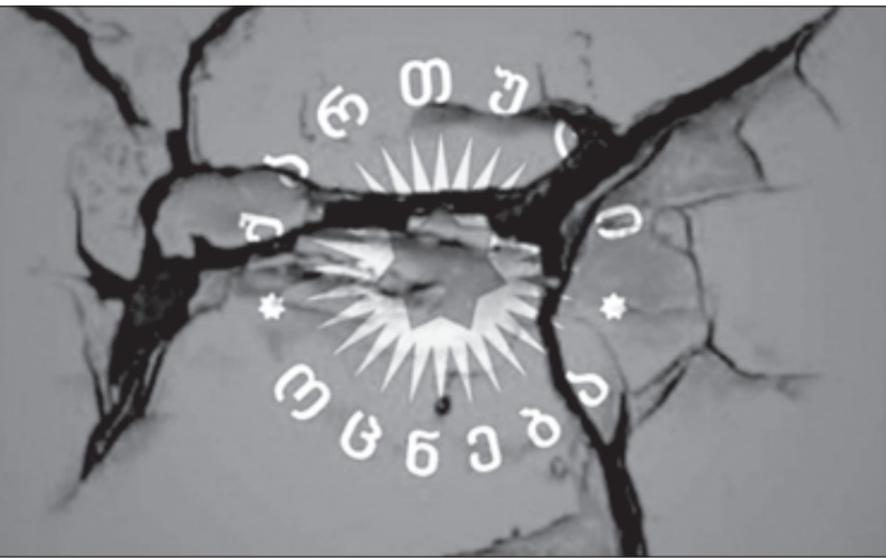
ალფანებლობითი მოღვაწეობისა და განახლების შეჩერება შინაური ბრძოლის გაფრთხილების გამო

XV საუკუნის უკვე ორმოციან-ორმოცდაათიან წლებიდან მოყოლებული შინაურობაში მეფე-მთავართა შორის ამტყკარის მსგავსად მოენყო: საქართველოს გამოკეთება შეაჩერა, არამედ თანდათანობით მას პოლიტიკური მთლიანობაც კი მოუსპო და სამამეფოდ და სამთავროებად აქცია. საქართველოსთვის გარემე მტერს იმდენი არ დაუკლია, რამდენი ვნებაც მთავრებისა და დიდგვარიან აზნაურების თავგასულობამ, უგუნურმა ქვეყანამ და ქვეყნისა და ხალხის ღალატმა მიაყენა. ყოველი დიდი თემის მმართველი გამთავრების დაუშრეტელი პატივმოყვარეობის სენითა და ბორგნეულობით (მანიით) აღმოჩნდა შეპყრობილი. თითოეულს მათგანს საქართველოში გაბატონების იმედი ჰქონდა და დაუცხრომელი წადილი უღვიოდა გულში.

საქართველოს პოლიტიკური მთლიანობის მოსპობის პოლემიური შედეგი

განკერძობა-გაბატონების გზაზე დამდგარი ყოველი მთავარი ცდილობდა, თავისი კარი საქართველოს სამეფო კარის მსგავსად მოენყო: სათანადო მოხელეები გაეჩინა და გარეგნული ბრწყინვალეობა მოეპოვა. ამრიგად, წინანდელი გაერთიანებული სრულიადი საქართველოს ერთი სხელმწიფო დარბაზის და სამეფო სასახლის და დარბაზის

რა შეიძლება იყოს შინაური ბრძოლისა და პოლიტიკური მთლიანობის დაშლის შედეგები

კარს მყოფი მოხელეების განსაზღვრული რიცხვის მაგიერ, ეხლა ქართველ ხალხს სამეფო და ამდენივე კარდარბაზი მრავალრიცხოვან მოხელეებითურთ უნდა შეენახა. ადვილი წარმოადგენია, თუ რამდენად მძიმე ტვირთად უნდა დასწოლოდა მას მთავრებისა და დიდებულ აზნაურების ქვეყნის დამღუპველი ეს პოლიტიკა.

საქართველოს გაღარიბება

ეკონომიურად განადგურებისა და მოსახლეობის ძალზე შემცირების გამო, საქართველო ქონებრივადაც გაღარიბდა. ეს გაღარიბების პროცესი XV საუკუნეში ამტყდარი შინაური ბრძოლისა და პოლიტიკური მთლიანობის დაშლის შედეგად უფრო გაძლიერდა. რამდენიმე ათეული წლების მანძილზეც კი მდგომარეობა იმდენად გაუარესდა, რომ, თუ გორგი მეფე, ალექსანდრეს ძე, მარტო თავის ასულს, რომელიც ბიზანტიის კეისარს უნდა მისთხოვებოდა, ყოველწლიურად 3 000 ოქროს ფულის ძღვევას ჰპირდებოდა, ბაგრატ VI-ის დროს მთელ სამეფო ხაზინასაც 16 000 დუკატის გამოღება უკვე ეძნელებოდა.

საქართველოს პოლიტიკური მთლიანობის დარღვევასა და სამ სამეფოსა და სამთავროების შექმნის შედეგად ხარჯები გადიდდა. სამ სამეფოდ და სამთავროებად დაყოფი-

სა და ქვეულს საქართველოს მესვეურთ ხარჯები თავიანთი სასახლე დარბაზებისა და კარის მოხელეთა შესანახავად არამცთუ არ შეჰმცირებიათ, არამედ უფრო მოემატათ კიდევც.

მოსახლეობის სოციალური განშრების პროცესი

ამავე ხანში დიდგვარიან აზნაურთა სოციალურს მდგომარეობაში, მათ ნიაღვივ თანდათანობით დიდი ცვლილება მოხდა. აზნაურთა ნოდება ამ ხანში უმალეს ნოდებრივ ფენას აღარ წარმოადგენდა, არამედ უკვე დიდებულნი ჩანან. ისინი დიდგვარიან აზნაურთა საგვარეულოების უფროს შტოს ეკუთვნოდნენ, „დიდგვართ თავადნი“ იყვნენ. მათი უფროსობა მარტო ხსენებაზე კი აღარ იყო დამოკიდებული, არამედ დიდს მოხელეობაზე, დიდებულებაზე დაც. როდესაც ამ დიდგვარიან აზნაურთა საგვარეულოების თავადთ თავიანთი აღზევების მემკვიდრეობით კუთვნილებად გადაქცევა შესძლეს, ამ დროითგან მოყოლებული თავადობა უკვე ნოდებრიობად იქცა და თავადობამ აზნაურთა ნოდებაზე უპირატესი მდგომარეობა მოიპოვა. ამრიგად, ტერმინი თავადი მოსახლეობის სოციალური განშრების (სოციალურ ფენებად დაყოფის პროცესი — რედ.)

უმალესი ნოდების წარმომადგენლის სახელად და ტერმინად გახდა. აზნაურთა ნოდების წიალიდან თავადობის წარმოშობის პროცესი XV საუკუნეში მიმდინარეობდა, მაგრამ საბოლოოდ მხოლოდ XVI საუკუნეში დამთავრდა.

შემოსავლის გადიდების ორგანიზაციული უზრუნველყოფა

ცხადია, რომ ამ ახალ სოციალურ ფენასაც და აზნაურთა ნოდებასაც, ისევე, როგორც მეფე-მთავრებს, თავიანთი ძალზე შეთხელებული სახსრების გადიდებაზე უნდა ეზრუნათ იმიტომ, რომ ახალ-აღზევებულ უფლებრივსა და სოციალურ მდგომარეობასაც მეტი ქონებრივი დონის ძიება სჭირდებოდა. მაშინდელ ვითარებაში მმართველსა და ზემდგომ ნრეებს ამ მიზნის მისაღწევად უპირველესად მშრომელი, გადასახადების გამომღები მოსახლეობის გამოყენების აზრი და ნადილი გაუჩნდათ.

სამეფო-სამთავროებისა და კერძო მესაკუთრეთა შეთხელებული ქონებრივი ავლა-დიდების გაძლიერება ან მუერნეობის გაინტენსივებით შეიძლება იქცა და თავადობამ აზნაურთა ნოდებაზე უპირატესი მდგომარეობა მოიპოვა. ამრიგად, ტერმინი თავადი მოსახლეობის სოციალური განშრების (სოციალურ ფენებად დაყოფის პროცესი — რედ.)

ნებაყოფლობით არ იკისრებდა. მეურნეობის გაინტენსივებისათვის მშვიდობიანი სამოქალაქო ყოფაცხოვრების პირობები და მოსახლეობის გამრავლება იყო საჭირო, რაც ამ ხანში არც არსებობდა და არც იყო შესაძლებელი, ამიტომაც მეორე საშუალება იქმნა გამოყენებული.

მზრუნველი ხალხის მდგომარეობის გაუარესება

იძულებითი უფლების გასაძლიერებლად სოციალური ურთიერთობის შეცვლა იყო აუცილებელი საჭირო. ამიტომაც სოციალურ ურთიერთობაში XV საუკუნის განმავლობაში საქართველოში, წინანდელთან შედარებით, ახალი მოვლენა ჩნდება. X საუკუნის მეორე ნახევრიდან მოყოლებული XVI საუკუნემდე საქართველოში პატრონყმობა გვეხვედა მხოლოდ; სოციალური ურთიერთობის ამ მოვლენის ერთს წარმომადგენელს პატრონი ეწოდებოდა, მეორეს — ყმა. ხოლო პატრონის სახელი მთელი იმ ხუთი საუკუნის განმავლობაში წერილობითს ძეგლებში არსად გვეხვედა. პატრონი მხოლოდ XVI საუკუნიდან ჩნდება, ამიტომაც ამ წინა საუკუნეების განმავლობაში პატრონყმობის სახელიც არ მოგვეპოვება და ეს გარემოება ცხადყოფს, რომ პატრონყმობაზე დამყარებული ურთიერთობა მაშინ ჯერ არ იყო ჩამოყალიბებული.

ბატონყმობის წარმოშობი საფუძველი

ამ ორი სოციალური ურთიერთობის გამოხატვლი ტერმინის — პატრონყმობისა და ბატონყმობის ერთმანეთთან შედარება ცხადყოფს, რომ ურთიერთობაში მომხდარი ცვლილების უმთავრესი წარმომადგენელი ამ ურთიერთობის პირველი მონაწილე პატრონი უნდა ყოფილიყო: წინანდელი პატრონი ყმას პატრონად კი აღარ მოეწონა, არამედ ბატონად. ხოლო, რაკი პატრონი ძირითადად მზრუნველისა და მხოლოდ შემდეგში მესაკუთრის აღმნიშვნელი იყო და ასეთივე მნიშვნელობა ამ ტერმინს შემდეგშიც შეჰრჩა, ბატონი კი უმთავრესად მზრუნველობის ცნების გამოხატვლად იქცა, ეს გარემოება აშუღავნებს, რომ პატრონყმობისაგან წარმომდგარი ბატონყმობა სწორედ პატრონისაგან ყმის უფლების შეზღუდვითა და მასზე მზრუნველობის უფლების ხელში ჩაგდებათ წარმოიშვა. XIV საუკუნის სოციალურ ვითარებაში მომხდარი ცვლილებამ, როგორც თავის ადგილას აღნიშნული იყო, გლახობა და ყმების უფლებრივი მდგომარეობა ძალზე გააუარესა. ეს პროცესი

«ეკონომიურად განადგურებისა და მოსახლეობის ძალზე შეშრების გამო, საქართველო ქონებრივად გაღარიბდა. ეს გაღარიბების პროცესი XV საუკუნეში ამტყდარი შინაური ბრძოლისა და პოლიტიკური მთლიანობის დაშლის შედეგად უფრო გაძლიერდა»

„ადამიანის ეპონისტურმა ბრძნობამ და მსოფლიო პირად გადაარჩინა-კეთილდღეობაზე ზრუნვამ სძლია და თემოზრისმა განაპრობა მათ სახელმწიფოებრივისა და ეროვნული მთლიანობის შეგნებას აჯობა“.

XV საუკუნეში არც შენე-რებულა და არც შენე-ლებულა, არამედ თანდათან უფრო გამწვავდა და ბოლოს ბატონყმობით დამთავრდა.

გადასახად-გამოსაღებების გადიდება და მუროველი ხალხის და ყმათა მიმართ ეპონისტური მდგომარეობა

ყმების მართვით უფლებების შეზღუდვა ვერც სამეფო სამთავროებისა და ვერც კერძო მესაკუთრე „ბატონების“ ქონებრივ მდგომარეობას, რასაკვირველია, ვერ გააუმჯობესებდა: შემოსავალს საგრძნობლად მაინც ვერ გაუდიდებდა. ამიტომ მეტი შემოსავლის მიზნად რაიმე სხვა საშუალება იყო საჭირო. ჩვეულებრივ ასეთ საშუალებად ან ახალი გადასახადების შემოღება, ან და ძველის გადიდება იყო და არის ხოლმე მიღებული. ქართულ საფინანსო პოლიტიკის იმდროინდელს არც მსგავსებულა კერძო შემოსავლებს ამოვიღოთ დასახული მიზნის მიღწევა არ უცდიათ, არამედ სულ სხვა გამოყენებით: ამის მაგიერ მათ საზომ-საწყაოები გაუდიდებიათ. რაკი სულადი გადასახადები, მარცვლეულისა და ღვინის მოსავალზე, კაბინითა (=კოდს) და კოკით იყო განსაზღვრული, თუნდაც რომ გადასახადების ნორმები პურისა, ქრთლისა და ქერის ისევე როგორც ღვინის გამო-საღებზე ძველებზე უფრო და-რწმუნებული იყო, რაკი სა-ზომ-საწყაო გადიდება იყო, გადასახადები სამეფო და სამთავრო საღარიბესაცა და ყმათა მფლობელ კერძო მემამულეებსაც, ცხადია, წინა-დელზე მეტი შეუვიდოდათ.

ექვსჯერ იყო გადიდება. მაშასადამე, მშრომელ ხალხსაც ამ დროს სულადი გადასახადები წინადადებით შედარებით ექვსჯერ უფრო მეტი უნდა გადაეხადა. მარტო ეს გარემოებაც საკმარისია, სხვას ყველაფერსაც რომ თავი დაეხანებოთ, იმის გასათვალისწინებლად, თუ რამდენად მიიმე იყო ის ტვირთი, რომელიც მაშინ ყმებსა და მინის დამამუშავებელ მოსახლეობას ჰქონდათ საზიდი, და რა საშინელს მდგომარეობაში უნდა ყოფილიყვნენ ისინი ამის გამო ჩაცვივდნენ.

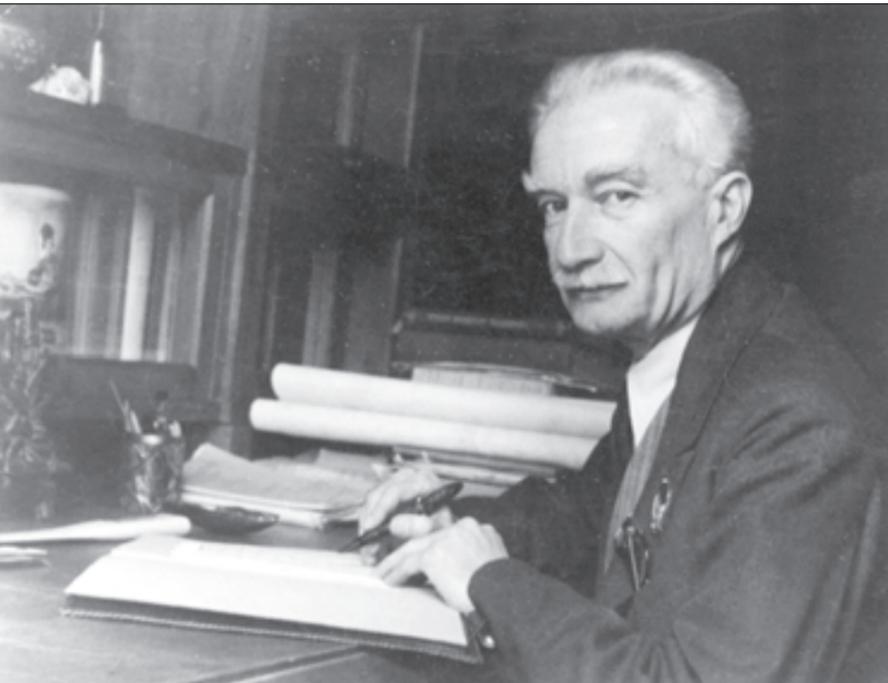
რასაკვირველია, წინააღმდეგობის გაუწევლივ, ყმები თავიანთ ასეთს დატვირთულობას ვერ შეურიგდებოდნენ და ბრძოლაც, უეჭველია, იქნებოდა, მაგრამ, იმდროინდელი გადარჩენილი ძეგლების სიმცირის გამო, ცნობები ამის შესახებ არ მოგვეპოვება. მაინც ზოგიერთი მაშინდელი საბუთებიდანაც ჩანს, რომ მომავალში საზომების მებატონეთაგან თვითნებურად გადიდების საშიშროების თავიდან ასაცილებლად ყმებს მათთვის წერილობით ვალდებულება ჩამოურთმევიათ საზომების გამოუცვლელი-სა და გაუდიდებლობის შესახებ. ეს მაინც, უეჭველია, ამ ნიადაგზე ამტყდარი უკმაყოფილებისა და წინააღმდეგობის ანარეკლია.

საქართველოს ეპონისტური დაქვეითება: ფულის გაზრდასა და ალემბიცემობის შემცირება

ყველა ზემოაღნიშნული გარემოების გამო, ცხადია, რომ მაშინდელს საქართველოში მოსახლეობის ქონებრივ-კულტურულ დაქვეითებასთან დაკავშირებით მისი წყაფვით და მყიდველობითი ძალაც საგრძნობლად შემცირებულიყო. ამის გამო, რასაკვირველია, ალემბიცემობაც უნდა დაქვეითებული ყოფილიყო. საგარეო ვაჭრობა, როგორც მოსალოდნელი იყო, მაღალ დაკნინდა. შინაგანი ალემბიცემობაც სახარბილოს ცოტახლა შეიცავდა.

მართალია, როგორც უკანასკნელი ათეულის წლების მონაპოვარ განძებმა ცხადყო, ფულის მოჭრა საქართველოში, იმდროინდელი საშინელი ეკონომიური ვითარებისა და მიუხედავად, თურმე მაინც მთელი XV საუკუნის განმავლობაში არ შეჩერებულა. ეს გარემოება მაინც ფრიად საყურადღებო გარემოებაა, რათა საქართველოს დაქვეითებული სახელმწიფოებრივობისა და ქართველი ხალხის მაინც ეკონომიური ბრძოლის უნარსა და კულტურულ ცხოვრების მონაპოვარა შენარჩუნების ნებისყოფას ცხადად ამჟღავნებს. მაგრამ მაშინდელი საბუთებიდან ჩანს, რომ ლითონის ფული უმთავრესად ბარად და ქალაქებსა თუ სხვა საეჭრო ცენტრებსა და შარაგზების მახლობლად მდებარე ადგილებში ყოფილა გავრცელებული; სხვა მოშორებულ

«სახელმწიფოებრივი ძლიერების ძველი მარაგის მდიდარმა მემკვიდრეობამ და ქართული ხალხის განთქმულმა მამასობამ საქართველოს პოლიტიკური დაქინების ხანაში მას საქართველოს ურთიერთობაში წინააღმდეგი და პატივისცემა შეუნარჩუნა»

„პოლიტიკურად დანაწილებული და სამხედრო თვალსაზრისით დასუსტებული, ორს ძლიერს, მტრულად განწყობილ, მაშინდელს სახელმწიფოს შუამდგომლობის საჭიროებას ნარმოადგენდა: ძველი მამასობის თითქმის გონიერება დაკარგეს და თავიანთი ძველისა და პირადს კეთილდღეობასაც თავიანთივე მოქმედებით აცლიდნენ ნიადაგს“

თემებში კი ფული იშვიათი იყო და იქ ვაჭრობა სულადობაზე, გაცვლა-გამოცვლის წესით უნარმობით. ამასთანავე XV საუკუნეში მოჭრილი ვერცხლის ფული მეტად მდარე ღირსებისა და მცირე ზომისა იყო. მისი ეს თვისებებიც მაშინდელი საქართველოს გაღარიბება-დაქვეითებისთვის დამახასიათებელია. კონსტანტინეპოლის ოსმალთაგან დაპყრობამ და დასავლეთის ზღვის სავაჭრო გზის შეკერამ ევროპასთან ალმოსავლეთის ვაჭრობისა და მიმოსვლის გზების და ცენტრების შავი ზღვის ჩრდილო სანაპიროების ნავთსადგურებში გადატანამაც ხომ საქართველოს ისედაც სავალოლო მდგომარეობა საბედისწერო გახადა...

საქართველოს კულტურული დაქვეითების ნიშნები

პოლიტიკურად დანაწილებული და სამხედრო თვალსაზრისით დასუსტებული, ორს ძლიერს, მტრულად განწყობილ, მაშინდელს სახელმწიფოს შუამდგომლობის საჭიროებას ნარმოადგენდა: ძველი მამასობის თითქმის გონიერება დაკარგეს და თავიანთი ძველისა და პირადს კეთილდღეობასაც თავიანთივე მოქმედებით აცლიდნენ ნიადაგს.

ადამიანის ეგოისტურმა გრძობამა და მხოლოდ პირად გადაარჩინა-კეთილდღეობაზე ზრუნვამ სძლია და თემობრივმა განკერძობებამაც სახელმწიფოებრივისა და ეროვნული მთლიანობის შეგნებას აჯობა.

მაშინდელი საქართველოს კულტურული დაქვეითების მთელი სიღრმე იმაშიც ნათლად მოჩანს, რომ XV საუკუნისა და უფრო ადრინდელი ხელნაწერებში წერისაცა და მართლწერის დიდი უციცობაა საგრძნობი: ზოგიერთს მაშინდელს უცხოეთში გამგზავრებულს პირსაც კი თავისი სახე-ისა და გვარის სწორად დაწერაც კი ალარ შესძლებია. რა გასაკვირველია, რომ ასეთ პირობებში ამ საერთო კულტურული დაქვეითების წყალობით ქართველი მხატვრული და საისტორიო მწერლობაც დადუმებული იყო. ეს კი არ არის გასაკვირველი, არამედ უფრო ის გარემოება, რომ, ამ ჯოჯობით, თური პირობებისა და მიუხედავად, ქართველი ხალხი არ დაიღუპა და მამასობის ცდილობდა, მაშინდელს სახელმწიფოს შუამდგომლობის საჭიროებას ნარმოადგენდა: ძველი მამასობის თითქმის გონიერება დაკარგეს და თავიანთი ძველისა და პირადს კეთილდღეობასაც თავიანთივე მოქმედებით აცლიდნენ ნიადაგს.

თუნდაც ულუმბოს ეკლესიის სარწმუნოებრივი და საერო შინაარსის იმდროინდელი კედლის მხატვრობისა და ალექსანდრე I დიდის ბრძანებით გაკეთებული ნაქები სურათებით შემკული დიდი ოქროს ჯვარის დასახელებაც კმარა, რომელიც მათ შემქმნელ ხელოვანთა იშვიათი ნიჭსა და თავისი დარგის მაღალ ცოდნას უცილობლად ცხადყოფს.

ქართველთა მდგომარეობა უცხო ქვეყნებში

იგივე უნდა ითქვას საქართველოს იმდროინდელს საგარეო მდგომარეობაზე. ყველა იმის შემდგომ, რაც საქართველოს გარეშე და შინაური მტრული დაქვეითების XIII საუკუნიდან მოყოლებული გამოვლილი ჰქონდა, მისი სამხედრო ძლიერების შესუსტება და სახელმწიფოებრივის დაკნინება ბუნებრივად შედეგად ნარმოადგენს და ესეც, აგრეთვე, ნათლად მოჩანს, რასაკვირველია, განმაცვიფრებელი არ არის. პირიქით, გასაკვირველია, რომ ასე დაქვეითებულ-დაკნინებულმა საქართველომ შეინარჩუნა მაინც საერთაშორისო დამოკიდებულებაში ზოგიერთ დარგებში მაშინაც ყოფილან კიდევ ისეთი ნარმოადგენლები, რომელთაც თავიანთი მაღალხარისხიანი შემოქმედების ნიმუშები დაავიციეს. ამის დასაბამებლად

თვალთა მავნებელი მდგომარეობა უცხო ქვეყნებში კარგად არის აღგებ-დილი და იმითავე ირკვევა, რომ ამ ხანაშიც და ისეთ შორულ ქვეყნებშიც, როგორც საქართველოსთვის ეგვიპტე და ალექსანდრე იყო, ქართველებს პატივისცემით ეახრობდნენ და ყველა ის უპირატესობა, რომელიც ახლანდელი წინააღმდეგობით, შეუნარჩუნებიათ. ბართლომე დე სალიანიგო მოგვითხრობს: იერუსალიმში სალოცავად მისვლის დროს ქართველები საზეიმოდ მორთულ-მოკაზმულ ცხენებსა და აქლემებზე სხედნ და გაშლილ-აფრიანული ეროვნული დროშებით თავისუფლად შედიოდნენ ქალაქში და სხვებით სულტანს ამისათვის დაწესებულს გადასახადს არ აძლევდნო. სალიანიგო ამასთანავე უმატებს, რომ ეგვიპტისა და ოსმალეთის სულტანებს ქართველებისა ეშინიათ.

დაცულია იმდროინდელი არაბული საბუთიც, რომლითაც ეგვიპტის მამლუკებს განკარგულება ჰქონდათ გაქმეული და ქართველთა იერუსალიმის ჯვარის მონასტრის უზრუნველყოფად საგანგებო არაბი იმდროინდელი წული. ის ვალდებული იყო, საქართველოდან მომავალ მლოცავებს ალაპივე (ალეპოში) აღმზვედროდა, იქიდან იერუსალიმამდის მიეცილებინა და უკან გაბრუნებისას ისევ ნავთსადგურამდე გამოჰყოლოდა. XV საუკუნის მეორე, უკვე სომხური ცნობაც მოგვეპოვება, რომელშიც ქართველთა პოლიტიკური გავლენის მთელი ძალა, აგრეთვე, ნათლად მოჩანს. რა თქმა უნდა, ყველა ესეც უმთავრესად წარსული საუკუნეების საქართველოს სახელმწიფოებრიობის ანარეკლს ნარმოადგენდა. თავის ადგილას, გიორგი V ბრწყინვალის მეფობაში, უკვე გვექნება აღნიშნული, რომ საქართველოს საბარკო მდგომარეობა და წინააღმდეგი უპირატესობანიც სწორად განააღებინა. სახელმწიფოებრივი ძლიერების ძველი მარაგის მდიდარმა მემკვიდრეობამ და ქართული ხალხის განთქმულმა მამასობამ საქართველოს პოლიტიკური დაქინების ხანაში მას საქართველოს ურთიერთობაში წინააღმდეგი და პატივისცემა შეუნარჩუნა.

ივანე ჯავახიშვილი რუბრიკას უძღვება დარჯან ანდრიაძე

**ეს არის
პირველი**

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აღვსილნი არიან ყოველგვარი უსამართლოებით, ბოროტებით, ანგარებითა და სიავით, სავსენი შურიტ, მკვლელობით, შუღლიტ, ვერაბობით, უხეობითა და მახუზარობით. ცილისმნამებელნი, ღვთის მოძულენი, შეურაცხყოფელნი, ამპარტავენნი, მკვეხარნი, ბოროტგამზარახველნი, მშობლების შრინი.

(მოციქულ პავლეს წერილი რომელთა მიმართ, 1,29-30)

სიჩხვილი ვერ აიტანა და თავი მოიკლა

შოტლანდია: 2 შვილის 27 წლის დედამ ჯენა ჯონსონმა თავი მოიკლა მას შემდეგ, რაც იგი კოლექტიურად გააუპატიურეს, — იუწყება ბრიტანული ტაბლოიდი The Sun.

დანაშაული შარშან დეკემბერში მოხდა. ახალგაზრდა დედა ნარკოტიკებით გააბრუნეს, შემდეგ კი „წრეზე დაატარა“ — მოძალადეებმა რიგობით გააუპატიურეს მისი სახლში. ეს მოხდა ჰაილენდის ოლქის ჩრდილოეთ სანაპიროზე მდებარე ქალაქ თარსოში. ეს შემზარავი ამბავი ქალმა მხოლოდ თავის უახლოეს ნათესავებს გაანდო. პოლიციისთვის არ მიუმართავს, — მოძალადეები დაემუქრნენ, რომ აქტის ვიდეორანაწერს სოცქსელებში გაავრცელებდნენ, თუ ინფორმაცია პოლიციელების ხელში აღმოჩნდებოდა.

„ვერ გეტყვი, ეს იყო შანტაჟი თუ ბოროტმოქმედნი მხოლოდ დასცინოდნენ მას, მაგრამ ჯენი გადაირია, შეეშინდა, რომ დაკარგავდა თავის შვილებს, რომლებსთი-

საც თავშენიერი იყო, — უთხრა ჟურნალისტებს გარდაცვლილის დამ ქელსი ჯონსონმა, — ზენოლას ვერ გაუძლო და თავი მოიკლა“.

მეგობრებმა სამართალდამცველებს მოძალადეების გვარები აცნობეს. გაირკვა, რომ ისინი ადრეც იყვნენ შემწნეული სხვადასხვა სახის დანაშაულში.

„პოლიციაში გვაცნობეს, რომ ვერავითარი ვიდეორანაწერს ვერ იპოვეს. ვერ „გახსენეს“ ჯენის ტელეფონი, რადგან ვერ გაშიფრეს პინკოდი“, — თქვა ქელსიმ.

„იძულებული ვიყავი, დამესაფლავებინა ჩემი შვილი მისი დაბადების დღიდან ორი კვირის შემდეგ. ჩვენი ცხოვრება უწინდელი აღარ იქნება, გამოცარიელდა“, — განაცხადა გაუბედურებულმა დედამ.

ვნებაუცხვარი «ბუღდოგი» დააპატიმრეს

დიდ ბრიტანეთში 38 წლის პოლიციელმა პიტერ დრამონდმა, რომელიც ანტიტერორისტული ქვედანაყოფის თანამშრომელია, გააუპატიურა 14 წლის მოსწავლე გოგონა, — იუწყება ტაბლოიდი The Sun.

პოლიციელის მეტსახელია „ბუღდოგი“.

დანაშაული „ბუღდოგმა“ 2017 წლის ნოემბერში ჩაიდინა. საქმის მასალებიდან ირკვევა, რომ იგი გოგონას ოთახში ფანჯრიდან გადაძვრა და მხეცურად გააუპატიურა. მშობლები იმ დროს შინ არ იყვნენ. შემინებულ და გაოგნებულ გოგონას მომხდარის შესახებ არაფერი უთქვამს, მაგრამ ახლობლებმა შეამჩნიეს, რომ ხასიათი შეეცვალა. ერთი თვის შემდეგაც პოლიციელმა იგივე გაიმეორა. ამჯერად გო-

გონამ ხმა ამოიღო და მშობლებს გაანდო თავისი უბედურება. დედამამ პოლიციას მიმართა.

2017 წლის დეკემბერში „ბუღდოგი“ დააპატიმრეს, საქმის გამოძიება ახლახან დასრულდა. სამართალში მიცემულმა დაადასტურა, რომ სექსუალურ ურთიერთობას მართლაც ჰქონდა ადგილი, მაგრამ ურთიერთთანხმობით და დაზარალებულმა თითქოს უთხრა მოძალადეს, რომ 17 წლისა იყო. გოგონა უარყოფს. პოლიციელი ამბობს, რომ სექსუალური კონტაქტის შემდეგ მან გოგონას „საჩუქარი“ მიართვა, ანგარიშზე 30 ფუნტი გადაურიცხა. ამ ფულით გოგონამ ახალი ფეხსაცმელი იყიდა, რაც, მამაკაცის აზრით, ადასტურებს, რომ ძალადობას ადგილი არ ჰქონია.

ნეოლიბერალური შენეობა

ქალბატონმა ახალგაზრდა კახი გააუპატიურა

თურმე ასეც შეიძლება მოხდეს! შოტლანდიის ქალაქ გლაზგოს მკვიდრ 40 წლის ქალბატონს „შემოეხარჯა“ 27 წლის ახალგაზრდა კაცი ცოტა უცნაურ სიტუაციაში, — იუწყება ბრიტანული ტაბლოიდი The Sun. ქალს პატიმრობა ემუქრება.

გაზეთი წერს, რომ ინციდენტი 2016 წელს მოხდა, მაგრამ საქმემ მხოლოდ ახლა მიანდინა სასამართლომდე.

ორი შვილის დედამ და მისმა მსხვერპლმა ერთმანეთი სასიამოვნო შეკრებაზე გაიცნეს. რამდენიმე საათის შემდეგ კი გვარინად შეზარხოშებულნი ერთ-ერთი მეგობრის ბინაში განცალკევდნენ. კაცს უმაღლე ჩაეძინა. ქალმა კი დრო იხელთა და მძინარეს სახლში ჩაუფორდა. შემდეგ რაც მოხდა ამ „ორთაბრძო-

ლის“ დროს, ორივეს თავისი ვერსია აქვს. ქალი აცხადებს, რომ იყო ორმხრივი თანხმობა, კაცი საინაღმდეგოს ამტკიცებს.

ქალბატონის ვერსიით, „მან (კაცმა) აიღო ტელეფონი და დარეკა — ტაქსი უნდა გამოვიძახო, შინ უნდა წავიდეთ“. აღელვებული იყო და პანიკას ჰყავდა შეპყრობილი. ეშინოდა, რომ მისი საცოლე შეიტყობდა ლალატის ამბავს. ვურჩიე საცოლისთვის მოეთხოო სიმართლე ან არაფერი ეთქვა“.

კაცის ვერსიით, იგი მთვრალი იყო და ვერ არკვევდა, რაც ხდებოდა მის თავს.

სიმართლეს შოტლანდიის უდიდესი ქალაქის — გლაზგოს სასამართლო გაარკვევს.

«მიგრაციული კრიზისის» ლოგიკური შედეგი

რეგიონული გამოცემა Passauer Nere Presse იუწყება, რომ შარშან ივლისში ავღანელმა მიგრანტებმა ბავარიის ქალაქ აუგსბურგში 15 წლის ქალიშვილი გააუპატიურეს.

ეს ისტორია ზემოთ მოთხრობილ ისტორიას ჰგავს: ქალიშვილი შემთხვევით გაცნობილ მიგრანტებს ლტოლვილებისთვის განკუთვნილ საერთო საცხოვრებელში ეწვია, სადაც (შესაძლოა, არცთუ ნებაყოფლობით) მოიხმარა ნარკოტიკები. მოგვიანებით იგი ნახევრად უგონო მდგომარეობაში მყოფი და მიყენებული ძალადობის ნიშნებით გამვლულმა ქუჩაში იპოვეს და საავადმყოფოში მიიყვანეს.

პოლიციამ ჩაატარა „ბიოლოგიური ნიმუშების“ დნმ-ის ურთულესი ექსპერტიზა და შარშან, 12 დეკემბერს, ამ ექსპერტიზის შედეგების საფუძველზე დააკავეს გაუპატიურების მონაწილეები. ისინი შუა აღმოსავლეთიდან არიან, მათი ასაკი 18-დან 20 წლამდეა.

ამბობენ, ამ ბანდის მსხვერპლი მარტო

ეს გოგო არ არის, სხვებიც უნდა იყვნენო. ამ შემთხვევის დეტალებს, ისევე, როგორც დაზარალებულის და დამნაშავეთა ვინაობას, ტრადიციულად არ აცხადებენ ბავშვთა პერსონალური მონაცემების დაცვის მოტივით.

„მიგრაციული კრიზისი“ გერმანიაში მიგრანტების ჩამოთესვის შემდეგ დაიწყო. ამ ანომალიის ნიშანდღე გამოდის 2013 წელს ჩამოყალიბებული არასისტემური პარტია „ალტერნატივა გერმანიისთვის“, რომელმაც 2017 წლის ბუნდესტაგის არჩევნებში სენსაციური მესამე ადგილი დაიკავა.

ახლოდგოსავლეთელმა მიგრანტებმა ფინეთში თავი აიხვეს

ჯგუფური გაუპატიურების ეს ფაქტი ფინეთის ქალაქ ლუში მოხდა. სამართალდამცველთა მონაცემებით, მიგრანტებმა 15 და 17 წლის გოგონებზე იძალადეს. დანაშაული გასული კვირის უქმედებებში ერთ-ერთ კერძო ბინაში მოხდა. ცხელ კვალზე მხოლოდ ერთი დამნაშავეს დაკავება შეძლეს: „ეს უცხოელი წლების განმავლობაში ცხოვრობდა ფინეთში“, — აღნიშნავენ სამართალდამც-

ველები. ამ ქალაქში უკვე 9 ასეთი შემთხვევა აღირიცხა. ახლახან კი გაუპატიურება ფინეთის დედაქალაქ ჰელსინკიში მოხდა. დამნაშავეთა უმეტესობა ქვეყანაში ახლო აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთ აფრიკიდან ჩავიდა. გაირკვა, რომ მოძალადეთაგან ზოგიერთს უკვე მიღებული აქვს ფინეთის მოქალაქეობა. ამ სახის დანაშაულების გამოძიება გრძელდება.

„ვფიქრობ, მთელმა ქვეყანამ უნდა იცოდეს, ამ შესაძლო მოვლენების შესახებ... ქალას არ დავიშურებ, რათა გავარკვიო ის მიზეზები, რომლებიც ამოძრავებდა იუსტიციის სამინისტროსა და გამომძიების ფედერალურ ბიუროს პრეზიდენტ ტრამპის წინააღმდეგ“, — განაცხადა ბრემმა პროგრამა FACE THE NATIONAL-ის ეთერში. ამ განცხადებით სენატორი მას შემდეგ გამოვიდა, რაც გამომძიების ფედერალური ბიუროს დირექტორის მოადგილე ენდრიუ მაკეიბმა აღიარა, რომ აშშ-ის გენერალური პროკურორის მოადგილე როდ როზენსტაინთან ერთად განიხილავდა ტრამპის გადაყენების საკითხს კონსტიტუციის 25-ე შესწორების საფუძველზე. ცნობილი შეიქნა, აგრეთვე, რომ როზენსტაინი მალე დატოვებს იუსტიციის სამინისტროს და კავებულ თანამდებობას. ექსპერტების აზრით, ტრამპის მთავრობაში დღემდე მუშაობენ მოხელეები, რომლებიც ბარაკ ობამასგან მემკვიდრეობით მიიღეს, და რომლებიც მზად არ არიან, მხარი დაუჭირონ რესპუბლიკელების პოლიტიკურ კურსს.

გამომწვევი ბრალდება

აშშ-ში აპირებენ, დაიწყონ საქმის გამოკვლევა იუსტიციის სამინისტროსა და გამომძიების ფედერალური ბიუროს თანამშრომელთა წინააღმდეგ, რომლებსაც განზრახული ჰქონდათ „ბიუროკრატიული გადატრიალება“ და აშშ-ის პრეზიდენტობიდან დონალდ ტრამპის ჩამოცილება. ეს განაცხადა აშშ-ის სენატის იურიდიული კომიტეტის ხელმძღვანელმა, რესპუბლიკელმა ლინდსი გრემმა.

გამომძიების ფედერალური ბიუროს დირექტორის მოადგილე ენდრიუ მაკეიბმა აღიარა, რომ აშშ-ის გენერალური პროკურორის მოადგილე როდ როზენსტაინთან ერთად განიხილავდა ტრამპის გადაყენების საკითხს კონსტიტუციის 25-ე შესწორების საფუძველზე. ცნობილი შეიქნა, აგრეთვე, რომ როზენსტაინი მალე დატოვებს იუსტიციის სამინისტროს და კავებულ თანამდებობას. ექსპერტების აზრით, ტრამპის მთავრობაში დღემდე მუშაობენ მოხელეები, რომლებიც ბარაკ ობამასგან მემკვიდრეობით მიიღეს, და რომლებიც მზად არ არიან, მხარი დაუჭირონ რესპუბლიკელების პოლიტიკურ კურსს.

ამ საკითხზე ტელეარხი CBS-ის ეთერში სენატის იურიდიული კომიტეტის თავმჯდომარე ლინდსი გრემმა ილაპარაკა. „ვფიქრობ, მთელმა ქვეყანამ უნდა იცოდეს ამ შესაძლო მოვლენების შესახებ... ქალას არ დავიშურებ, რათა გავარკვიო ის მიზეზები, რომლებიც ამოძრავებდა იუსტიციის სამინისტროსა და გამომძიების ფედერალურ ბიუროს პრეზიდენტ ტრამპის წინააღმდეგ“, — განაცხადა გრემმა პროგრამა Face the National-ის ეთერში.

ამ განცხადებით სენატორი მას შემდეგ გამოვიდა, რაც გამომძიების ფედერალური ბიუროს დირექტორის მოადგილე ენდრიუ მაკეიბმა ტელეეთერში ილაპარაკა გენერალური პროკურორის მოადგილე როდ როზენსტაინთან ერთად ტრამპის წინააღმდეგ კონსტიტუციის 25-ე შესწორების შესაძლო ამოქმედების შესახებ. მაკეიბის თქმით, როზენსტაინმა დაასახელა მინისტრთა კაბინეტის წევრებისა და უწყებათა ხელმძღვანელების სავარაუდო რაოდენობა, რომლებიც მზარს დაუჭერენ აღნიშნულ ინიციატივას.

სენატორმა გრემმა თქვა, რომ მისი, როგორც იურიდიული კომიტეტის თავმჯდომარის, უფლებამოსილება საშუალებას აძლევს, დაიწყოს გამოკვლევა „ბიუროკრატიული გადატრიალების“ მცდელობის ფაქტზე და აიძულოს მაკეიბი და როზენსტაინი, მისცენ ჩვენება ფიცის ქვეშ. „ჩვენ შევითვალთ, რა მოხდა სინამდვილეში. ამის ერთადერთი საშუალებაა, გამოვიძიოთ ეს ადამიანები დასავლეთსა და დასავლეთში, მათგან რომელი ლაპარაკობს სიმართლეს, რადგან ბრალდება გამაგნებელია“, — დასძინა ლინდსი გრემმა.

ამერიკული მედია იუწყება, რომ როზენსტაინი, რომელიც იუსტიციის სამინისტროში აშშ-ის პრეზიდენტის არჩევნებში რუსეთის ფედერაციის შესაძლო ჩარევის საკითხს კურირებს, მარტში დატოვებს დაკავებულ თანამდებობას.

ცოტა ხნის წინათ უწყების ხელმძღვანელი შეიცვალა — იუსტიციის მინისტრი უილიამ ბარო გახდა.

რესპუბლიკელების პასუხი

გამომწვევა, რომლის შესახებაც განაცხადა გრემმა, ერთი მხრივ, შეიძლება შევაფასოთ, როგორც რესპუბლიკელების პასუხი დემოკრატების ნაბიჯებზე, რომლებსაც ისინი წლების განმავლობაში დგამენ აშშ-ის პრეზიდენტის არჩევნებში „რუსული კვალისა“ და მოსკოვთან ტრამპის შესაძლო „კავშირის“ გამოძიების პროცესში.

კონსტიტუციის 25-ე შესწორება იძლევა პრეზიდენტის გადაყენების შესაძლებლობას იმ შემთხვევაში, თუ ვიცავრეზიდენტი და მინისტრთა კაბინეტის შემადგენლობის უმრავლესობა მიიჩნევს, რომ პრეზიდენტს აღარ ძალუძს დაკისრებული მოვალეობის შესრულება, მაგალითად, ფიზიკური ან სულიერი აპლილოზის გამო.

ამ ნორმის ამოქმედების შესახებ პირველად ალაპარაკდნენ შარშან, სექტემბერში, როცა გაზეთ „ნიუ იორკ თაიმსში“ გამოქვეყნდა ანონიმური (სარედაქციო!) წერილი სათაურით „მე — ტრამპის ადმინისტრაციის შიგნით წინააღმდეგობის წევრი“, რომლის ავტორად ასახელებდნენ თეთრი სახლის ადმინისტრაციის მაღალი თანამდებობის მოხელეს. წერილის ავტორი ამტკიცებდა, რომ მინისტრთა კაბინეტის წევრთა შორის არიან გავლენიანი ფუნქციონერები, რომლებიც მზად არიან, გამოიყენონ აღნიშნული შესწორება, რათა გადააყენონ ტრამპი იმპიჩმენტის აუთოქმედებლად.

რამდენიმე კვირის შემდეგ „ნიუ იორკ თაიმსმა“ და „ვაშინგტონ პოსტმა“ გაავრცელეს ინფორმაცია, რომლის თანახმად, აშშ-ის გენერალური პროკურორის მოადგილე როზენსტაინმა 2017 წელს თითქოს წამოაყენა წინადადება, ფარულად ჩაენერათ დონალდ ტრამპის საუბრები. იგი ვარაუდობდა, რომ ასე შეძლებდა, დაემტკიცებინა პრეზიდენტის ქმედუწიარობა, რომელიც პრეზიდენტის გადაყენების საფუძველი გახდებოდა. როზენსტაინი ამ ბრალდებას უარყოფს. გამომძიების ფედერალური ბიუროს უფროსის ყოფილი მოადგილე მაკეიბი აცხადებს, რომ ამ თემაზე საუბარი როზენსტაინთან მართლაც ჰქონდა.

მედიკონიკური მიზეზები

ტრამპის გარემოცვასა და მთავრობაში არის მოხელეების მთელი სექტორი, რომელიც მის წინააღმდეგ მუშაობს. ისინი ამერიკის სახელისუფლო სისტემაში, დიდი ხანია, საქმიანობენ, უმეტესობას ტრამპის შეხედულებებისგან განსხვავებული პოზიცია უკავია. ამ მიზეზის გამო პრეზიდენტი იძულებულია, ხშირად განახორციელოს ცვლილებები თავისი გარემოცვის უმაღლეს დონეზე, მაგრამ პრობლემა აპარატის საშუალო დონეზე ფესვადგმული და სწორედ აქ დასაქმებული მოხელეები მუშაობენ ამერიკის პრეზიდენტის წინააღმდეგ. სპეც-

რესპუბლიკელები ტრამპის წინააღმდეგ «ბიუროკრატიულ შეთქმულებას» საუბარავენ

ტრამპის ბარემოსვასა და მთავრობაში არის მოხელეების მთელი სექტორი, რომელიც მის წინააღმდეგ მუშაობს

დიდი ხანია, ისინი ამერიკის სახელისუფლო სისტემაში საქმიანობენ, უმეტესობას ტრამპის შეხედულებებისგან განსხვავებული პოზიცია უკავია. ამ მიზეზის გამო პრეზიდენტი იძულებულია, ხშირად განახორციელოს ცვლილებები თავისი გარემოცვის უმაღლეს დონეზე, მაგრამ პრობლემა აპარატის საშუალო დონეზე ფესვადგმული და სწორედ აქ დასაქმებული მოხელეები მუშაობენ ამერიკის პრეზიდენტის წინააღმდეგ.

სამსახურების, მაგალითად, გამომძიების ფედერალური ბიუროს, და, აგრეთვე, იუსტიციის სამინისტროს პირადი სამსახურების უმრავლესობა ტრამპს ბარაკ ობამასგან „მემკვიდრეობით“ ერგო, — აღნიშნავენ პოლიტოლოგები. თეთრი სახლის ადმინისტრაციის, მთავრობის უახლოესი გარემოცვის თანამშრომლების რაოდენობა თითქმის სამი ათასი ადამიანია. ინიშნებიან მხოლოდ ხელმძღვანელები და პირველი პირები, ხოლო მეორე ეშელონი უმეტესად მემკვიდრეობით გადა-

დის. ორი წელიწადი საკმარისი არ არის სიტუაციის გასამართლებლად. როცა ბარაკ ობამას შემდეგ პრეზიდენტად მომხრეობდა მისი მოლოდინი, როგორც ტრამპია, ადგილზე დარჩენილი თანამშრომლების წინააღმდეგობა შეიძლება ძალიან დიდი იყოს“, — განაცხადა ექსპერტებმა.

მედიკონიკური მიზეზები
ვითარება ისიც ამწვევებს, რომ იუსტიციის სამინისტროს

ყველა დასახელებულ თანამშრომელს შეეხება აქვს სპეცპროკურორ რობერტ მიულერის გამოძიებასთან, რომელიც ტრამპის „კავშირის“ ეხება. მაგალითად, როდ როზენსტაინმა ხელი მოაწერა და გამოძიების დაწყების განკარგულებას, ხოლო გამოძიების ფედერალური ბიუროს დირექტორის ყოფილი მოადგილე თანამდებობიდან გაათავისუფლეს 2018 წლის მარტში ინფორმაციის გაჟონვისა და ყალბი მონაცემების წარდგენის ბრალდებით.

გამომძიების ფედერალური ბიუროს წამყვანი აგენტები პიტერ სტრუოკი და ლიზა ფეიჯი, რომლებიც მან გამოძიებაში ჩართო, ჯერ ჩამოაცილეს საქმეს, შემდეგ კი სახელმწიფო სამსახურიდან დაითხოვეს ტრამპის წინააღმდეგ აკვიტებული აზრისა და თავიანთი სამსახურებრივი მდგომარეობის მის წინააღმდეგ გამოყენების მცდელობის გამო.

ალეკსანდრა კარაკოვი, ირინა ტარანი

**ყველაზე
ყველაზე...**

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

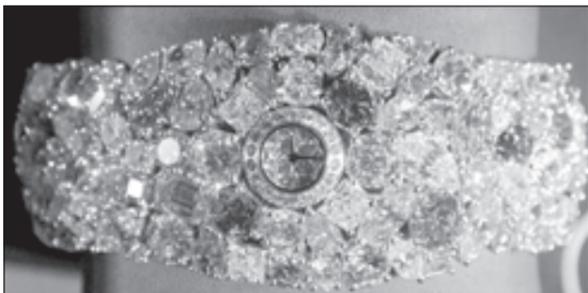
მსოფლიოში ყველაზე ძვირად ღირებული საათი ბრენდ LAEGER — LECOULTRE-ს ეკუთვნის, რომელიც JOAILLENE MANCHETTE-ს ნაწილია. ეს საათი დამზადებულია სამაჯურის სახით. ძირითადი მასალაა სუფთა თეთრი ოქრო, რომელიც ინკუსტრირებულია ონიქსის 11 ქვითა და 576 ბრილიანტით. პატარა ზომის ციფერბლატი კი დაფარულია საფირონის მინით.

ბრუნის სულთნის უმცროსმა ძმამ თავის დროზე 5,2 მლნ დოლარი გადაიხადა ძვირფასი ქვებით განწყობილ 10 საათში. თუ თქვენზე ამ გულუხვობამ შთაბეჭდილება მოახდინა, იცოდეთ, რომ სულთნის ძმა არც ისეთი ხელგაშლილია. მსოფლიოში არის საათები, რომელთა ერთი ეგზემპლარი 10-ჯერ ძვირად ფასობს იმ საათებზე, რომლებიც ახლო აღმოსავლელმა არისტოკრატმა შეიძინა. პოპულარულმა ჟურნალმა ELLE-მ აარჩია პლატინითა და ბრილიანტებით შექმნილი 10 უძვირფასესი საათი.

№1. JOAILLENE MANCHETTE, 26 ჯეზ დოლარი

მსოფლიოში ყველაზე ძვირად ღირებული საათი ბრენდ Laeger - LeCoultre-ს ეკუთვნის, რომელიც JOAILLENE MANCHETTE-ს ნაწილია. ეს საათი დამზადებულია სამაჯურის სახით. ძირითადი მასალაა სუფთა თეთრი ოქრო, რომელიც ინკუსტრირებულია ონიქსის 11 ქვითა და 576 ბრილიანტით. პატარა ზომის ციფერბლატი კი დაფარულია საფირონის მინით.

№2. 201-CARAT CHOPARD, 25 ჯეზ დოლარი

კიდევ ერთი საათი-სამაჯური — ხელოვნების ნამდვილი ნიმუში და ავტორთა ფანტაზიის ზენიტი. წარმოიდგინეთ პატარა ციფერბლატი, რომელიც დახუნძლულია ძვირფასი ქვებით. სამი მთავარი ქვაა თეთრი, ცისფერი და წითელი ფერის გულის ფორმის ბრილიანტები. მათი საერთო წონაა 38 კარატი. სულ კი ამ საათზე ძვირფასი ქვები 200 კარატს ითვლის.

№3. PATEK PHILIPPE'S SUPERCOMPLICATION, 11 ჯეზ დოლარი

საათების ხელოვნების ეს შედეგია 87 წლისა. დაამზადეს 1932 წელს ამერიკელი კოლექციონერისა და ბანკირის, ჰენრი გრეივ-ზის, შეკვეთით. ამ ჯენტლმენმა მოისურვა, კოლექციაში ჰქონოდა ტექნიკურად ყველაზე სრულყოფილი საათი. ამ შეკვეთაზე PATEK PHILIPPE 5 წლის განმავლობაში მუშაობდა. შრომის შედეგი — ეს არის 900 დეტალისგან შექმნილი კონსტრუქცია, კორპუსი დამზადებულია 18-კარატიანი ოქროსგან, ციფერბლატი დაფარულია ვერცხლით, ხოლო ისრების ფონისა და დანაყოფებისთვის ციფერბლატში გამოყენებულია ღამის ცის სურათი.

10 ყველაზე ძვირად ღირებული საათი მსოფლიოში

№4. PATEK PHILIPPE CALIBER, 89, 5 ჯეზ დოლარი

1989 წელს სახელგანთქმულ შვეიცარიულ ბრენდს 150 წლის-თავი უნდა ეზეიმა. ამ საიუბილეო თარიღის აღსანიშნავად კომპანიის ოსტატებმა გადანიჭეს, ძვირფასი ლითონებისგან შექმნილ ტექნიკური თვალსაზრისით ყველაზე რთული საათი და ეს მათ გამოუვიდათ. მუშაობა დაიწყო ოუბილეზე რამდენიმე წლით ადრე და საათის დამზადებას 9 წელიწადი დასჭირდა. სულ დამზადებულია 4 ეგზემპლარი — ყვითელი ოქროსგან, ვარდისფერი ოქროსგან, თეთრი ოქროსა და პლატინისგან.

№5. PATEK PHILIPPE PLATINUM WORLD TIME, 4 ჯეზ დოლარი

17 წლის წინათ ეს მოდელი აუქციონზე გაიყიდა იმ მომენტისთვის სარეკორდო ფასად — 4 მლნ დოლარად. აღსანიშნავია, რომ გარეგნულად „პლატინის მსოფლიო“ არც ისე მდიდრულად გამოიყურება. ყოველ შემთხვევაში ბრილიანტებით დახუნძლული არ არის, სამაგიეროდ მბრუნავი პანელი საშუალებას იძლევა, განისაზღვროს დრო მსოფლიოს 41 ქალაქში. თანაც ეს PATEK PHILIPPE-ს საათია, ბრენდის, რომლის პროდუქცია მსოფლიოს 10 ყველაზე ძვირად ღირებული საათების სიაში ყოველთვის ხვდება.

№6. LOUIS MOINET „METEORIS“, 3,6 ჯეზ დოლარი

METEORIS — ეს LOUIS MOINET-ის კონცეფციური ნიმუშია, ასე ვთქვათ, სუბბრენდი, რომელმაც ამ საათის მხოლოდ 4 ეგზემპლარი დაამზადა. თითოეულის შიგნით მეტეორიტის ნაწილაკია: ერთში — დედამიწაზე ჩამოვარდნილი მარსის კლდის ნატეხი; მეორეში — მზის სისტემის უძველესი მეტეორიტის ნაწილაკი; მესამეში — ასტეროიდ Ttaly-ს ნატეხი; მეოთხეში კი — მთვარის მეტეორიტის ნაწილი. მეტეორიტის ნაწილაკები ოქროს კორპუსშია ჩასმული.

№7. PIAGET EMPERADOR TEMPLE, 3,3 ჯეზ დოლარი

შვეიცარიელები კომპანია PIAGET-დან განთქმული არიან არა მხოლოდ როგორც მესაათები, არამედ როგორც იუველიერები. გასაკვირი არ არის, რომ 2010 წლის მოდელი შეიძლება სამაჯური გეგონოთ. თანაც საათზე იმდენი ძვირფასი ქვაა, რომ მართლაც ჰგავს სამკაულს. საათის კორპუსს 688 ბრილიანტი ამშვენებს, სამაჯურს — 350. ციფერბლატი მორთულია 173 ქვით. PIAGET-ის ეს ქმნილება სულ 2 ეგზემპლარია.

№8. FRANCK MULLER AETERNITAS MEGA 4, 2,4 ჯეზ დოლარი

2009 წლის შემოდგომაზე ამერიკელმა კოლექციონერმა მაიკლ გოულდმა შესანიშნავი საჩუქარი მიიღო — არა უფასო, არამედ დიდი ხნის ნანატრი. FRANCK MULLER-ის წარმომადგენლებმა მისთვის დაამზადეს უცნაური ფორმის საათი — AETERNITAS MEGA 4 — ურთულესი საათის აგრეგატი. მის შექმნას 6 წელი დასჭირდა. შედეგი — 18 ისარი, 5 დისკო, პლატინის მიკროძრავა, აგრეთვე, მუდმივი კალენდარი, რომელიც არასდროს ჩამორჩება და არც წინ წავა.

№9. PARMIGIANI FLEURIER FIBONACCI, 2,4 ჯეზ დოლარი

ამ მოდელის შექმნას 2 წელიწადი დასჭირდა. ეს საათი შექმნილია თეთრი ოქროსგან, ინსტრუირებულია ლოტოსის ყვავილით, რომელიც მათემატიკოს ფიბონაჩის ოქროს კვეთის პრინციპს ასახავს. ყვავილიც, რა თქმა უნდა, უბრალო არ არის — დაფარულია ძვირფასი ქვებით, რომელთა საერთო წონა 50 კარატი. რა არის კიდევ ამ საათში? — მუდმივი კალენდარი და მთვარის ფაზების მანევრები.

№10. RICHARD MILLE TOURBILLON RM 56-02 SAPPHIRE, 2 ჯეზ დოლარი

უფრო ზუსტად, ეს მოდელი 2 მლნ 20 ათასი დოლარი ღირს. ასეთი სიძვირის მიზეზი არის კონსტრუქციის მასალები. საათის კორპუსი დამზადებულია საფირონის მინისგან, ისევე, როგორც ზოგიერთი დეტალი. წყალგამტარობა განსაცვიფრებელია — 30 მეტრამდე, და მიუთითებს აწყობის უმაღლეს სიზუსტეზე.

VIII ოლიმპიადაზე პარიზში წერიმ ტრიუმფალურ წარმატებას მიაღწია. იქ მან 5 ოქროს ოლიმპიური მედალი მოიპოვა. ოლიმპიადის ერთ-ერთი დღე წერიმს იყო — ამ დღეს დანიშნული იყო შაჯიჯრაბა 1500 და 5000 მეტრ დისტანციებზე. თვითმხილველები ყვეაოდნენ, რომ უკვე წინასწარი გარბენისას 1500 მ-ზე, ფინელმა მორბენალმა განაცვიფრა მაყურებელი. ის გარბოდა ისე, თითქოს ვარჯიშზეაო, ხელში ეჭირა ქრონომეტრი, რომელსაც ყოველი წრის შემდეგ დაჰყურებდა, და მაინცდამაინც არ ჩქარობდა. მხოლოდ ბოლო 200 მეტრზე ჩართო მაქსიმალური სიჩქარე, მოსწყდა დანარჩენ მორბენალებს და ფინიშზე პირველი მივიდა.

მსოფლიოში იყვნენ შესანიშნავი სტაიერები, მათ შორის, ჩეხი ემილ ზატოპეკი და რუსი ვლადიმერ კუცი, მაგრამ წერიმს მსგავსი არავინ ყოფილა. მან 22 მსოფლიო რეკორდი დაამყარა, თანაც სხვადასხვა შეჯიჯრებში და სხვადასხვა დისტანციებზე: 1500 მ-ზე, 1 მილზე, 2000 მეტრზე, 3000 მეტრზე, 2 მილზე, 3 მილზე, 5000 მეტრზე, 4 მილზე, 5 მილზე, 6 მილზე, 10 000 მეტრზე, 15 000 მეტრზე, 10 მილზე, 20 000 მეტრზე; ამას გარდა, 1 საათის ხანგრძლივობით სირბილში და ესტაფეტაში ფინეთის ნაკრების რიგებში...

წერიმ პირველი რეკორდი 10 000 მეტრზე დაამყარა 1921 წელს, ხოლო 2 მილზე — 10 წლის შემდეგ, როცა 34 წლის იყო. მონაწილეობდა 3 ოლიმპიურ თამაშებში და მოიპოვა 9 ოქროსა და 3 ვერცხლის მედალი.

ტურისტებს, რომლებიც ფინეთის ქალაქ ტურკუში ჩადიან, ექსკურსიამძღოლები ათვალიერებინებენ პარკს, რომელშიც ახალგაზრდობაში ვარჯიშობდა დიდი ფინელი მორბენალი ჰაავო წერიმი. ის იყო ღარიბი ოჯახის მეორე შვილი. ჰაავოს მამა იოჰანი ოჯახს ჯერ ფერმერობით არჩენდა, შემდეგ — დურგლობით.

ჰაავო წერიმ ბავშვობაში გადარწმუნდა, სახელგანთქმული მორბენალი გამოსულიყო, ისეთი, როგორც იმხანად იყო სტოკჰოლმის ოლიმპიადის ჩემპიონი ჰანს კოლმანი-6661. ამისათვის კი ბავშვობიდანვე იკაფებდა სხეულს, სწავლობდა სირბილების დაძლევის და ყოველდღე დარბოდა რამდენიმე კილომეტრს. მან მწვრთნელის გარეშე, თვითონვე შეიმუშავა ვარჯიშების სისტემა და არასოდეს გადაუხვევია დასახული მიზნისკენ მიმავალი გზიდან.

13 წლის წერიმს სკოლის ჩემპიონი გახდა კროსში. 1918 წელს, როცა არმიამ მსახურობდა, საჯარისო შეჯიჯრებში მოიგო კროსი 20 კმ-ზე. თვით ამ ფაქტში გასაკვირი არაფერი იქნებოდა, ჰაავოს ნახევარი საათით რომ არ ეჯობნა მეორე ადგილზე გასულს სტისისთვის. მორბენალი ჯარისკაცი-ფენომენის შესახებ იმხანად ბევრმა ფინურმა გაზეთმა დანერა.

2 წლის შემდეგ ის უკვე ანტიკერპენში იყო ოლიმპიადაზე, სადაც 1 მსოფლიო ომის შემდეგ 29 ქვეყნის 2 607 სპორტსმენი შეიკრიბა. სხვათა შორის, სწორედ იქ, ბელგიის საპორტო ქალაქში, პირ-

ველად აღიმართა ოლიმპიური ალაში 5 სხვადასხვა ფერის ერთმანეთზე გადაჯაჭვული რგოლებით, სტადიონზე კი პირველად გაისმა ოლიმპიური ფიცი.

VII ოლიმპიადაზე წერიმს რეკორდები არ დაუმყარებია, თუმცა ოქროს მედალები მოიპოვა 10 000 მეტრზე და 8000 მეტრზე დისტანციებზე სირბილში (8000 მეტრ დისტანციაზე წერიმ გაიმარჯვა, როგორც პირად, ის გუნდურ შეჯიჯრებში), მაგრამ ორი ოლიმპიადის შუალედში წერიმ მსოფლიო რეკორდი დაამყარა, როგორც 10 000 მ, ისე 5 000 მ დისტანციაზე (პირველი რეკორდი — 1921 წელს, მეორე — 1923 წელს).

VIII ოლიმპიადაზე პარიზში წერიმ ტრიუმფალურ წარმატებას მიაღწია. იქ მან 5 ოქროს ოლიმპიური მედალი მოიპოვა. ოლიმპიადის ერთ-ერთი დღე წერიმს იყო — ამ დღეს დანიშნული იყო შეჯიჯრება 1500 და 5000 მეტრ დისტანციებზე. თვითმხილველები ყვეაოდნენ, რომ უკვე წინასწარი გარბენისას 1500 მ-ზე ფინელმა მორბენალმა განაცვიფრა მაყურებელი. ის გარბოდა ისე, თითქოს ვარჯიშზეაო, ხელში ეჭირა ქრონომეტრი, რომელსაც ყოველი წრის შემდეგ დაჰყურებდა და მაინცდამაინც არ ჩქარობდა. მხოლოდ ბოლო 200 მეტრზე ჩართო მაქსიმალური სიჩქარე, მოსწყდა დანარჩენ მორბენალებს და ფინიშზე პირველი მივიდა. ასევე იოლად მოიგო წერიმ ამ დისტანციის საფინალო გარბენი, თანაც ოლიმპიური რეკორდი დაამყარა. ერთი საათის შემდეგ კი ალფრედოვანებელი სტადიონის თვალწინ ასეთივე სიმსუბუქით მოიპოვა ოქროს მედალი 5000 მ დისტანციაზე — ისევე ოლიმპიური რეკორდით. მეორე დღეს, როცა კროსი 10 000 მ დისტანციაზე უნდა გამარბულიყო, პარიზში საშინელი

მორბენალი ფინელი

ჰაავო წერიმი ფინელის ეროვნული სიამაყეა. კელსინის ერთ-ერთი ღირსესანიშნავი და დიდებული მორბენალი სპორტსმენი, რომელიც ჰაავო წერიმს სიცოცხლეშივე დაუდგეს — ასეთი პატივი ბევრს არ რგებია. ეს სკულპტურა 1924 წელს შექმნა ფინელმა მოქანდაკე ვანე აალო-ტონენმა.

სიცხე იდგა. გარბენში მონაწილეობდა 10 ქვეყნის 38 სპორტსმენი, მაგრამ აუტანელი სიცხის გამო ნახევარზე მეტმა შეწყვიტა ასპარეზობა. ფინიშზე მივიდა 15 სპორტსმენი, მათგან პირველი იყო ჰაავო წერიმი. აქ მან ორი ოქროს მედალი მიიღო — პირად და გუნდურ ჩათვლაში. კიდევ ერთი ოქროს მედალი ფინელმა მორბენალმა 3000 მ დისტან-

ციაზე სირბილში მოიპოვა. პარიზის ოლიმპიადის შემდეგ წერიმი მიიწვიეს შვედეთში შტატებში. ქვეყანას, რომელიც ამაყობდა თავისი მძლევანობის სკოლით, უნდოდა, ენახა, რას წარმოადგენდა ეს ევროპელი, რომელსაც 8 ოლიმპიური მედალი ჰქონდა მოპოვებული ორი ოლიმპიადაზე. და წერიმ ამერიკელი მაყურებლის თვალწინ დაამარცხა ამ ქვეყნის მორბენლები სხვადასხვა დისტანციაზე.

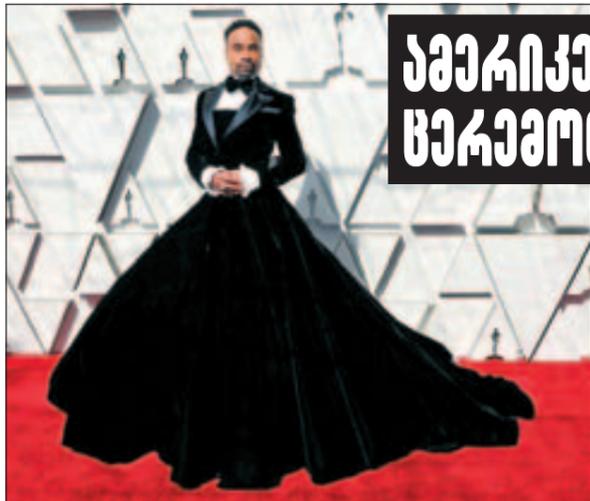
თავისი ბოლო ოლიმპიური ოქროს მედალი წერიმი მოიგო IX ოლიმპიურ თამაშებზე ამსტერდამში 1928 წელს 10 000 მ დისტანციაზე (ახალი ოლიმპიური რეკორდით). ამ ოლიმპიადაზე დაუმატა მან თავის ურიცხვ ჯილდოს ორი ვერცხლის მედალი — 5000 მ და 3000 მ დისტანციებზე წინააღმდეგობით სირბილში.

55 წლის წერიმი კიდევ ერთი ოლიმპიადის მონაწილე იყო, ამჯერად — საპატიო მონაწილედ. 1952 წელს XV ოლიმპიური თამაშები ფინეთში ჩატარდა და ოლიმპიური ცეცხლი წერიმ აანთო. როდესაც ის ოლიმპიური სტადიონის სარბენ ბილიკზე ანთებული ჩირაღდნით ხელში გამოჩნდა, 40 ათასი ადამიანი ფეხზე წამოდგა და მხურვალედ მიესალმა დიდ სპორტსმენს. მანამდე კი ოლიმპიური ჩირაღდანი წერიმის გადასცა მეორე ოლიმპიურმა ჩემპიონმა — ჰანს კოლმანი-6661.

სპორტული კარიერის დასრულების შემდეგ წერიმი წარმატებით უძღვებოდა ბიზნესს. 1968 წელს კი დააარსა გულ-სისხლძარღვთა სისტემის დაავადებათა კვლევის დასახმარებელი ფონდი.

ჰაავო წერიმი ფინელების ეროვნული სიამაყეა. ჰელსინკის ერთ-ერთი ღირსესანიშნავი და დიდებული მორბენლის სკულპტურა, რომელიც ჰაავო წერიმს სიცოცხლეშივე დაუდგეს — ასეთი პატივი ბევრს არ რგებია. ეს სკულპტურა 1924 წელს შექმნა ფინელმა მოქანდაკე ვანე აალო-ტონენმა.

მოამზადა ნიკა კორინთელმა

ამერიკელი მსახიობი «ოსკარის» ხარამონიაზე კაბით გამოხსნა

ამერიკელი მსახიობი და მომღერალი
ბილი პორტიერი პრემია „ოსკარის“
დაჯილდოების ცერემონიაზე მდიდრულ
კაბაში გამოხსნა.

როგორც The Hollywood Reporter-ი წერს, ეს კაბა შექმნა ამერიკელმა მოდელიერმა **ქრისტინა სირიანო** — პოპულარული პროექტის, „პოდუმი“ ყველაზე ახალგაზრდა გამარჯვებულმა. მსახი-

ობმა კი სამოსელს მოკლე პიჯაკი და პეპელა დაუმატა. ბილი პორტიერი თამაშობს სერი-ალებში: „საშინალებების ამერიკული ისტორია“, „პიზა“ და „კანონი და წესრიგი“.

ოკინავას მსოფლიოში ამერიკული სამხედრო ბაზის წინააღმდეგობა

„ოკინავას პრეფექტურაში გამართული
რეფერენდუმის შედეგების მიხედვით,
ადგილობრივი მოსახლეობის 72% კუნძულის
ტერიტორიაზე ახალი ამერიკული ბაზის
წინააღმდეგობა. ამ ბაზაზე უნდა გადაეტანათ
ფუტემის ბაზა“, — იუნგუბა „ვაშინგტონ პოსტი“.

ამერიკული გამოცემა „ვაშინგტონ პოსტი“ რეფერენდუმის შედეგებზე დაყრდნობით წერს, რომ ეს თავის ტყვიულად იქცევა როგორც აშშ-ის, ისე იაპონიის ხელისუფლებისთვის. იაპონიის კუნძულ ოკინავაზე მდებარეობს აშშ-ის ახალი სამხედრო ბაზის აშენების იდეა. ახალი ბაზის რეგონში იქ ამერიკული სამხედრო მოსამსახურეების რაოდენობა 54 ათასს აღწევს. ამერიკელები ამბობენ, რომ მათი ყოფნა კუნძულზე საჭიროა არა მხოლოდ იაპონიის თავდაცვისთვის, არამედ მშვიდობის შესანარჩუნებლად რეგონში.

ოკინავას მოსახლეობის აზრით კი, პატარა კუნძულს უსამართლოდ აწევს იაპონიაში ამერიკული სამხედრო ბაზის ყოფნის ტვირთი. რეფერენდუმის შედეგების მიხედვით, ამომრჩეველთა 72%-მა უარყო აშშ-ის ახალი სამხედრო ბაზის აშენების იდეა ხენოკოში, ოკინავას ჩრდილოეთით, სადაც უნდა გადაეტანათ ფუტემის ბაზა. ამ გეგმის წინააღმდეგობა აცხადებენ, რომ იაპონიაში აშშ-ის სამხედრო ბაზის რაოდენობა მნიშვნელოვნად უნდა შემცირდეს.

ბიორბი განიხილა

სკოლის მოსწავლე «ვაშინგტონ პოსტს» ხილისნაგავისთვის უჩივს და 250 მლნ დოლარს ითხოვს

ამერიკელმა სკოლის მოსწავლემ ნიკოლას
სენდმენმა გაზეთ „ვაშინგტონ პოსტის“
წინააღმდეგ სარჩელი შეიტანა და
ცილისნაგავისთვის 250 მილიონ დოლარს
საუბარია „ვაშინგტონ პოსტის“ სტატიაზე,
რომელშიც ნათქვამია, რომ ნიკოლას
სენდმენმა საპროტესტო აქციაზე ერთ-ერთ
დემონსტრანტთან დაპირისპირება გამოიწვია.

ინციდენტი მოხდა 18 იანვარს აბორტების საწინააღმდეგოდ გამართულ მიტინგზე, რომელშიც სენდმენი და მისი თანაკლასელები მონაწილეობდნენ. გაზეთ „ვაშინგტონ პოსტში“ გამოქვეყნებულ ფოტოზე ჩანს, როგორ დგას ნიკოლას სენდმენი ქუდი, რომელზეც აწერია „ამერიკა კვლავ დიადი გაგახადო“ ამერიკელი ინციდენტი — ნეიტან ფილიპის პი-

რისპირ. ფოტოს ქვეშ აღნიშნულ ინფორმაციიდან ირკვევა, რომ სენდმენი აგრესიულად მოექცა ფილიპსს და რასისტული საქციელი გამოამუშავა. ფილიპის განცხადებით, სენდმენი თავის მეგობრებთან ერთად ყვიროდა: „ავაშენოთ კედელი“, ამაში მექსიკასთან საზღვარზე კედლის მშენებლობა იგულისხმებოდა. თვითონ სკოლის მოსწავლე უარყოფს ამ ბრალდებებს და ამბობს, რომ მსგავსი რამ არც ერთ ჩანაწერში არ ისმის. სასარჩელო განცხადებაში ნათქვამია, რომ „ვაშინგტონ

პოსტმა“ ცილი დასწამა სკოლის მოსწავლეს, რითაც დონალდ ტრამპის წინააღმდეგ მიმართული სარედაქციო პოლიტიკა წინა პლანზე გამოიტანა. ადვოკატების თქმით, გაზეთში გამოქვეყნებული ფოტომასალის გამო ნიკოლას სენდმენი დევნის ობიექტი გახდა. „რათა ნიკოლასს სრულად აუნაზღაურდეს ზიანი და დაე-საჯოთ გაზეთი „ვაშინგტონ პოსტი“, აღნიშნული საქმე მოითხოვს 250 მილიონი აშშ დოლარის ოდენობით ზიანის ანაზღაურებას“, — ნათქვამია სასარჩელო განცხადებაში.

გუაიდო ვენესუელიდან გაიქცა

23 თებერვალს თვითმარქვია გუაიდომ მასობრივი
აქცია დანიშნა. ამ საბედისწერო თარიღს ყველა
გულის ფანცქალით ელოდა, რადგან ყველაფერი
შეიძლებოდა ისე მომხდარიყო, როგორც კიევში,
მაიდანზე „უცნობი სნაიპერების“ გამოჩენისას,
მაგრამ პროცესები მოულოდნელად განვითარდა.

დაპირებული აქცია არ ჩატარდა, გუაიდო კი ქვეყნიდან გაიქცა, ჯერ — კოლუმბიაში, საიდანაც აშშ-ის მხარდაჭერით გემით დაიქვედნა ვენესუელის საზღვრის „გარღვევას“ და პუბლიცისტური დახმარების საბაბით უცნობი ტვირთით სავსე ავტომობილების შემოყვანას. ეს არ გამოუვიდა, იმიტომ, რომ ქვეყნის კანონიერი პრეზიდენტი ნიკოლას მადურო სამართლიანად შიშობს: პუბლიცისტური დახმარების „ფუტლიარში“ შეიძლება აღმოჩნდეს იარაღი თვითმარქვია პრეზიდენტის მომხრეებისთვის და დაიწყოს შეიარა-

ღებული აჯანყება. ისე, მართლა გაუგებარია სიჯიუტე იმ ძალებისა, რომლებიც აპატიმრებენ ვენესუელის უდიდესი სანავთობე კომპანიის საბანკო აქტივებს, აგრეთვე, ოქროს ზოდებს — სახელმწიფოს ფინანსურ რეზერვს ვენესუელის ეკონომიკისთვის ასეთ რთულ მომენტში. პარალელურად კი ფარისევლურად ყველას მოუწოდებენ, რომ ფქვილითა თუ კიდევ სხვა რამით დატვირთული 4 ავტომობილი აუცილებლად უნდა შევიდეს ვენესუელიდან კოლუმბიაში, მაგრამ ვინ დაიჯერებს, რომ ეს განზრახვა

გულწრფელია?! ასეა თუ ისე, ვენესუელის გარეთ მოხეტიალე გუაიდო უცხოელ დიპლომატებთან შეხვედრასა და ვაშინგტონში ჩაფრენას გეგმავს, ალბათ, ახალი ინსტრუქციისთვის.

ვენესუელაში კი კანონიერი პრეზიდენტი მადურო ინარჩუნებს მართვის სადავეებს. მადუროს მხარს უჭერს არმია. მოამზადა ნიკა კორინთელმა

გასულ წელს ავღანეთში მოსახლეობის ჩაკორდული რაოდენობა დაიწვა

ავღანეთში 2018 წლის განმავლობაში სამხედრო მოქმედებების შედეგად, რეკორდულად დიდი რაოდენობა — 3804 მშვიდობიანი მოქალაქე დაიღუპა, 7189 კი დაშავდა. აღნიშნულია გაეროს მისიის (UNAMA) მოხსენებაში. მოხსენების თანახმად, გასულ წელთან შედარებით, გარდაცვლილთა რაოდენობა 11 %-ით გაიზარდა. ამგვარად, გარდაცვლილთა საერთო რაოდენობამ 11 ათასი აღამიანი შეადგინა. უმეტესობა — 63 % ანტისამთავრობო ძალების შეტაკებების გამო დაიღუპა.

საქართველო
თუ გზურთ, გაზეთი „საქართველო“ და მსოფლიო მიიღოთ სახლიდან გაუსვლელად და ისარგებლოთ უფასო საკურიერო მომსახურებით, შვიდკვირით დაუკავშირდეთ შემდეგ კომპანიებს:
„ელვა.ჯი“ — ტელ: 2 38 26 73; 2 38 26 74
„ჯეიმედი“ — ტელ: 593 209 526
„მაცნე“ — ტელ: 599 982 773; 2 14 74 22

ქველ-სახსართო პათოლოგიის და გასწავლა-გასწავლის ცენტრი

კოქსარტოზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპაროზის, ოსტეოართროზის, რევმატიოიდიული ართროზის, ანკილოზიური სპონდილიტის, პოდაგრული ართრიტისა და პოლიართრიტის მკურნალობა, დაზიანებული ხრტილისა და ცვცვეთილი ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილების მოხსნა. მკურნალობა საოპერაციო და უშედეგოდ ნაოპერაციო სახსრებზე უახლესი მეთოდებით.
ზრდის სწრაფი და ეფექტიანი პროგრამები 2-დან 25 წლამდე კურსით 3-5 სმ-ის მომატებით, მაღალეფექტურია გენეტიკური სიდაბლის დროსაც.
გახდობა-გასუქება 5-დან 20კგ-მდე თვეში, მარტივად და უსაფრთხოდ, დიეტების, აკრძალვების, ვარჯიშების გარეშე, ნივთიერებათა ცვლისა და კუჭ-ნაწლავის მონესრიგებით, ქოლესტერინისგან განმეწმით, ყველაფერი — მცენარეული პრეპარატებით, უკუჩვენების გარეშე.

ტელ: 599-722-138; 247-58-83
მის.: ნაჩეთლის №142, I სართ.
კაბინატი №6. ქალაქი ქუთაისი

www.geworld.ge
საქართველო
ესტუბრეტი
რეინს სანიტს
პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

სარედაქციო კოლეჯია
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექირსებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის პოზიცია შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს. მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6 ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894
9 772233 389009